

ได้มีความตกลงกันว่าเขาเรียกว่าเขมร อย่างจีนก็เรียกว่าเขมรน้อย ที่เรีย
 จกหมายเหตุฝรั่งก็ตั้งแต่สมัยอยุธยาบอกว่าเป็นเขมรเหมือนกัน แล้วชาว
 มลายูผู้ที่ไม่ปลก เรเจ้าจางสันซึ่งตั้งญูณาการเวลานั้นก็เรียกว่าเขมรเหมือนกัน แต่
 เป็นเพราะเหตุของ เมืองไทยเวลานั้น ซึ่งทางการ เวลานั้นได้ ทียบยกสยาม ขึ้นมา
 เพราะว่ามีพระปรมาภิไธยของพระเจ้าอยู่หัว หรือประกาศพระบรมราชโองการ
 ต่าง ๆ ก็ดี เราเป็นเจ้าเป็นใหญ่ทั้งกับญวณได้กับญวณเห็น ดาวทางแคว้นสยาม
 เวลานั้นทียบยกก็เหมือนกับมันเหมาสมกับสมัย คือว่าเวลานั้นเรามีประเทศ
 ราชทั้งฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้แล้วเรามาใช้คำว่า สยามทำให้ประเทศราช เหล่านั้น
 ปรมาเป็นพระนามอยู่ด้วยกันได้เป็น แต่ทว่าดาวพม่าก็ได้ย้ายขึ้นไปแล้วในสมัย
 พระพุทธเจ้าหลวงที่จะให้อยู่ในราชอาณาจักร พระพุทธเจ้าหลวงท่านได้ทรง
 ทำสำเร็จไปแล้วแต่ได้ทรงตั้งเป็นมณฑลขึ้นแล้วตั้งแต่นั้นมา คือมาคนฝ่าย
 เหนือก็ไม่เรียกว่าดาว เขาก็เรียกว่าไทย คนภาคอีสานเขาก็ไม่เรียกว่า
 เขาเป็นลาวเขาเรียกเขาว่าเป็นไทย ถ้าใครไปเรียกเขาว่าดาวเขาก็โกรธเขา
 เป็นไทยอยู่แต่ทั้งนั้น ก็จะมีอยู่แต่เพียงชาว ๔ จังหวัดทางบียงก็เรียกเป็น
 อีสตาม ส่วนมากเขาก็ว่าเขาเป็นไทย ส่วนมากก็ว่าเขาเป็น ไทยอิสตาม
 คล้าย ๆ กับไทยเหนือไทยใต้ไทยอิสตาม คือได้มีปรากฏความเช่นนี้แล้วเมื่อ
 สมัยหนึ่งเราก็ได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็นประเทศไทยแล้ว ในการเปลี่ยนชื่อ
 ประเทศนี้ทางราชการข้าพเจ้าจำได้ว่า พ.ศ. ๒๔๗๒ ทางราชการได้แต่งตั้ง
 ด้กาสุพรรณราษฎร แต่ว่าไม่ได้แต่งตั้งว่ารวมไทยทั้งหมดมาเป็นราชอาณาจักร
 อันเดียวกันหรือแต่งตั้ง เลยก็ยกแต่งตั้งคราวนั้นก็ว่าอย่างนี้ คือว่าไทย
 ในประเทศสยามมีบุคคลหลายหมื่นหลายหลายชาติมาชุมนุมกันอยู่ ไทยก็มี
 จีนก็มี พม่าก็มี พวกอื่น ๆ เขาไทยก็กลายเป็นกันกลางแล้วมีชาติต่างไปพวกหนึ่งอยู่
 มาก ๆ เขาก็คนไทยชอกไป ประเทศสยามก็คงจะเป็นประเทศสยาม
 แต่กับแปลว่าเหมือนอย่างมีราชคัยชอกด้วยแต่ก็แต่จะจัดชอกไป คือก็ยก
 เป็นชอกด้วยแต่ Population โยนไม่ใช้ ทางราชการแต่งตั้งว่าอย่างนี้

คิดว่าถ้าในสมัยนั้น ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ใช้ประเทศไทย ปฏิหารเรามีอยู่
 ภาวนได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ใช้ประเทศไทยแล้ว แต่ต่อมาก็มามีรัฐธรรมนูญ
 นอก ๒ ฉบับ คือรัฐธรรมนูญ ๒๔๘๒ ก็ใช้ว่าราชอาณาจักรไทย ก็
 ก็เป็นมาโดยไม่มี ความขัดแย้งอย่างไร รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวก็ใช้
 ราชอาณาจักรไทย ก็ไม่มีความขัดแย้งอย่างไร แต่จะขัดข้องอยู่บ้างก็
 วกก็เป็นนักประวัติศาสตร์ อยากจะใช้คำว่าสยามไว้มั้ง เรายังทาง
 ก็จะใช้ได้ครบทุกอย่างแล้วอาจารย์เขียนเรียกว่า "ไซแอม" ก็ได้ เรียก
 อย่างนี้เป็นเรียกตัวเราเองว่า "นิปปอน" แต่ฝรั่งเรียกเราว่า "เจแปน"
 ก็ตามใจ อย่างนี้เป็นคน ถ้าหากพูดกัน สยามเทวชิราชเราเปลี่ยน
 ประเทศไทยก็เลยไปอีกหน่อย คือชานนามพระสยามเทวชิราชเป็นไทย
 เทวชิราชเดียวเลยก็เลยลงไปหน่อย เพราะพระสยามเทวชิราชเป็นนาม
 สมัยหนึ่ง เพราะฉะนั้นจะอ้างว่าสยามเทวชิราชก็ได้ ประเทศไทยก็
 เป็นประเทศไทย อย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะชานนามว่าสยาม
 มินททกก็ได้ เพราะยอมรับแล้วว่าเป็นศัพท์ในประวัติศาสตร์ของเรา ท่าน
 จะลงว่าสยามมินทกไม่ขัดข้อง นึกถึงการมีหัวใจกว้างขวาง ไม่ใช่
 เปลี่ยนชื่อประเทศเป็นประเทศไทยแล้วจะต้องเปลี่ยนหมด สยามมินทกเป็น
 ไทยมินทก สยามเทวชิราชเป็นไทยเทวชิราช ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าพึงปรารถนาว่าพวกเปลี่ยนกันมาตายทอดหลายแทนแล้ว ในที่สุดมา
 ทยอยอยู่ที่ประเทศไทยแล้วก็เชื่อว่าถ้าหากว่าเราจะมี อย่างเจ้าคณะกรรมา
 ธิ์ว่า ผมก็เชื่อว่าเขาจะหาประเทศไทยกันเป็นอันมาก แล้วผมจะทน
 ก็เขาประเทศไทยกัน แต่เราจะทำงานร่างรัฐธรรมนูญเราก็คือใช้ชื่อ ไทย
 อยแล้ว ไม่มีขัดข้องกันอย่างไรก็ต่อไป แต่ถ้าจะต้องทวนทวนความ
 ว่าจะต้องขอมติประชาชนเวลานอกก็อาจจะไม่สะดวกไป เพราะฉะนั้น
 เป็นหลักเป็นมติของกันแล้วเราก็คงจะรับเขาได้ แล้วทำไป แล้วเอา
 นัดค้นค้นกันไปกลางกัน แต่เวลานัดค้นค้นจะตกลงไปก็หนึ่งแล้วไม่พอ

LIRT

เปรียบชื่อประเทศว่าประเทศสยาม ประเทศสยามจึงคงมาได้เป็นเวลาหลายร้อยปีนับแต่เราเริ่มมาจากท่านเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนให้ใช้คำว่า “สยาม” ต่อไป เพราะว่าจะได้รักษาประวัติศาสตร์ของเราอย่างหนึ่ง ออกอย่างหนึ่งเพื่อความสงบเรียบร้อยในยุคนี้จวบจน เพราะเวลาในประเทศโดยได้มีการผสมชาติพันธุ์มาก ข้าพเจ้าติดตามพวกลูกเขยจอมเป็นคนสยาม ลูกกวางเป็นไทย ทั้งวังพวกกันเขาเป็นไทย แต่หากว่าอิทธิพลของพระเจ้าแผ่นดินทรงงั้นได้นำมาผสมชาติพันธุ์เพื่อถ่มเชื้อชาติไทยให้เป็นจีน คือเราเป็นไทยคงแตกก่าบรรพบุรุษเดียว ถ้าหากเราสามารถที่จะให้จีนเขาเข้าใจว่าเป็นคนไทยได้ ก็ว่าเขาถ่มความรู้ดีก็เขาเป็นจีน ทั้งจึงบรรพบุรุษของจีนเป็นไทย มี ๔ มณฑลเป็นแดนของไทย และเพื่อถ่มถ่างความดีของพวกกเขาเข้าใจเขา ลาว หรือเขมร ความจริงบรรพบุรุษของเขาคือคนไทยเอง ถ้าเราสามารถให้คนทั้งหมดเปลี่ยนความสำคัญผิด และให้ความเข้าใจว่าคนไทยแล้วต่อไปหาอนาคตของไทย ยากจะ กว้างขวางออกเสียอีกได้

และคนรุ่นหลังจะเข้าใจว่าดินแดนแดนนั้น ไม่ใช่แดนของไทยมาแต่เดิมแต่เป็นแดนของสยาม เราควรที่จะให้คนรุ่นหลังรู้จักว่าดินแดนของเราเป็นดินแดนที่ท่านเจ้าตามประวัติศาสตร์ชาติไทยแล้ว รู้ถึงความความจริงอย่างลึกซึ้ง ท่านอ.เจ้าวยส์มาฆิกลคน หนึ่งได้กล่าวไว้ เต็มที่โดยเราเป็น เกลา หรือ เกลาเหลา คำว่าเหลามานจากเหลา แปลว่าเป็นผู้วางใจ เต็มที่โดยพวกขี้ขี้แต่ถ่มแม่น้ำคง ไท มีชาติพลารพทานา การก่ดัดกรรม พวกจีนจกกันซึ่งขี้ขี้คนแต่เดิม ได้ยกย่องว่าเป็นไทย แต่เขาพยายามที่จะข่มไล่คนไทยให้หายไปเรื่อย ๆ แต่ในขณะนั้นเขาเรียก “เหลา” หรือ “ไต่เหลา” คือเรียกคนไทยนั่นเอง คำว่าไทยเป็นคำที่เขายกย่อง แต่เราก่ดกข่มขี้ขี้ขี้มา พวกขี้ขี้ข่มเขายกย่องว่าเป็นไต่เหลาตามภาษาขี้ขี้ขี้ แต่พวกหนอซึ่งเรียกคนว่า “ไต่เหลา” ได้วันหนึ่งมาตั้งมีดดาเนมาเก็บกุ่มแม่น้ำ ๔ มณฑล คือ ม่านเจ้า

ในสมัยนั้นไทยในแคว้น มีข้าวกวาก พระเจ้ากรุงจีนจึงมาเจริญราชไมตรี กับไทย และได้ตั้งคนจีนมาผสมชาติพันธุ์ไว้ที่ถิ่นไทยกลายเป็นจีนไป เรา จะพูดจีนจากกรพทของคนแคว้นนั้นได้พูดภาษาคล้ายกับภาษาของไทย ขณะนั้น แม่น้ำกวรมันก็มี ยี่ ซา ตี เหมือนกัน มีไทยชกพวกหนึ่งทอแซง เราไม่ ยอมรับเรียกบริวารหนึ่งตั้งกันทั้งหมด ข้าพเจ้าเคยไปเมืองจีนได้เห็นศาลเจ้า แห่งหนึ่งเรียกว่า “ศาลเจ้าข้างม่นคง” เป็นผู้นำทศิศำตมาและนำชาติพันธุ์ มาผสมกับคนไทยในแคว้นนานเจ้าทั้งหมด เวลาในแคว้นนานเจ้ายังมีคนไทย อยู่ทางโน้นอีกมาก เราหวังได้บ้างที่จะทำให้พวกที่เข้าใจความรบบรุษของ เขาเป็นจีน กลับความเข้าใจความรบบรุษของเขาคือคนไทย นี่เป็นความ เห็นของข้าพเจ้า เมื่อไทยได้ถูกจีนรักในแคว้นนานเจ้าอีก ส่วนพวกไทย ทอแซงก็เคยรนามายศเขาตุ้มแม่น้ำโขงหรือคืนแดนละโว้ ตั้งเป็นภุมมดาณา และโศกสมพันชกกัน เขาเลยเข้าใจว่าเป็นชาว ที่จริงไม่ใช่ดาว เขาคือ คนไทยนั่นเอง เมื่อมีความเข้าใจแคว้นทั้งหมดแคว้น เป็นสยาม มินทร์ มาจาก คำว่าเป็นไทย เขาว่าพระเจ้าหน้าเขี้ยวคือพระอินทร์มาเกิด เมื่อ เป็นคตินั้นเราควรรักษาประวัตินี้ไว้ด้วยที่ระลยาญ ๆ ท่านได้รักกันแล้ว อีก ประการหนึ่งเพื่อให้คนไทยที่เกิดมารุ่นหลังมีละมรัยรู้จักว่าตนเป็นคนไทย คิน ดินแต่อยู่ที่นั่น เป็นดินแดนใหม่ของเรา ดินแดนเดิมอยู่ที่ทางโน้น ก็ถ้านานเจ้า นี้เป็นความปรารถนาของข้าพเจ้า

พระยาสุวัตรมราช : ข้าพเจ้าจะตรองเข้าดูประเด็น จะพูดใน แห่งรัฐศาสตร์การเมืองทั้งภายในนอกและภายใน อินเดียนเนด แคนดี เขกซ์เคอร์ แนด ไทลิตัก ถ้าเราเปลี่ยนชื่อสยามประเทศให้ด้วยชื่อไทยจะได้ประโยชน์ทาง จิตใจโดยอย่างน้อยสำหรับบุคคล ๑. จำพวก ๒. ในพวก ๓. รัฐไทยได้คงถือชื่อ เชื้อชาติเป็นชาวมะลายูหรือมลายู ถ้าเราจะเรียกเขาเป็นคนไทย เขาก็จะ ไม่ลง แต่ถ้าถ้าเราเรียกว่าเขาเป็นสยามเขาก็ไม่ขัดข้อง พวกที่ ๒ คือพวก ภาควิทย ภาควิชาต้น แม้ว่าเขาจะเป็นไทยก็จริง แต่เขามีได้สนใจที่จะเอาเป็น

LIRT

กษัตริย์กตกต่าง เพราะฉะนั้นถ้าจะเรียกความเป็นชาวสยามก็ตั้งต้นนับตั้งชน
 พลเมืองที่เกิดตั้งแต่แรกตั้งที่ตกก็ คือจากพ่อซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ
 เมื่อชื่อประเทศที่ตกเป็นชาติของเรา ถ้าเราเรียกเขาว่าเป็นไทยเขาก็รู้สึก
 ตกตกอย่างท่านสมาชิก ไท่กลางเมื่อนั้น ถ้าเรียกเขาว่าชาวสยามเขาก็จะ
 รู้สึกเสียใจเหมือนกับสหรัฐอเมริกามีคนร้อยแปดอย่างเขามาอยู่ เขาเป็นอเมริกันทั้ง
 นิด หรือประเทศอังกฤษ มีตั้งกัลเลนต์ เวลด โอริธ เขาก็เรียกว่า
 ไรต์ดีเซอไรต์ ดังนั้นประโยชน์ที่จะได้ทางการต่างประเทศ ต่างประเทศ
 ก็เขาเป็นเวลาร้อย ๆ นับว่าเป็นประเทศสยาม พระเจ้าแผ่นดินสยาม มี
 พระจอมเกล้าฯ จุฑาชมเกล้าฯ มงกุฎเกล้าฯ และพระปกเกล้าฯ เหล่านี้ได้
 หรือตั้งให้แก่มืองไทยในฐานะที่เป็นพระเจ้าแผ่นดินสยาม ทั้งได้มีการเสด็จ
 ไปนอกเขตโรค ขย้างเขา รู้สึกเราว่าเป็นประเทศสยาม และเป็นมงคลนามอันดี
 ที่พระเจ้าองค์ดำนั้นอาจจะได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นไทยก็เปลี่ยนมาเพียง ๕ - ๖ ปี
 ฉะนั้น ธรรมดาจะกลับเปลี่ยนเป็นสยามตามเดิมก็น่าจะคงคงเป็นไทยไว้
 ว่างั้น แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้ายืนยันความเห็นของข้าพเจ้าที่ได้เสนอ
 ต่อท่านว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจิตใจของประชาชน แม้ว่าจะเป็นกรรมาชิกซึ่ง
 มีเหตุผลที่จะเปลี่ยนเป็นสยาม แต่ตามมติของประชาชนต้องการให้มัน ไทย
 ของเราคงคงเป็นไทย เพราะฉะนั้นเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าคิดว่าอย่าฟังลงมติเลยดีกว่า
 ออกไปเพื่อได้ฟังเหตุผลทั่ว ๆ ไป แต่เราคงค่อยลงมติ

พระยาเทพวิฑูร : ข้าพเจ้าขอยกจะเสนอในข้อกฎหมาย ข้าพเจ้า
 มีไว้ในทาง ประวัตินักศาสตร์ หรือ อักษรศาสตร์ ก็ดี ลงด้วย ขอยก จะเสนอให้
 วิจารณ์กันก็คือว่าในรัฐธรรมนูญฉบับของคราว ที่ให้ท่านฯ เวทีพิจารณา และ
 วิจารณ์รัฐธรรมนูญใหม่ นั้นได้ ใ้ข้าฯ ต้องการให้มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
 ไทยทั้งนั้น จึงตั้งดีว่าเป็นการเหมาะสมหรือสมควรหรือถ้าจะเปลี่ยนเป็นอื่น
 ก็ เพราะมีหลายมาตราที่ไว้คำว่าไทย เช่นมาตรา ๗๕ ฉ. ซึ่งว่า

ให้พิมพ์กระจายไป ก็ใช้คำว่า “พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย
พระราชทานให้ใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” และมีอีก และ
ในที่สุดแห่งมาตรา ๙๕ ยืนยันว่า “ให้ตั้งการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อร่าง
รัฐธรรมนูญขึ้นใหม่และดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนั้นจนกว่า
สภาจะลงมติให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย และพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมา
ภิไธยพระราชทานให้ใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสืบไป” ถ้า
เราสรุปย่อเป็นสยามก็ว่าคือว่าฉัน อย่างน้อยที่สุดก็ท่อนำอย่างที่มี
ผู้หนึ่งได้กล่าวแล้ว เป็นไทยแล้วตามหน้า ข้าพเจ้าจึงขออย่ากระโดด

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านเห็นชัดกับรัฐธรรมนูญ
อย่างนั้นหรือ

พระยาเทพวิหิต : รัฐสภาชกกัน ตั้งด้วยจะทำไมได้

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เราเถียงกันมา ก็มีสมาชิก
อาจจะเป็นการชั่วคราว เพราะฉะนั้นเราจะต้องพิจารณาในส่วนของ
รัฐธรรมนูญเสียก่อน ข้าพเจ้าจึงว่าเราพูดกันไปในนครหรือไมโครเป็น
หลัง ที่มีปัญหาเกิดขึ้นว่ารัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าเป็นการชั่วคราว
แล้วเราก็ไม่คอยปรึกษา เพราะฉะนั้นอย่าจะใช้จับประเด็นในข้อ
ที่มีผู้ตั้งขึ้นว่าชั่วคราวรัฐธรรมนูญแล้วเราจะต้องพิจารณากันว่า ชั่ว
หรือไม่เสียก่อน

พระยาธรรมการยนิพนธ์ : ท่านประธานที่เคารพตามที่ผม
เสนอว่าในการที่จะพิจารณากฎเรื่องประเทศไทยหรือประเทศสยามนั้นจะชก
รัฐธรรมนูญหรือไม่นั้นโดยร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ข้าพเจ้า
ด้วยกันในเรื่องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นความจำเป็น
เราใช้คำว่าราชอาณาจักรไทยอยู่ ข้าพเจ้ามีความเห็นจะไปถกกัน
ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะบัญญัติไว้ในเรื่องต้นแต่ที่เราไปถกกันอยู่
ใช้คำว่าราชอาณาจักรไทย แต่เมื่อเราจะแก้รัฐธรรมนูญเราก็อาจจะแก้

แน่นอนจะได้บัญญัติไว้แน่นอน เราขอถามว่าคณะทนาย หรือในมาตรา ๑๕
กล่าวถึงคดีอาชญากรรมหรือธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ดี หรือในมาตรา ๑๕
บอกไว้ว่าให้ร่างรัฐธรรมนูญ ท่าง อันมา เห็นชอบ พระมหากษัตริย์พระองค์ลงพระ
ปรมาภิไธยประกาศให้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ดี เหตุอันเป็นต้น
เรียกนามนั้นไม่ใช่หมายความว่าสมาพันธ์เปลี่ยนแปลงเราไม่ได้ ข้าพเจ้ามี
ถามเห็นอย่างนั้น

นายเทพ โชติณัฐ : ความจริงที่ท่านสมาชิกทุกคนชอบแล้ว
ชอบในการที่จะตั้งว่าความจริงใจเราเห็น เราพิจารณาถนัดตามรัฐธรรมนูญ
ที่จะให้เสนอง่ายๆ เราจะมีสิทธิที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญได้แก้ไขได้แก้ไข
ในมาตรา ๑๕ ให้ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขแล้วจนจนสุดแก้ไข ๖ ข้อตาม
พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยนั้นแต่ ถ้าพวกเราได้ใช้ถ้อยคำปกครอง
มหาชนรัฐแล้วเราจะนำทูลเกล้าฯ ให้ใคร เราขอจะแก้ไขได้ เรา
จะทำได้ถ้าเป็นกฏการปกครองที่มีปกติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเรามีสิทธิ
จริงในการที่จะแก้ไขและแก้ไขได้ทุกตัวอักษรในรัฐธรรมนูญ

พ.อ. ถิ่น จันทน์ภูมิเวท : ก็ขอว่าในการที่จะลงมติแก้ไขข้อหรือ
แก้หนึ่งข้อหรือสองข้อจะขอเสนอญัตติว่าในการที่จะพูดอะไรต่างๆ นั้น ถ้า
ฝ่ายค้านหรือฝ่ายตรงกันข้าม คือเมื่อมีฝ่ายพูดออกใหม่ฝ่ายค้านแต่มี
ข้อหรือจะเป็นค้านแต่ถูกต้นต้นฝ่ายค้าน หรือฝ่ายสนับสนุนซึ่งข้างหนึ่ง
จะออกให้ฝ่ายค้านฝ่ายหนึ่งแล้วอีกฝ่ายสนับสนุนซึ่งข้างหนึ่ง เพราะว่าถ้า
จะให้พูดกันขอยกขางนั้นก็จะไม่เรียบร้อย เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ที่ประชุมให้
ญัตติฝ่ายหนึ่งหรือฝ่ายเสนอฝ่ายหนึ่งอะไรก็ตามเป็นต้น

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ท่านไหนเองหรือ

พ.อ. ถิ่น จันทน์ภูมิเวท : ไม่ใช่เสนอขอยกจะพูดต่อหน้าด้วย

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เราควรที่จะพิจารณาว่าหาก่อน

ที่จะมีผู้ทรงชนมา ขอยกจะพิจารณาว่าจะเป็นกฏรัฐธรรมนูญหรือไม่

พ.อ. กำนัน จิานงภูมิเวท : ตามความเข้าใจผมจำเเน่เมื่อเรานำร่าง
รัฐธรรมนูญเดิมมาก็คงจะค่าเนนไปตามร่างรัฐธรรมนูญนั้น แต่อีกการที่จะ
แก้ไขอย่างไรนั้น ผมก็ยังไม่ทราบ

นายสุวิชัย พันิชเศรษฐี : ในเรื่องข้อทักท้วงของท่านเจ้าคุณ
เทพวิฑูรย์นั้น ตามหลักข้าพเจ้าเห็นด้วย ที่เห็นด้วยเพราะอะไร เพราะเหตุว่า
รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดมีบทบัญญัติไว้ประการใดแต่ด้วยการเปลี่ยนแปลง
แก้ไขของเจ้าผู้รัฐสภาตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้โดยเงื่อนไข แต่ที่อ้างกา
นัมสติชชังจะถกเถียงว่าควรระงับข้อ คอความแก้ไขในรัฐธรรมนูญนั้น แต่ทว่า
ไม่ใช่เป็นสิทธิโดยเด็ดขาดเป็นแต่เพียง ความคิด เห็นที่จะ เสนอเข้า ไปในรัฐสภา
ให้ถกเถียงเอา ข้อให้ท่านทั้งหลายดูเจตนาคือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ถ้าหากว่าร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ให้มีสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ
จนครบปรมาณจะให้มีกา ระแก้ไขข้อของ ประเทศ และแก้ไขหลักการ สำคัญ
แล้ว ในเรื่องถ้อยคำนั้นจะต้องบอกว่าการปกครองแผ่นดินมีไรคือ
กว้าง ๆ อย่างนี้ไม่ต้องใช้คำว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร เพราะรัฐ
ธรรมนูญแห่งการปกครองจะ ให้ไป รูปโคพวงเราก็สามารถร่างขึ้นได้ ในทุกที่
ทาง แม้แต่การเปลี่ยนแปลงข้อของประเทศ ข้อให้ท่านระดถกเถียงเป็นเช่นนี้แต่
ข้าพเจ้าเห็นว่าเราอภิปรายกันได้เพราะเราไม่ใช่สภา ที่ให้ลงมติไปแต่ข้อแก้ไข
เปลี่ยนแปลง ไม่ได้เมื่อเราลงมติไปแล้วจะให้เป็นประเทศไทยหรือ ประเทศสยาม
ผมคิดว่าเราแก้ไขหลักการไปจาก ประเทศไทยไปเป็น ประเทศสยาม เพียง
ความนี้ข้อความเคยเมื่อเราเสนขณผู้รัฐสภา รัฐสภาทางเคียงบอก
ไม่รับ เพราะแก้ไขอย่างนี้ไม่เป็นทพอใจของฝ่ายรัฐสภา ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อ
ท่านอยากได้เอียงกันเพื่อให้ความคิด เห็นให้รัฐสภา อภิปรายกันไว้ ไม่ใช่ลง
แล้วเปลี่ยนกันได้เลย ในสภา ๕๐ คนก็ขอสง่างรัฐธรรมนูญ ท่านจะ
อภิปรายกันไม่ได้แต่ถ้อยคำหลักที่ข้าพเจ้า เห็นในเจตนา ของผู้ร่าง รัฐธรรมนูญ
ถ้าหากให้ทางสภานัมสติชชังได้ ๆ เขาก็บอกใน รัฐธรรมนูญว่า รัฐธรรมนูญ

ปกครองแผ่นดิน เราจะคงมีปณิธานที่ประเทศ หรือหลักการใหญ่ ๆ ทั้งนี้จะต้องเห็นด้วยดีกันเองเราพอใจเราก็รับ ไม่พอใจก็คืนมาเสียอีก แล้วก็ต้องถือคติกันใหม่จนกว่าจะเต็มใจของส่วนนี้ คงามเห็นข้าพเจ้าเป็นอย่างนี้

หลวงประกรอมณีนิติสาร : ตามที่ท่านสมาชิกอภิปรายได้เป็นห่วงถึงดวงรัฐสภาจะรวมหรือไม่ว่างรัฐธรรมนุญนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่ข้อข้องใจอันเดียว เวลานี้หน้าที่ของเราก็คือร่างรัฐธรรมนุญที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดที่เราสามารถจะกระทำได้ เพื่อประโยชน์แก่ประเทศและประชาชน ตามที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรได้ทบทวนกันแล้ว ก็เราจะมากำหนดไปเปลี่ยนชื่อประเทศเป็นสยามแล้วจะติดกับ รัฐธรรมนุญ ฉบับชั่วคราว มาตรา ๕๙ น. ถึงยังชีพเรามีความเห็นว่าเป็นโดยสวัสดิภาพของ รัฐธรรมนุญ ฉบับชั่วคราวที่ได้ให้แก่อนักการร่างรัฐธรรมนุญนั้น มิได้มีความหมายจากที่ว่าเราไม่มีอำนาจจะเปลี่ยนชื่อประเทศได้ ถ้าท่านมาตรา ๕๙ เบื้อง ก็จะมีบ่งว่า ให้สภาร่างรัฐธรรมนุญมีหน้าที่ร่างรัฐธรรมนุญฉบับถาวรให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ร่างรัฐธรรมนุญเท่านั้นไม่ได้บอกว่าการร่าง รัฐธรรมนุญแห่ง ประเทศไทยหรือประเทศสยามหรืออะไร จึ่งคงอยู่ในมาตรา ๕๙ น. มีว่าเมื่อถึงกำหนดมิได้ให้มาทดแทนถ้าด้วย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชทานให้ใช้เป็น รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ คำว่า “ รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย ” นั้น ในที่นี้ ไม่ใช่ชื่อของรัฐธรรมนุญที่เราจะร่างขึ้น เพราะรัฐธรรมนุญชั่วคราวฉบับนั้นบัญญัติให้เพียงแต่ว่าเราร่างรัฐธรรมนุญ ไม่ได้บอกเอาไว้ว่าร่าง รัฐธรรมนุญแห่งประเทศไทย ข้อความก่อนให้ใช้เป็น รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย คำว่า “ ราชอาณาจักรไทย ” หมายความว่า รัฐธรรมนุญแห่งดินแดนนี้ จะเรียกว่าอะไรก็ตาม แต่ในขณะนั้นและในขณะนั้น ความเป็นไทยก็ยังไม่เปลี่ยนชื่อประเทศเราก็ต้องเรียกว่าประเทศไทยไปพลางก่อน รัฐธรรมนุญจะเขียนเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้อความว่าในการร่างรัฐธรรมนุญฉบับนี้ เราไม่มีอำนาจโดยสมบูรณ์ที่จะเขียนชื่อไร

LIART

ก็ให้หมด รัฐสภาจะรับหรือ ไม่รับเราไม่ต้องคำนึงถึง ถ้าเราคำหนึ่งถึงสภาจะ
รับหรือไม่รับ เดี๋ยวในสภาจะเป็นไปได้ด้วยดี และด้วยข้อความบริสุทธิใจไม่ได้

นายเกษม บุญศรี : ที่จริงปัญหาที่เขาเรื่องมากด้วยคดีแล้ว ข้าพเจ้า
เสียใจที่จะต้องเรียนท่านผู้ฟังคือ ไม่น่าจะท้วง ในระยะนี้ ก็อย่างถ้าจะท้วงก็
ท้วงเสียตั้งแต่เมื่อก่อนเขาระเบียบวาระ คือว่าทำไมระเบียบวาทะคดีกับ
รัฐธรรมนุญก ไม่น่าจะบรรจบรวมระเบียบวาระพร้อมกันหนึ่ง อีกประการหนึ่งเมื่อ
อันก่อนเราได้อภิปรายถึงเรื่องเป็นรัฐเดี่ยวหรือสหรัฐ ถ้าหากว่าเราถือเอา
รัฐธรรมนุญแล้ว อันนั้นเราก็อภิปรายไม่ได้ แต่ว่าอันนั้นเราก็อภิปรายใน
เรื่องนั้นแต่ยังไม่ปรากฏว่าใครมีใครได้เสนอของรัฐธรรมนูญหรืออะไรกัน ที่
จริงปัญหาที่เขาเรื่องมากแล้ว และก็มาแทรกจนอย่างนี้ ก็จะทำให้เรื่องนั้นเสียไป
ได้ ถ้าหากว่าจะมีเรื่องซึ่งรัฐธรรมนูญข้าพเจ้าเห็นว่าการระเบียบวาระที่บรรจุเรื่อง
นั้นอีกหลายชั้นที่คิด น่าจะให้พิจารณาเสียก่อนว่าอันใดขัดกับข้อที่อภิปราย
แล้วจึงระเบียบวาระเสียใหม่ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเมื่ออัน
หนึ่งเราได้ยินยอมไปแล้ว และอภิปรายกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่า
อันนั้นเราก็ทำเนิการอภิปรายไปตามระเบียบที่ดำเนินไปได้ โดยข้อการมา
ร่างรัฐธรรมนูญที่เห็นาร่วมและคิดดีแล้ว และเพื่อไม่ให้มีจุดที่ใจจะระคิดของ
อะไรทั้งหมด ก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เป็นกรรมการบรรจบรวมระเบียบวาระก็อภิปราย
มาแล้ว ก็คิดว่าจะเป็นไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้น

ประชาชนสภาร่างรัฐธรรมนูญ : คิดที่เราก็อภิปรายมานั้น คือใน
ฐานที่ว่าเป็นสภาร่างรัฐธรรมนูญ โค้งต่างกันแล้ว คือระเบียบที่ใช้กันนั้น
ไม่ต่างกันกับระเบียบที่ใช้กัน ในรัฐสภา ก็อย่างนั้นก็จะเรียกชื่อสภาร่างรัฐ
ธรรมนูญคดี และอันที่จริงเราก็ได้ตกลงกันในหลักการใหญ่ซึ่งข้าพเจ้าขอชี้แจง
ความเข้าใจกันไว้ เราทำกันเหมือนหนึ่งว่ากรมการเพิ่มเติมสภา หรืออย่าง
เหมือนหนึ่งว่า การประชุมอรรมาธิการนั้นเอง คือได้เห็นการที่จะตั้งประเด็น
อย่างที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวขึ้นว่า ให้พูดว่าฝ่ายสนับสนุน ในกรรมาธิการ

ขึ้นมา ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเบียดเบียนด้วยความเห็นของข้าพเจ้านั้น ที่ข้าพเจ้า
 ปล่อยให้แล้วแต่ท่านแสดงความเห็นกัน โดยเสรี ก็เพราะเราได้ฟังความเห็น
 โดยไม่ขัดแย้ง คือถวาระเบียบอภิปรายสัมพันธกันคนละที่เหมือนอย่างรัฐสภาแล้ว
 ถัดของเขาเขาร้องครวญมา คือต้องมีผู้ต้นมีต้น ผู้เดินขบวนคดี และต้องมีผู้รับ
 ของอะไรนั้น แต่ที่พวกเราทำกันง่าย ๆ ถกกรรมาธิการ ก็ปล่อยให้ให้มีเสรีในการ
 ระบุทัก ไม่จำเป็นจะต้องคำนึงหรือต้นต้นนั้น ก็คืออยากจะฟังความเห็น
 มาก ๆ แล้วที่ที่เราจะได้อภิปรายกันเสรีขึ้นกระแสนี้ความแล้ว เราจะได้ลงมติ
 กันเสียที

นี้ข้าพเจ้าขอแก้ท่านสมาชิกอย่างนั้นที่ปล่อยให้ไปอย่างนั้น และข้าพเจ้า
 จะไปปฏิบัติคือไป เหนียวแต่อย่างจะมีบุคคลขึ้นมาทำให้มีการเสนอมีการคำน
 ึงว่าข้าพเจ้า เห็น อย่าง นั้นก็จะ ใดไม่ ให้มีการ อภิปราย กัน ละเอียด ละละเอียด เหมือน
 อย่างที่ทหาอยู่ นั้นข้อหนึ่ง

และต่อหน้าสมาชิกผู้หนึ่งว่า เราอภิปรายกันมาในอันที่อันที่เรียบ
 ร้อยด้วยดี ไม่มีใครทักท้วงว่าผิดวิญญูกรรมบัญญัติก็เป็นความจริง เพราะไม่มี
 ใครทักท้วงนั่นเอง เพียงมีคนที่ทักท้วงว่าเราผิดวิญญูกรรมบัญญัติ ก็ทำไรว่า
 ข้าพเจ้าไม่หึงขบยกได้ ข้อนั้นคงมาพูดเสีย เราควรจะพูดเมื่อเสนอขึ้นมาว่า
 ผิดวิญญูกรรมบัญญัติ เพราะเหตุว่า คือไปภายหลังเราจะไปบอกกล่าวกันมา
 เสร็จสิ้นกระแสนี้ความแล้วมีวิญญูกรรมบัญญัติ ก็เป็นการเสียเวลาโดยใช้เหตุ
 เพราะฉะนั้นเมื่อมีใครพูดว่าผิดวิญญูกรรมบัญญัติควรจะโต้ว่ากันเสีย และอีกอย่าง
 หนึ่งความที่สมาชิกผู้หนึ่งบอก ว่า มีอีกหลายข้อ ไม่ใช่แค่ข้อนี้ ยังมีอีกหลาย
 ข้อ ถ้าเช่นนั้นนักชอชอบที่ทางสมาชิกผู้หนึ่งจะเสนอขึ้นมาว่า อะไรผิดวิญญูกรรม-
 บัญญัติบ้าง เราจะได้รวบรวมพิจารณากันเสียด้วยถนัดว่าผิดวิญญูกรรมบัญญัติ
 ได้รวบรวมไว้ก่อนในเบื้องต้นเสียก่อน เมื่อเสร็จแล้วเราเห็นว่าเราทำได้ควร
 ทำ ถ้าเห็นว่าทำไม่ได้ก็ไม่ควรทำ

พ.อ. ขุนจันทน์ภูมิจิต : ขอเสนอให้มีมติว่าให้มีฝ่ายค้านกับฝ่าย
สนับสนุนไม่อย่างนั้นฟังไม่รู้เรื่อง ประธานผู้ฝ่ายค้าน อีกคนหนึ่งสนับสนุน
ฝ่ายค้านพูดมาถกกันไปฝ่ายหนึ่งก็ไม่โอภาสพูด ผมขอเสนอญัตติให้พูดกัน
คนละที คือพูดฝ่ายค้านพูดหนึ่งฝ่ายสนับสนุนพูดหนึ่ง คือเราถกกันได้ภายใน
สภาไม่อย่างนั้นฟังไม่รู้เรื่อง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เรากำลังจำกั้มั้งไม่เสร็จ ทั้ง
มีเสนอข้อถกกันขึ้นมาอีก เราจะต้องถกถกกันเสียก่อนว่าชั่วคราวรัฐธรรมนูญหรือ
ไม่ ถ้าชั่วคราวรัฐธรรมนูญแล้วเราก็ไม่ควรพิจารณาต่อไป

นายหยุด แสงอุทัย : ในฐานะที่ผมเป็นกรรมาธิการจัดระเบียบ
วาระผู้ทรงชกขแรงที่ประชุมให้ทราบบ้างทั้งกรรมาธิการจัดระเบียบวาระไม่
หมายความว่าญัตติที่กรรมาธิการหรือไม่กรรมาธิการจัดระเบียบวาระ คือเรื่องใดควร
เป็นที่สนใจของสภาเราถกเสนอขึ้นมา นอกจากนั้นเป็นหน้าที่ไม่ใช่หน้าที่ของ
กรรมาธิการจัดระเบียบวาระจะชักชวนว่าเรื่องนั้นดีถ้ามีอำนาจหรือไม่อำนาจเป็น
หน้าที่ของสภา ไม่เช่นนั้นกรรมาธิการจะเป็นผู้ชักชวน แต่ว่าสภาร่าง
รัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยด้วยเสียก่อน ผมไม่คิดว่าสมาชิกผู้เกี่ยวข้องร่าง
รัฐธรรมนูญร่างอะไรก็ได้ เพราะเหตุใดเพราะเหตุว่าร่างรัฐธรรมนูญ
เมื่อร่างไปแล้วต้องให้รัฐสภาเห็นชอบเราไม่มีอำนาจร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐ
สภาไม่เห็นชอบ แต่ถ้า ๆ ก็มีความว่าเราอำนาจไปถวายพระมหากษัตริย์ก็ได้
เป็นผลสำเร็จก็ได้ คือเราต้องคิดว่ารัฐสภามีอำนาจแค่ไหน ผู้แทนราษฎร
ราษฎรเราเลือกมาเพื่อให้รักษาระเบียบการปกครอง เพราะฉะนั้นกรรมา
เรื่องไม่ใช้รัฐสภา รัฐสภาจะข้อยแย้งอำนาจจาก ราษฎรไป ถวายพระมห
กษัตริย์หรือจะให้เป็นผู้สำเร็จ ในหมั้นทั้งคณะหนึ่งก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผู้
ร่างรัฐธรรมนูญไม่ใช่ว่าร่างได้โดยไม่มีอำนาจจำกัดขอบเขต ก็ต้องมีขอบเขต
ที่เขามานั่งอยู่ถึงความรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๒ ให้เรามาร่างแต่ความจริง
หมั้นเราวางขอบเขตว่า ๗๓ ทั้งรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติมของ รัฐสภาให้

พูดว่า... แล้วรัฐสภาออกฉบับที่ ๓ ที่ ๒ มา ข้าพเจ้าขอเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
 ไม่ให้เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญของ พระมหากษัตริย์ เป็นพระมุขของ ประ
 เสด็จองค์ที่ ๓๓ ฉบับเป็นลำดับนี้ คือเราวางไว้แต่
 องค์รัชทายาททรงของเสด็จการ เช่น พระมหากษัตริย์ ครอบงำประชา
 ชาติ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าสภาวางรัฐธรรมนูญจะต้องคิด คือตั้งถ้ามัน
 มีปรากฏเจ้าซึ่งพระปกเกล้า ๆ และคณะรัฐประหารได้ให้เรามาเป็นสิ่งที่เราจะ
 ต้องไม่ได้ ถ้าหากว่าจะต้องแต่ก็ ไม่เป็นการวิพากษ์รัฐธรรมนูญฉบับ
 ที่ภายหลังทีเดียว เพราะการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นจะทำให้ข้อนี้เห็น
 การปฏิวัติ เพราะฉะนั้นสถานการณ์อันน่ากลัวของตัวเองว่าอำนาจ
 พระมหากษัตริย์จะมีอย่างไรจะน้อยลงหรือไม่ หรือสภาของรัฐจะมีสภาเดียว
 หรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามถ้ามันนั้นควรจะต้องมีอยู่ แล้วศาลก็จะต้องมีและ
 เป็นอิสระเป็นสิ่งที่ดีถ้าจะแต่เพียงไม่ได้ เพราะราษฎรเขาเลือกผู้แทนมา
 อะไร เขาเลือกมากเพื่อให้ชกกฎหมายหรืออย่างมกก็ได้แก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ซึ่งเป็นสิ่งที่ขอมริบกันในคราวของต่าง ประเทศว่า เราได้แต่จะตกแต่เท่านั้น
 มีความคิดเข้าใจกันตามคำราชองภาคพื้นยุโรป เพราะรัฐธรรมนูญของ
 ภาษิตตามแบบของชนิตเนนทร์ คือภาคพื้นยุโรป) ไม่ใช่ตามแบบของ
 ยุโรป คือตามคำราชองภาคพื้นยุโรปเขาขอมริบในคราวว่าการแก้ไขเพิ่มเติม
 นี้ทำได้แต่ต้องรักษาสถาบันไว้คือจะตกแต่ให้ส่วยรวมกันอย่างไรก็ได้แต่ผล
 ภายนั้นจะต้องบอกได้ว่า ๑. เป็นระบอบประชาธิปไตย ๒. มีพระมหาก
 ษัตริย์เป็นพระมุข และ ๓. มีการแบ่งแยกอำนาจพอสมควร ถ้าหากว่าสภา
 รัฐธรรมนูญไปวางให้ พิศารณิตถานออกไปส่วนนี้ ก็ไม่มีอำนาจ ที่จะแก้ไข
 เพิ่มเติมได้เช่นนั้น นั่นเป็นผลของข้อนี้ที่ขอมริบไม่ได้ และตามพระ
 ประสงค์ของพระปกเกล้า ๆ หรือคณะรัฐประหารก็เมื่อเขาขอมริบอำนาจไว้แล้ว
 ก็ให้อำนาจในการร่างรัฐธรรมนูญแก่สภาวางรัฐธรรมนูญ แต่การแก้ไข

รัฐธรรมนุญนั้นก็จะ คงให้ราษฎร ยินยอม ด้วย ings ในสถาน กัม ฝูแทน ราษฎร
 หลายท่านด้วยกัน ถ้าพูดทางซังกฤษคนที่เรียนซังกฤษมาจะต้องบอกว่าการรัฐธ
 มานี้จำนวนมากเกิด ชาติในการแก้ไข รัฐธรรมนุญถึงกับ มีคำเรียกว่า คงดีออฟฟายเดย์
 เมนต์ มีสิทธิเกิดชาติที่ไม่ต้องพึ่งความเห็นของราษฎร แต่นั่นเพราะเขาไม่มี
 รัฐธรรมนุญที่บอกว่าการจำนวนมากดีเป็นของราษฎร แต่ถึงแม้กระนั้นก็ตาม
 รัฐธรรมนุญซังกฤษใหม่ปัญหา ที่สำคัญเขาที่จะ ดังให้ราษฎร ออกเสียง เลือกตั้ง
 ผู้แทนเข้ามาพิจารณา เว้นแต่เคยมีตัวอย่างมาแต่เห็นการจำกัดอำนาจเขาส
 ักพอลดทอน ซึ่งผลสุดท้ายปรากฏว่าราษฎรยินยอมให้มีการจำกัดอำนาจใ
 คงจะปรากฏตามหลักฐาน ในคำอธิบายของสภา เพราะฉะนั้นแม้เราจะใ
 หลักของซังกฤษเราไม่ได้รับอนุมาตราจากราษฎร ก็ขอราษฎรไม่ได้เลือกตั้ง
 ชุดนี้มาตั้งอำนาจจากเขา ถ้าติดตามตัวอย่างข้างต้นแล้วอำนาจสูงสุดเป็นของ
 ราษฎรแล้วแสดงว่าราษฎรเมื่อต้องการจะแตะ ต้องในสิ่งที่สำคัญของรัฐธรรม
 นุญแล้วจะต้องได้รับความเห็นชอบจากราษฎร แต่ว่าถ้ามีสภาที่ไม่ได้รับ
 ความจากราษฎรในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงควรวิตกจนยวถึงเป็นสำคัญ
 ซึ่งไม่ใช่ปลัดย่อยเพราะยอมอยู่ในอำนาจ ของสภาเองจะ วิตกจนยว ยานาจขอ
 ด้วเองสักครั้งให้เกิดชาติก่อน เพราะเรามีระเบียบชำระออกมากมายที่เรา
 แตะต้องไม่ใช่แต่แค่นี้

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ : ในขณะนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าปัญหา
 ทศวรรณากรมเพียงว่า สภามีอำนาจหรือไม่มีในขณะเปลี่ยนแปลงราชอาณา
 จักรไทยเป็นสยามหรือจะคงอยู่ จะมีอำนาจหรือไม่ ความเห็นข้าพเจ้า
 เห็นห่วงมาก ข้าพเจ้าจึงไม่มีความเห็นอะไร แต่ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าเราใ
 มีอำนาจให้ใช้ราชอาณาจักร ไทยเป็นสยาม ในขณะนั้นข้าพเจ้าเป็นห่วงมา
 เป็นห่วงเพราะอะไร เพราะถ้าเห็น ในมีอำนาจจะต้องมีให้เปลี่ยนว่าอาณา
 จักรไทยเป็นสยาม เพราะฉะนั้นในการลงมติเราไม่ได้เปลี่ยนดินแดนเป็นสยาม
 ทีเดียว ทยอยตามเดิมเท่านั้นจะเรียกชื่ออะไร ถ้าหากว่าสภามีอำนาจ

โลกมนุษย์เป็นอนันตเชิงซ้อนมากจะไม่นับตามจักรวาลเลย จากเจ้าชอ
 เราได้ยอพระตกขา เมื่อเราใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสมัยแรก
 ที่เรียกว่าราชอาณาจักรสยาม ๓๕ มา ๖ ปีเราต้องการเปลี่ยนเป็นไทย
 สักเสนาธิปไตยรัฐธรรมนูญที่ใช้นั้นยังมีสภาพที่ควรให้ เรียกว่าเป็น ราชอาณาจักร
 ไทย ในครั้งนั้นทำไมเราจึงทำได้ แต่ในครั้งนั้นเรามีสภา
 รัฐธรรมนูญเพื่อร่างรัฐธรรมนูญให้เหมาะสมทำไมเราทำไม่ได้ ถ้าหากว่า
 กษัตริย์เรามีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เราไม่
 อำนาจเปลี่ยนข้อใด เป็นต้นว่ารัฐธรรมนูญใหม่ต้องสภาเราทำอย่างไร
 ได้ เพราะถ้าเรามีรัฐธรรมนูญสงฆ์แล้ว เราจะแก้อย่างไร อย่าง
 เป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเรามีอำนาจอย่างเด็ดขาดที่จะแก้ ส่วนที่จะ
 กระไรนั้นข้าพเจ้าไม่มีความเห็น เราจะมีอำนาจหรือไม่อำนาจนั้น ขอ
 พระตกขาข้าพเจ้ากล่าวมาแต่ด้วย.

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เมื่อท่านสมาชิกเป็นเลข ๑
 แข็งขันมาเราควรพิจารณาว่า เราควรพิจารณาข้อหลักใหญ่ ๆ ที่เป็น
 ข้อคิด เราควรพิจารณาว่าหลักอะไรที่เราจะแก้ได้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจะเห็นความเห็นว่าท่านผู้ใดเห็นว่าเราควรที่จะพิจารณา ข้อหนึ่งที่ไม่
 หมดทั้งข้อนี้ว่าเป็นการขัดหรือไม่ เพราะความขัดบางอย่างอย่างหนึ่งว่า
 เป็นต้นว่าในข้อใดไป ข้อยกตัวอย่างซึ่งจะโต้แย้งข้อว่าขยับหรือไม่
 ขยับมีการปกครองระบอบพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่การที่
 ข้าพเจ้าจะเห็นว่า เพราะระบอบนี้เป็นระบอบที่ปกครองโดยมีพระมหากษัตริย์
 เป็นองค์เป็นระบอบใดไม่ได้ ขอบยักจะฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิก
 ท่านว่าจะมีอำนาจทำทั้งหมดโดย ไม่ ต้องคิดแบ่งแยก อะไรเลย ทุกสิ่งทุกอย่าง
 จะทำได้หรือจะทำอย่างมีอุปสรรค แต่ขอพิจารณาความบางอย่างที่เรา
 จะจะไม่แตะต้อง.

พระยาอรรณการวินพนธ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ ดังนี้ ข้อที่เดชะ
 ที่การได้โตเมอกลี ขอโทษที่ข้าพเจ้าชอกชานาม ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย คือ
 ก่อนที่สำนักงานจะพิจารณาใน ญัตติใดก็ตาม จะใคร่ระงับก่อนว่าญัตตินั้น สำนักงาน
 ชำนาญหรือไม่ที่จะพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ข้าพเจ้ามีเหตุผล คือ เป็นที่เห็นว่าใน
 ญัตติที่เสนอข้อไปว่าสำนักงานจะยินยอมรับรอง การที่ประเทศไทยจะมีพระมหากษัตริย์
 อยู่ได้หรือไม่ ญัตติอันนี้ได้โตกันมากในคณะกรรมการ
 ชี้การว่าเราสามารถที่จะพิจารณาได้ใหม่ สำนักงานพิจารณาได้ใหม่ ฝ่ายหนึ่ง
 เห็นว่าเราไม่มีอำนาจพิจารณาเลย โดยเหตุที่ว่ารัฐธรรมนูญของเราเราได้อำนาจ
 มาจากสำนักงานที่คิด หรือสำนักงานใดได้อำนาจจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ก็มีอำนาจอยู่ได้รัฐธรรมนูญ ก็เราจะไม่ใช่อำนาจอื่น นี้เป็น
 มติของกรรมาธิการบรรดาระเบียบวาระอันน้อย แต่ความเห็นส่วนมากเห็น
 ว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ซึ่งวางฉบับที่ ๒ ที่ตั้งร่างรัฐธรรมนูญขึ้นนี้ไม่มี
 อำนาจใดเลยว่าจะให้เราร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในรูปใด เมื่อไม่จำกัด
 เราที่มีอำนาจที่จะพิจารณาได้ ทั้งนี้ด้วยคณะกรรมการมาเถียงกันว่าเรา
 จะมาเถียงกันเถย เพราะกรรมาธิการเท่านั้นไม่มีอำนาจหากในกรรมา
 ชำนาญสำนักงานจะมีอำนาจเพียงไร กรรมาธิการไม่มีอำนาจด้วยเหตุนี้ กรรมา
 ชำนาญจึงถือเป็นหลักว่าถ้าอะไรเป็นประเด็นที่เราควรพิจารณาทั้งหมด เราก็
 จะต้องได้ในระเบียบวาระ ให้เป็นที่มาที่ของสำนักงานที่จะเป็นผู้วางระเบียบ
 วาระนั้น ๆ จะเป็นกรรมาธิการในอำนาจของสำนักงานหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้า
 จึงสนับสนุนความเห็นของท่านเลขาธิการที่ว่าเมื่อถึงญัตติใดเราควรจะได้ระงับ
 เสียก่อนว่าสำนักงานมีอำนาจหรือไม่ แต่ข้าพเจ้าขอเสนอว่าในขณะนี้เรา
 พิจารณาเห็นว่าสำนักงานจะเปลี่ยนชื่อประเทศหรือไม่ พิจารณาเรื่องนี้
 ก่อน เมื่อยังมีอำนาจไปแต่ถึงญัตติใดก็ตามพิจารณาเป็นแต่ละญัตติไปก่อนว่า
 มีอำนาจหรือไม่มีอำนาจ ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติ

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมสุ : คือประเด็นนี้คุยอย่างไร ถ้าหาก
 ว่าจะ อยุ่ตาม สภา ชักตื้อ บอกว่า ได้ สืบถาม พิจารณา ว่า ตน จะ มี อำนาจ หรือ ไม่
 มี อำนาจ เห็นว่า เป็น การ คัด คัด ตาม ตาม รัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่า จะ คัด คัด ตาม ตาม
 รัฐธรรมนูญ ก็ เข้า มาตรา ๑๔ แห่ง รัฐธรรมนูญ กรุ๊ป สภา เกวียน เป็น ผู้ คัด คัด ตาม
 การ ของ เขา เป็น สภา ร่าง รัฐธรรมนูญ อำนาจ ให้ ใจ ไม่ ใช่ว่า กฎหมาย หรือ
 กฎ กติกา ใหญ่ เช่น นน เซน นี้ รัฐธรรมนูญ มี ได้ กำหนด ให้ เขา แก้ ใช้ เพิ่มเติม ว่า
 เป็น สภา ร่าง รัฐธรรมนูญ ถ้า เขา เจ้า หมาย ความ ว่า การ ร่าง รัฐธรรมนูญ เป็น
 การ ร่าง ใน แบบ ประชาธิปไตย สภา นี้ มี อำนาจ อาจ ได้ คือ ใน ข้อ เขา เจ้า คิด ว่า
 เป็นการ ร่าง อีก หน้ ากไป ก็ สภา นี้ คัด คัด ตาม ให้ กรุ๊ป สภา ๆ คัด คัด ตาม บอก ว่า
 การ ร่าง รัฐธรรมนูญ ที่ ออก กฎหมาย อนุมัติ เพิ่มเติม ถ้า มี อำนาจ แค่นี้ ใน
 มติ เพราะ ใน ขณะ นั้น ไม่ มี อำนาจ กำหนด ได้ เด็ดขาด เพราะ ฉะนั้น อยุ่
 กัน สภา ชักตื้อ หนึ่ง ได้ ก่อร่าง ว่า ยก ตัวอย่าง ชื่อ ประเทศไทย เดิม มา เรา ใช้
 คำว่า รัฐสภา จาก รัฐสยาม ต่อ มา รัฐสภา ชัยกั ไข ได้ นี้ หมาย ความ ว่า เปลี่ยน
 จะ ยอม ให้ แก่ ก้อม มี มติ ว่า ให้ รัฐสภา แก้ ต้อง เสร็จ เพราะ ฉะนั้น สำหรับ การ
 เป็น แค่นี้ เพียง สภา ร่าง รัฐธรรมนูญ เพราะ ฉะนั้น จะ ทำ อะไร ไม่ ได้ คง ให้
 สภา เป็น ผู้ เสนอ ออก กฎหมาย รัฐสภา เป็น ผู้ คัด คัด ตาม เสีย ก่อน ถ้า เขา
 บอก ต่อ อย่าง พระมหากษัตริย์ คง มี หรือ ไม่ นั้น เขา เจ้า ไม่ เห็น สัม คว ร ใน หลัก
 เมือ น เช่น คัด คัด ม พระมหากษัตริย์ แต่ จะ เขา ความ ข้อน มา โด่ เกย ใน ที่
 จะ ยอม เป็น การ ตัด หั้น พระบรม เสด็จ าน ภาพ เพราะ ฉะนั้น กรรมาธิการ คง
 คัด คัด เอง ใน คัด คัด เช่น กฎ คัด คัด ว่า คง มี พระมหากษัตริย์ หรือ ไม่ คง มี
 คง มี ยก ขน พิจารณา ก็ คง เห็น เป็น อย่าง นั้น ไม่ ใช่ว่า หึ นาง คง
 งาน มาก ก็ อาจ จะ ผิด พลาด เหมือน กัน

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการ
 ยคนหนึ่ง ขอชี้แจงว่า กรรมาธิการยกร่างฯ ไปเพื่อกัดตั้งบัญญัติว่าให้มี
 รัฐพิจารณา เมื่อเห็นว่าจะอาจมีเสียงพุดกันอยู่ในบ้านหม้อของพระองค์เองว่า

ส่งรัฐธรรมนูญ ร่างไปแต่กลับบอกว่าจะคือรัฐธรรมนูญเสียแล้ว แล้ว
 ทั้งร่างรัฐธรรมนูญทำไม เราจะต้องตรงไหนหรือไม่ชัด ข้าพเจ้าคิด
 เป็นอำนาจของเราโดยตรง แม้รัฐธรรมนูญไม่ได้บอกว่าจะให้ร่างเราเห็น
 มคอวก็อย่างไรก็ไม่ได้ ชำนาญไม่ได้โดยที่เรา เรามีอำนาจก็ได้ เราเป็น
 คณะร่างเท่านั้นอำนาจอยู่ที่สภา ข้าพเจ้าเห็นว่าปัญหาเรื่องอำนาจไม่ได้
 มาจากอยู่ที่เขาที่จะเห็นด้วยหรือไม่ มีเราเป็นผู้ร่าง การกำหนดสมาชิกทั้ง
 ๓ ชุดด้วยข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย คือว่าการที่รัฐธรรมนูญแก้ไข ฉบับที่ ๑
 สักว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะไม่มีคำอื่นที่จะใช้ใน
 ขณะนี้ รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวก็มี แต่ไม่มีเหตุผลอะไรมันทันสมัย
 ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๑ นั้นไม่ได้แก้ไข ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับเหตุผล
 ที่เขาไม่รู้ว่าอะไรเรียกว่าอะไร เป็นอย่างไร ถ้าท่านจะพูดเหตุผลก็คงเหมือนคนอื่น
 ทางการเมือง ข้าพเจ้าไม่ได้ฟังเหตุผล แต่ข้อเท็จจริงไทยนั้นอยู่ใน
 รัฐธรรมนูญ มีข้อสำคัญข้อหนึ่งก็คือว่า เมื่อแก้ไขไม่ได้ ไม่รู้จะไปแก้ไข
 อย่างไร ออกคือว่าถ้าแก้ไขไม่ได้ แก้ไม่ได้ก็เสียเวลา หากมันดีกว่า เมื่อ
 มันมีปัญหาเรื่องแก้ไขไม่ได้โดยที่ตัวเองคิด บางคนก็บอกว่าจะแก้ไขไม่ได้ บางคน
 ก็มีความคิดแบบแก้ไขไม่ได้ บางคนคิดก็กลับบอกว่าจะแก้เพราะเป็นอันจาง มี
 ข้าพเจ้าคนหนึ่ง แก้ให้เสียในทันที แต่ใครเป็นผู้ชี้ขาด ท่านประธาน
 ไม่ยอม แล้วถ้าสำนักงานตั้งความเห็นส่วนใหญ่เป็นมติต้องอ้างมาก แต่ข้าพเจ้า
 ก็ไม่เห็นด้วย ข้อสรุปหนึ่งคือว่าถ้าเพียงข้อแก้ไขไม่ได้ คือไปปัญหาเรื่องสภา
 โดยที่วิธีแก้ไขสภาเพียงแต่แก้ไขทำไม่ได้แล้วเรื่องอื่นก็ถดถอยไป ก็หนัก เดือด
 เหนียว ปัญหาเรื่องสภาข้าพเจ้าขอตั้งมติว่า ถ้าตั้งมติว่าสมาชิกทุกคนเห็น
 ไปโดยนัยแล้ว ปัญหาเพราะหน้า & รัฐ ภาคใดภาคซึ่งอำนาจเกิดจาก
 แยก ไปโดยนัยๆ เดือดงอกไปหมด แล้วบอกเราว่าแก้ไขไม่ได้ รัฐธรรมนูญ
 ที่กำลังจะออกจะแก้ไขก็ตั้งที่ที่ท้วงชี้ให้เห็นประโยชน์เกิดความดีความเจริญ
 ไม่เกินบ้านเมืองแล้วรัฐได้ ถ้าหาว่าเราจะไม่เพียงความดีความเจริญเรื่อง

ข้อสำคัญคือว่า เมื่อเรายอมรับ ท่านก็ยอมรับด้วย เหตุนี้ในต่างประเทศหนึ่ง
 หนึ่งท่านเรียกว่า Unlimited Sovereignty ก็คือ Diesoy เป็นอำนาจของรัฐสภา
 ตามอำนาจของกฎหมายให้ผู้ที่หนึ่งเป็นผู้ช่วยก็ได้ โทมนิชย์เขาก็ว่าระดับ
 สูงเท่าก็ได้ แต่การออกอย่างนี้มักยากหมด ไม่มีสภาไหนเขาทำกัน
 ดั่งนี้แต่อย่างสภาไทยก็ตาม เมื่อเป็นประชาธิปไตยแล้ว ไม่มีอะไรที่คน
 หนึ่งจะหนักว่าหนักแต่คนซึ่งคนเหตุการณบ้านเมืองเขาอื่นๆ ไป ที่เขาจะออก
 กฎหมาย เพราะฉะนั้นเรื่องมองการนี้ไม่ไกลพอ ข้อสำคัญโดยนี้เป็น
 นี้จึงอย่างท่านว่า ท่านจะบอกได้ว่า รัฐธรรมนูญมันมันมันนั้น เป็นดังสัตว์
 หนึ่งที่ไม่ได้ รัฐไทยอย่างไร อันหนึ่งประเทศไทยมีความจำเป็นเกิดขึ้นเพื่อรักษา
 หนึ่งรักษาเมือง ทำไมจะไปมีคิมอมีดีเท่าเขา รัฐไทยอย่างไรว่าออกรัฐธรรมนูญ
 หนึ่งออกก็ดัดก็แก้ไม่ได้ ท่านดูรัฐธรรมนูญอเมริกาหรือฝรั่งเศสเขาก็แก้ไม่ได้
 หนึ่งก็ดัดก็แก้เพราะเหตุที่เขาใช้ได้เป็นประโยชน์กับบ้านเมืองมันต่างหาก ถ้าดัดก็
 หนึ่งใช้ก็ดัดก็ดัดก็ดัดหนึ่งเสีย ข้าพเจ้าเห็นว่ามันใช้เป็นประโยชน์ได้หรือไม่
 หนึ่งเห็นเห็นว่ารวมอำนาจร่างได้เต็มที่ เขาให้ร่างร่างร่างไปเถอะ เมื่อ
 หนึ่งไปเขาก็แก้แล้วไป!

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เรื่องนี้เกิดขึ้นได้เพียงขนาดว่า
 หนึ่งรัฐธรรมนูญหรือไม่ ข้าพเจ้าจึงเสนอข้อที่ประชุม ข้าพเจ้าไม่ขอเสนอ
 หนึ่งไปใช้ด้วยตนเองเพราะว่าร่างกันว่าเป็นประธาน และเพื่อให้ท่านมีโอกาส
 หนึ่งก็คุยกันได้โดยเต็มภาคภูมิ แต่ฟังเสียงข้างมาก เมื่อเสียงข้างมากว่า
 หนึ่งอะไรแล้วเราก็ต้องเคารพต่อเสียงข้างมาก เว้นไว้แต่เพียงเท่าเดียวไปเท่ากัน
 หนึ่งแต่เมื่อใด เมื่อเสียงข้างมากเช่นเหมือนข้าพเจ้าจึงจะมีที่ขอขอ ว่าเราจะ
 หนึ่งงไหน แต่ในเบื้องต้นเราก็มีความเห็นเบื้องต้นของทั้งประชุม คือว่า
 หนึ่งมีเรื่องสำคัญเหมือนกัน ข้าพเจ้าก็เข้าใจในเรื่องรูปอำนาจของเราแต่ไหน
 หนึ่งท่านควรพิจารณาอำนาจของเราในเมืองต้น กับพหุคูณตั้งเรื่องอำนาจแล้ว

คือความอยู่ในขอบเขตหรือไม่ หรือว่าจะเกินอย่างไรก็ได้ อย่างที่สมาชิกถาม
เมื่อก่อนอาจจะทำได้โดยไม่มีขอบเขต หรือเราจะมีขอบเขตที่ว่าจะเกินได้แค่ไหน
ชยาภรณ์จะให้เราเถียงกันในข้อนี้เล็กน้อย เพราะว่าอย่างจะไปอีกมาก ก็เราจะ
ต้องรู้สักว่าเราไม่มีอำนาจเด็ดขาด เรายังทำหน้าที่เป็นผู้วางเท่านั้นแต่รัฐสภา
เขาหรือไม่ เราจะต้องพิจารณาว่าในหลักใหญ่ที่เราจะทำได้เท่านั้น อย่างที่
สมาชิกผู้หนึ่งกล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนหาว่าเราควรระจาคักข้อ
เขตนี้ในสิ่งที่จำเป็น หรือไม่ว่าจะมีสักเท่าใดเราจะได้พิจารณากัน หรือจะหัด
โดยไม่มีขอบเขต

นายโชติ คุ้มพันธ์ : ในปัญหาที่ข้าพเจ้าขอตอบสั้น ๆ ว่าเราไม่
ขอบเขตเพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าสภาวาระรัฐธรรมนูญให้ร่างให้เสร็จ
ภายใน ๑๑๑ วัน เมื่อเราร่างเสร็จแล้วเราก็เสนอเขา ต่อมาเขาจะเอาหรือไม่
เขาไม่ใช่เรื่องของเรา เราทำได้ไม่มีขอบเขต เราไม่ได้เขียนไว้ว่าถ้าไม่
เราบอกทำให้เราร่าง เราจะร่างให้เป็นมหาชนรัฐหรือให้ตัดหัวสมาชิกสภา
แล้วเขาจะเอาหรือไม่เป็นเรื่องของเขา ถ้าเราจำกัดเขตก็เหมือนเดิม ๆ
ขึ้นใหม่สำคัญอย่างข้าพเจ้าว่าสำคัญ บางทีอาจจะมองเห็นว่าไม่สำคัญ
อย่างนี้ ก็อย่างที่ข้าพเจ้าพูดกันเล่นว่าอำนาจของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็น
สำคัญไม่ใช่เล่น บางทีก็ว่าไม่สำคัญ และในมาตรา ๗๕ ก็ได้บอกเอาไว้
สภาชนสภาหนึ่งเรียกว่าสภาวาระรัฐธรรมนูญเขาบัญญัติไว้ให้ร่างแล้ว
จะไม่ขอบเขตที่เราจะได้ไปทำให้มีขอบเขตแล้วมอบให้แล้วเสร็จภายใน
วัน แล้วจะเอาหรือไม่เขาก็จะต้องไปขัดกันเท่านั้นเองบางอย่างก็ ๆ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ส่งมติทีเดียว

ประธานสภาวาระรัฐธรรมนูญ : ในเรื่องนี้ยังจะต้องมีให้
ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านไม่ต้องระงอมระงัด เพราะฉะนั้นขอให้ส่งมติดูกัน

นายโชติ คุ้มพันธ์ : ขอบคม

เลขาธิการ : ผมอยากจะขอแจ้งความเข้าใจที่ทางสมาชิกผู้แทน

ทั้งหมดเสีย ๆ ขอประทานโทษที่เขื่อนนาม ที่ว่าเป็นต้นฉบับ ข้าพเจ้า
ไม่กล้าดูเช่นนี้แต่ข้าพเจ้าอยากจะได้มันต้นฉบับคุณอรรถการีย์ ๆ เมื่อ

ได้ พิจารณา ตกตงในแง่อื่นแล้ว ก็ควรจะ พิจารณาในเรื่องข้อเราว่า อำนาจ
ไว้หรือไม่ เราต้องเรื่องที่สำคัญในวาระต่อไปในไป ในวาระที่ ๓ เรื่อง

มอบการปกครองเรื่องซึ่งขึ้นตามความเห็นข้าพเจ้าว่า ไม่เป็นดังสิ่งที่สำคัญไม่
ของของกันดังถาบัน ท่านถามว่าถาบันคืออะไรที่อื่นตั้งตั้งขึ้น คือตั้งที่

ตั้งเป็นรากฐานของรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญทุกฉบับต้องรักษาคำขอของ
ของ รัฐธรรมนูญประชาชนไทยเราไม่ใช่อ่านตามตัวอักษรการว่ากันก็ตั้ง

ที่จะสามารถมันต้องแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นต้องรักษาคำขอทรงให้เป็นทรงทรงของ
ที่ ข้าพเจ้า ถอดแล้ว ผม คิดว่ามีความสำคัญ ตามการ ศึกษาจากอังกฤษ

ที่รัฐสภาอังกฤษออกกฎหมายที่คดี คนก็ได้ รัฐสภาเมืองไทย ออก
กฎหมาย เช่นนี้ กฎหมายนั้นจะเป็นไมชนะ เพราะต้อง ทำเนียบการ ตามคำ

ขอธรรมนูญอังกฤษเข้ามาขอรับโดยเป็นของมหาชนเป็นของรัฐสภา นอกจาก
คำเนียบกฎหมายก็ให้พูดได้ว่าเราขอรับเข้ามาขอรับโดยเพื่อให้การรัฐ พระ

ราชย์ด้วยปากเปล่า ๆ เวदानันท์ให้อำนาจแก่ราษฎร เราที่มีระบบขอรับประชา
ไทยภายใต้พระมหากษัตริย์ การที่คณะรัฐประหารต้องตั้งชีวิตคนแก่เพื่อ

อำนาจแก่ราษฎรนั่นเอง การที่จะอาศัยความในรัฐธรรมนูญนั้นตั้งความ
ที่ รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑ บอกว่า รัฐสภามีอำนาจเด็ดขาดในการตั้งความ

ในรัฐธรรมนูญ ก็การภายในประเทศ ผู้ที่รัฐธรรมนูญตั้งตั้งความ
ในรัฐสภา มีปัญหาที่สิ่งสำคัญก็ไปฟ้องไปแต่เดี๋ยวนี้ด้วยที่รัฐสภา เราว่า

รัฐธรรมนูญจะร่างเราเขาพระอันหรือเอาต่อวิกรมมหาชนรัฐ เขาเผด็จการ
ก็พูดกันความชอบใจ การที่ให้ความยินยอมต่อรัฐสภาอำนาจอธิปไตย

ให้อำนาจแก่ราษฎร ๓๗ ล้านคน ที่นี้จะเปลี่ยนแปลงไปก็ มีอะไรที่
ให้เดื่องที่เขาดังเข็ญยอมมาตั้ง เราอยากจะได้กันนี้ คือทุกสิ่งทุก

LIRT

อย่างนั้นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง แต่เราจะแก้ไขอะไร โดยเอาอำนาจจาก
 ราษฎร ๑๗ ล้านซึ่งผมไม่เห็นด้วยในกรรมาธิการแต่ครั้งชีวิตมา พระมหากษัตริย์
 ปกครอง ๑๕๐ ปี ให้แก่ใครก็ได้แก่ราษฎรถ้าขอให้แก่คนอื่นก็ไม่ยอม คณะ
 รัฐประหารก็โคกกระทันเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ให้แก่ราษฎร สภาว่างรัฐธรรมนุญนั้น
 รัฐสภาเด็กเข้ามาแล้วเราจะให้ อำนาจเราจะเป็นมหาชน รัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ราษฎรยื่นข้ออำนาจการปกครองอำนาจน้อยที่เห็นกับออกให้อำนาจแก่ราษฎรได้
 รัฐสภาให้เป็นผู้แทน ผู้แทนอะไร ๔๐ คนทั้งนี้ให้ออกกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม
 แต่งรักษาพรรคทรงให้อยู่ซึ่งกับออกข้อแก้ไขเพิ่มเติม แต่จะไปถึงมหาชน
 รัฐ พุคความชอบใจ แต่ราษฎรจะเป็นอย่างไรในขณะเลือกตั้งเขาหรือ
 ไม่ ท่านจะเอาอำนาจจากเขา ๆ รัฐหรือไม่ เขาไม่รู้ เพราะฉะนั้นเราตั้งรักษา
 หลักร่าง ๆ คือว่าเราคิดว่าเราต้องเอาอำนาจมาจากเขา ถึงแม้อังกฤษได้
 รัฐสภาจะต้องถือว่ารัฐสภาได้รับการเลือกตั้งจากเขา ขอให้ท่านดำเนินที่ผู้
 เกียรติไปมีคดีในคำอภิปรายของสภาน ก็จะมาในคำอภิปรายว่า เรื่อง
 รัฐสภาไม่ได้ยื่นมติมา อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการรวมบริศยที่ท่านเจ้าคุณ
 ธรรมการีย์ ๆ คือว่าเราจะลงมติอย่างไรใหม่ที่เราพิจารณาเป็นสาระ
 การประชุมสำหรับเรื่องที่เราอำนาจพิจารณาหรือไม่ แล้วเราเถียงกันมาก
 ในระบอบการปกครอง เพราะเรื่องนี้เป็นปัญหาว่าจะคิดได้มาก นอกจาก
 นั้นผมอยากจะขอเตือนท่านสมาชิกสักเล็กน้อย ถ้าเราคิดแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 สันนิษฐานว่าควรต้องไปอีกประมาณ ๕-๖ เดือนมีสมาชิกเลือกตั้ง พระมหากษัตริย์
 มีคอมมิวนิสต์ คือหมายความว่าอำนาจเด็ดขาดถ้าพระมหากษัตริย์ท่าน
 หนึ่งบางท่านก็เปลี่ยนให้เป็นมหาชนรัฐ อย่างนี้ไม่ได้ เราต้องรู้ว่าระเบียบ
 การปกครองหรือไม่ เพราะมีอำนาจหรือไม่ อย่างรัฐสภาควรหรือไม่
 เรามีอำนาจแต่จึงควร สภามีอำนาจว่า เปรียบเทียบที่ แต่ว่าเราเห็น
 ว่าไม่ควรถักไม่มีอำนาจเดียว เพราะฉะนั้นเราจะไม่มีอำนาจอะไรยื่นเห็นเหตุ
 อะไรต่อไปใครเสนอมหาชนรัฐ คอมมิวนิสต์ ประธานสภาไม่บรรจุไม่รับ

เพราะเหตุว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจจะเพิ่มทหารรัฐ และเพื่อการรวบรวมรัศมีขอ
ทานคือขออย่างท่านเจ้าคุณอรุณการย์ ก็ขอว่าเราพิจารณาเป็นภาวะ ๆ ไป
ในเรื่องข้อท่านสมาชิกหรือเป็นดังกล่าวนี้ ผมพุดข้อทหารบริบรองว่าเป็นข้อแปลก
ช้อย ผมไม่เคยพุดว่าข้อเป็นดังกล่าวนี้แต่ก็ักไขข้อไม่ได้จะแก้ไระอะไร เพราะ
ระบับผมขอเสนอว่าข้อจะเป็นอย่างไร

ขุนประเสริฐสุภมาตรา : ประการที่หนึ่งอำนาจที่มี อำนาจ
ที่ไม่เต็มที่ ประการที่สองสถานที่อำนาจคดีความในรัฐธรรมนุญ เพราะใน
รัฐธรรมนุญไม่ได้ห้ามใครไม่ให้คดีความในรัฐธรรมนุญ ประการที่สาม ข้อ
ที่ว่าจะมาร่างแต่จะถืออำนาจนิติโทษผิดกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุว่าในขณะ
ของกฎหมายยังค้างช้อย เพราะฉะนั้นเมื่อก่อนที่พิจารณาถึงรัฐเดี่ยว
รัฐเดี่ยว ข้าพเจ้าจึงได้ยืนยันว่าข้อนี้เป็นข้อยุติคดีที่ไม่สมควร เพราะ
คดีความมาตรา ๑ มีใจความเป็นสองนัยยะ นัยยะหนึ่งห้าม นัยยะที่สองอนุญาต
อนุญาตว่าการรัฐเดี่ยวจะเอาบริโด แล้วก่อนอนุญาต นัยยะห้าม คือว่าถ้ารัฐ
ไม่ได้ ต่หารัฐขึ้นต้นจากบาง

ที่ประเทศในเรื่องข้อว่าประเทศไทย บังเดิญมีข้อว่าประเทศไทยอยู่ใน
ในรัฐธรรมนุญละเมิดที่ เช่น แต่ก็ไม่มีข้อความในรัฐธรรมนุญมากกว่าใดที่
ระห้ามไม่ให้ใครร่างหรือคิด หรือเสนอในการที่จะใช้ คำว่าสยาม เพราะ
ฉะนั้นตามศัพท์ความทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว ก็เห็นว่าการร่างรัฐธรรมนุญเป็น
ของยาก เพราะฉะนั้นระเบียบมวาระที่คณะกรรมกรร่างมานชอบแล้ว แต่ว่า
ทุก ๆ ข้อออกไปขอให้ชันทันด้วยว่า ข้อนี้ชัดคือรัฐธรรมนุญที่ค้างช้อย
หรือไม่

พระยาสุวิธสารวาจา : ข้าพเจ้าเองก็ได้อยู่ในสถานศึกษาเช่นเคย
กับสมาชิกผู้เกี่ยวข้องเมื่อก่อน แต่ว่าเสียใจในข้อหนึ่งไม่เห็นพ้องด้วย คือ
ว่าในเรื่องรัฐธรรมนุญท่านที่ทราบแล้วว่า รัฐธรรมนุญเป็นกฎหมายสูงสุด
ก็รัฐธรรมนุญที่เราเพิ่งได้มา ๑๖ ปี รัฐธรรมนุญเรามีในต่างประเทศซึ่ง

วัยๆ นี้ ขอให้ท่านคิดว่าพวกค้ายาท่านเดชาฯ บอกว่า รัฐธรรมนูญที่เขา
แก้ไขเปลี่ยนแปลงไปตอนไหนหน้ เขามีหลักคือมีขอบเขตคือยี่สิบเอ็ดปี
แม่ ในอังกฤษเองซึ่งท่านก็ได้เรียนก็มีขอบเขตก็เหมือนกัน คือพูดถึงท่าน
อาจได้เคยพูดถึงหลักทั้งๆ ไปก็ได้ แต่ขอให้ท่านก็คิดถึงลักษณะการในขณะ
นั้นเข้ามา คือว่าถึงแม้ว่ามีประเด็นอันสำคัญแล้ว เขาก็ให้มันหาชน
จะเลือกถามแก่คนที่อยู่ในที่นั้น เพราะราษฎรจะได้วินิจฉัยถูกว่าใน
ประเด็นข้อใหญ่นี้จะควรหรือไม่คิด แล้วก็ข้อความต่างๆ นั้น
มันก็มาจากประชาชนไปโดยนัยเอง ท่านยังประชาชนไปโดยขอให้คิด เมื่อ
ราษฎรได้ยกผู้แทนมา แล้วก็ในการเลือกครั้งนี้แทนที่เราไม่ได้คิด ไม่ได้
ซึ่งปัญหาอันสำคัญที่เราจะมาก็คือ คือปัญหาในเรื่องรัฐธรรมนูญผู้แทน
เลือกราษฎรเหล่านี้ต้องให้เฉพาะปัญหาที่ว่ามีประเด็นที่แทนมีเรื่อง แต่ว่า
ถ้ามีปัญหาใหญ่แล้วล้มคองหรือไม่ ล้มคองหรือไม่ที่ราษฎรจะต้องรู้ในปัญหา
ที่เราจะเปลี่ยนแปลงอย่างรากใหญ่ของรัฐธรรมนูญอย่างนี้ ล้มคองไหมว่าราษฎร
ซึ่งเป็นเจ้าของประเทศจะต้องรู้ว่าเราจะมาเปลี่ยนแปลงอย่างนั้นจึงจะได้เลือกผู้
แทนใหม่ได้ ก็จะได้เลือกผู้แทนมาซึ่งผู้แทนราษฎรเลือกขึ้นมาท่านนี้โดย
ไม่ได้แสดงให้ราษฎรทราบถึงปัญหาอันยิ่งใหญ่ที่เราได้เปลี่ยนแปลง จุติคือ
ว่าเราเริ่มต้นที่จะทำได้เต็มที่ ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกชัดชัดของว่าในที่สุดเรื่องนั้นก็เหมือน
กัน ฉะนั้นในเรื่องอย่างที่ท่านเดชาธิการว่าผมยังมีคำถามอันที่ยังก็ถ้อยอย่าง
นั้นเหมือนกัน ดังฉบับคือประชาชนไทยก็เช่นเดียวกับกันที่คำรู้สึกของเรากว่า
รู้สึกบอกว่ราษฎรเลือกมาแต่เราเป็นสภา ร่างรัฐธรรมนูญโดยรัฐสภาเลือก
มา เราทำได้ ข้าพเจ้ายังเห็นว่าถ้าเรายังคงเคารพเราในหลักการประชาชนไทย
แล้วสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราจะต้องให้ราษฎรใช้เลือกที่เรเลือกเรามาเข้าใจอัน
อีกอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นเรื่องใหญ่ที่เราจะต้องมาเปลี่ยนแปลง หลักใหญ่ก็ยัง
ไม่เท่าไรด้วย แต่ว่าที่ท่านเดชาธิการบอกว่ามีปัญหาอันใดเราก่อนอันเดียวกัน
ผมเห็นว่าปัญหาที่ติดกันผมเห็นว่าไม่มีอะไรเท่าไร ประชาชนไทยเท่านั้นเอง

ประชาธิปไตยเท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้เป็นอย่างไร ขอเปลี่ยนจากสมบูรณาญา
 สิทธิราชวาทเป็นรัฐรัฐธรรมนูญไม่ใช่เปลี่ยนง่าย ๆ เปลี่ยนท่านก็แล้วเป็นอย่างไร
 ในตอนนั้น แต่ว่าถ้าเราเปลี่ยนกันอีกจะเป็นอย่างไร เมื่อเปลี่ยนประชาธิปไตย
 แล้วเราเปลี่ยนในระบบราชาธิปไตยแล้วเปลี่ยนเป็นมหาชนรัฐขอเสนอมหาชน
 อุดมคติหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการร่างครั้งนี้เราไม่มีสิทธิเราไม่ใช่จะไปเปลี่ยน
 สถานะที่เราศึกษาประชาธิปไตยในระบบประชาธิปไตย ในระบบที่เป็นอยู่ใน
 ขณะนี้ นอกจากนั้นข้าพเจ้าไม่คิดใจอะไรโดยฉะเพาะเรื่องชื่อท่านบอกว่า
 เปลี่ยนชื่อไม่ได้ แต่ท่านสมาชิกมีเกียรติท่านก็ออกอย่างหนึ่งชื่อเราไม่ใช่
 ของง่าย ๆ อยู่ดี ๆ เขาเรียกชื่อเดิรนามสกุลท่านไปมันง่ายหรือ ประเทศ
 เหมือนกันแต่ชื่ออื่นข้าพเจ้าเห็นพ้องกับท่านเดี๋ยว ก็ยังไม่ถือว่ามีสำคัญ ข้าพเจ้า
 คิดว่าเรามีสิทธิพิจารณาได้ ขอให้วรรคที่ว่าเราพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญ
 อย่างนั้นก็ได้ช้อย่างนั้นก็ ได้ แต่ขอให้นักว่าเราร่างเพื่อสอดคล้องกับความต้องการ
 การของความเห็นของประชาชนในเมืองเรา

พระยาอรรถการวิวัฒน์พิณธ : ข้าพเจ้าอยากจะทำความเข้าใจข้อที่
 ครึ่งหนึ่ง หน้าที่ของกรมราชการบรรจระเบียบวาระคือขอให้ท่านเข้าใจว่า
 กรมราชการ นั้นไม่ใช่ คำจะไป อธิษฐานย์ เกิดขาดว่า บัญชาอะไรที่ดงมานั้น อธิษ
 หรือไม่ กรมราชการอยู่ในฐานะที่ว่าเรื่องได้ที่ทรงระพิจารณาเสนอเป็นปัญหา
 กันแต่กรมราชการจำกัดก็จะได้ระเบียบวาระที่จะให้กรมราชการคิดตั้งระเบียบ
 วาระระทบพระเทือนคนนั้นคนนั้นก็ไม่ได้ เพราะเหตุที่เราจะท้าวรัฐธรรมนูญ
 ให้ศักดิ์ เพราะฉะนั้นปัญหาหามาอะไรที่ตั้งได้ ในระเบียบวาระ ท่านสมาชิก
 มีอำนาจเสนอที่จะได้ ในระเบียบวาระท่านสมาชิก ผู้หนึ่ง เห็นว่าสภาไม่มีอำนาจก็
 อย่างพิจารณาแทนเลย นั้นก็ให้พิจารณาทางกรมราชการบรรจระเบียบวาระ
 อย่างนั้น

คนที่พูดในวันนี้พูดคือมีอยู่เราจะเปลี่ยนชื่อประเทศหรือไม่
 เห็นของสำคัญที่เราพูดกัน แต่ถามว่าชงก็อยู่ที่ปัญหาใหญ่ก็โดยที่สมาชิก

ผู้หนึ่งเสนอว่าเราไม่มีอำนาจ เพราะฉะนั้นประเด็นของเราในขณะนั้นข้าพเจ้า
ขอให้เห็นแต่เพียงว่าเรามีอำนาจใหม่ที่จะพิจารณาเปลี่ยนแปลงชื่อประเทศ ข้าพเจ้า
อยากจะให้ทุกคนในชั้น และเมื่อมีมติในชั้นแล้วส่วนข้อข้อ ๆ ไป ถ้า
ถึงข้อนั้นเมื่อท่านสมาชิกผู้ใดสงสัยว่าเราจะมีอำนาจที่ทุกคนในชั้นนั้น ซึ่ง
ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เสียเวลามากนัก เพราะญาติที่อยู่ไปท่านคงจะสงสัยอะไรอีก
นอกจากญาติในชั้น ๓ เท่านั้นเองที่ว่าเราจะมีอำนาจพิจารณา ข้าพเจ้าจึง
ขอรับรองว่าในขณะนั้นขอให้เราพิจารณาแต่เพียงว่าอำนาจในการพิจารณา
เปลี่ยนแปลงชื่อประเทศหรือไม่ ส่วนหลักใหญ่หรืออะไรอย่างพิจารณา
เลย เมื่อตั้งญาติได้เห็นว่าจะไม่มีอำนาจพิจารณาได้แล้วก็ให้เรียนอันมา
เป็นการย่อเนื้อเอาได้มาก

ประธานสภาการรัฐธรรมนูญ : ในชั้นข้าพเจ้าฟังคำถามความ
เห็นนั้นเรื่องนักขัตตมณฑล แต่ขอมณฑลนักขัตตมณฑลนั้น เพื่อ
ที่จะตั้งปัญหาในชั้นให้สั้นเข้า คือ เรื่องนักขัตตมณฑลเองก็เห็นว่าเรามี
อำนาจหรือไม่ นอกจากชั้นแล้วต่อไปก็อาจจะมีปัญหาเช่นนอกแต่คง
ไม่มีอะไรมากนัก คงจะเป็นบางคราวบางคราวเท่านั้น เพื่อจะไม่ให้เสีย
เวลาข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรจะไปเป็นไปเช่นนั้นได้ ในชั้นเรากำลังเถียงกันใน
เรื่องที่ว่าจะมีอำนาจเปลี่ยนแปลงชื่อประเทศได้หรือไม่ ในชั้นแรกได้ว่ากันไม่
แล้วแต่ก็ได้วางประเด็นคำถามว่าหรือไม่ ถ้าท่านเห็นว่าอำนาจแล้วก็จะ
ได้ถกเถียงกันในประเด็นที่ว่าควรเปลี่ยนหรือไม่ควรเปลี่ยนต่อไป ในเวลา
หาข้อวินิจฉัยเฉพาะท่านไม่ใช้ชั้นชั้นก็จะทำให้เสียเวลา เมื่อใครมีปัญหาใน
เรื่องข้อข้อของทั้งที่ไม่มีอำนาจ ก็ให้พูดเสียก่อนเพื่อไม่ให้ข้อหลัง ๆ เสีย
เวลา เมื่อเราบัญญัติหาข้อขึ้นมาแล้วขอให้เราทุกคนเสียเวลาข้อของประเทศ
เราควรจะเปลี่ยนกันได้หรือไม่ เมื่อได้พูดกันมานานแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควร
มีอำนาจที่จะเปลี่ยนได้ก็ให้อาญไป

นายโชติ คุ้มพันธ์ : ผมขอเสนอให้ลงมติขอยกอำนาจให้
พรรคการเมืองหรือพรรคการเมืองใหม่ หรือต้องมีขอบเขตที่ ค้ำยันตามคำ
กล่าวของท่านของร่างรัฐธรรมนูญให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน เราจะต้องมีเขต
ที่ไม่ว่าร่างอื่นในร่างอื่นไม่ได้ ถ้ามีอำนาจหรือไม่ได้รับ
อนุมัติแล้วร่างไม่ได้ ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติอย่างนี้

ประธานสภารัฐธรรมนูญ : ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว แต่ว่าสภา
ก็ช่วยทำงานไม่ได้ เพราะเหตุที่เรายังไม่ได้ตกลงกันโดยชัดข้อไหนเรา
มีอำนาจหรือไม่ ข้าพเจ้าขอให้เป็นราย ๆ ทั่วๆ ทั่วๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าการ
เสนอขึ้นพอจะไปได้ คือเขาจะเพราะเห็นว่าเรามีอำนาจหรือไม่ เราพูด
กันมาจนถึงตอนนี้เรามีอำนาจจะเปลี่ยนหรือไม่ ถ้ามีอำนาจเปลี่ยนได้เรา
ก็ตกลงกันในเรื่องสำคัญที่ค้างอยู่ด้วย

หลวงประภคมนตรีสาร : ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะกรรมาธิการ
เป็นกลางมีมติชัดเจนเพราะหน้า แต่ที่คือกึ่งๆ ไรๆ เช่นนั้นเป็นการ
พูดกันไปแล้ว ข้าพเจ้าขอสนับสนุนทางคือกึ่งๆ ไรๆ คือว่าถึงแม้ว่า
จะไม่มีขอบเขตที่ มีปัญหาที่จะว่ากล่าวกันหมดไปทีเดียวไม่ได้ ถ้า
มีอำนาจขอบเขตก็เป็นกรรมาธิการที่จะว่ากล่าวกัน ทั่วๆ ทั่วๆ
มีเขตที่แสดงว่าเราแยกเขตเรียงกันไม่ได้ คือเป็นกรรมาธิการ
ที่แสดงเป็นการเสียเวลา ถ้าว่าอย่างคือกึ่งๆ ไรๆ แล้วดี เราไม่ต้อง
ทำอะไรอย่างต่อไป

นายสุวิชา พันธเศรษฐ : มีปัญหาเป็นปัญหาที่สำคัญ ก่อน
เราจะตัดสินใจ ข้าพเจ้าขอเรียงตามท่านประธานที่ว่า ถ้า ถ้าสภา
รัฐธรรมนูญลงมติว่าอำนาจ อำนาจนั้นจริงหรือไม่ แล้วพอเราขอถาม
มติเป็นเอกฉันท์ ๕๐ คน ว่าอำนาจมีจริงหรือไม่มี ประการที่ ประการ
ที่สอง เมื่อลงมติไปแล้วบอกกล่าวให้ตกลงกันที่นั่นมาลงมติให้

หนึ่งก็ได้ ทบวงผูกเราเป็นตราบ้าง ข้าพเจ้าเว้นแต่จะเห็นว่าเราไม่
 งดออกรัฐธรรมนูญได้แต่ร่างเสนอดังเขา เราเขียนร่างเขาจะเอาหรือ
 อดก็ได้ ข้าพเจ้าขอชักจูงอย่างใหญ่หลวงว่ามติมหาชนร่างเดชะ
 รัฐธรรมนูญแต่ให้คัดหัวต้นหลักทั้งหมดไม่มีใครมีร่างอย่างนั้น มีอำนาจ
 ร่างแต่เราที่ไม่เอา อย่างนี้ความเห็นในรัฐสภาจะเอาด้วยยกเราหรือ
 อด แต่เราควรจะได้สมมติ ถ้าหากว่าอย่างประธานฯ ว่าขอเห็นเอา
 อดมาก่อนว่าควรเราหรือไม่ นักไม่ประสงค์: นักก็ปรายกันมวชอไม่เงา
 ปรายงอเห็น นักอำนาจจะเขียนร่างอย่างไรก็ได้ แต่ไม่เป็นผลอย่างหม่อม
 หมายฯ ว่าประธาธิบดียศอำนาจสูงสุดอยู่กับผู้แทน เมื่อแต่อกผู้แทน ๆ มี
 หมายสูงสุด อย่างแต่กอนพระเจ้าแผ่นดินท่านดำรงศักดิ์ศรีใครก็ได้: บัดนี้
 หมายผู้แทนหม่อมใหญ่แทน แต่ผู้แทนไม่เคยออกกฎหมายศักดิ์ศรีใคร: แสดง
 หมายของเราหม่อม หรือรัฐธรรมนูญ บอกให้เรา เป็นผู้ร่างจากัดขอบเขต
 หมายผู้แทนนั้นไม่ได้ คงหรือไม แต่ผู้แทนใดมีผิดเป็นราย ๆ ไม่ ถ้าผู้ใดเห็น
 หมายนั้นไม่ชอบก็ปราย ไม่ควรเพียงไรก็ได้เงินญัตติ เรืองนกระบบ มีมติ
 ประชุมร่างบเดยกัระบบ.

ประธานฯ : ข้าพเจ้าฟังท่านเอง ท่านก็บอกว่ามีบางอย่างเหมือน
 นั้นไมใช่ที่เราจะทำอะไรได้ทุกอย่าง มันต้องมีลำดับความขอบเขต ข้าพเจ้า
 เห็นว่าอะไร ทุกสิ่งทุกอย่าง ต้องมีขอบเขตข้าพเจ้าจะอาศัยคำที่ท่านอภิปราย
 บอกท่านกับฉันทอชเขตอย่างหนึ่ง ก็ท่านบอกว่าเราทำอะไรก็ได้ทั้ง
 หมด จะออกกฎหมายศักดิ์ศรีคนทั้งประเทศ เราไม่ควรทำอะไรหรือไมมัน
 หมดเป็นธรรมชาติความบางอย่างที่สมควรหรือไม่สมควร เราไม่ควรทำ
 คือเรามีอำนาจทำได้ แต่เราไม่ควรทำ แล้วชกอย่างหนึ่งท่านบอกว่ามีบาง
 อย่างที่เราว่ากันเองขอเห็น ดมาชาติอาจจะพูด อาจะร่างบ ไม่ควรได้โดย
 หมด นักเห็นอกกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าปรานับประหม่อว่าได้ผลอย่างเดียวกัน

นายโชติ คุ้มพันธ์ : ขอประทาน.....

ประชาชนสภาร่างรัฐธรรมนูญ : เดี่ยว ขอให้ข้าพเจ้าพูดก่อน
 ก็อะไรโรยามัน ไม่ใช่มีข้อห้ามหรือไม่มีข้อควรคำนึงถึงก็รับว่าเราจะต้อง
 กฎหมายดีที่ทุกคนทั้งเมืองไม่ได้มีเราจะมีอำนาจเขียนก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 ในร่างรัฐธรรมนูญนี้จึงได้เขียนกันว่ามีอำนาจ บางคนที่อ้างว่ามีอำนาจก็ บาง
 คนว่าไม่มีอำนาจเรื่องมันเดินไปแต่มันเขียนกันอย่างไร เพราะฉะนั้นไม่ควร
 ถေးเฉยเฉยตา ในเวลานี้เรามีอำนาจทำอะไรเขาจะเพราะหน้าได้ ก็ได้พูด
 ไป แล้วต่อไปเหมือนอย่างที่เราไปถึงข้อใดไม่มี ใครก็ท้วงเราพิจารณา
 ไปแต่ถ้าสมาชิก ๕๐ คนก็ท้วงว่าเขียนด้วยยัง ท่านบอกว่ามีสมาชิกเสนอ
 มาว่าด้วยยัง ถ้ามีสมาชิกส่งมาเห็นด้วยด้วยก็ด้วยยัง ไม่เห็นด้วยด้วยยัง
 ว่าไป อย่างข้าพเจ้าว่า ก็ขอให้มีเหตุผลไป ทักท่านเสนอว่าเรามี
 อำนาจเด็ดขาดไม่เด็ดขาดทุกสิ่งทุกอย่าง ข้าพเจ้าเห็นว่าเกินไปเพื่อจะให้
 ที่ประชุมมีเหตุผลของตัวเองแล้วจะผู้รับผิดชอบ จึงพูดว่าพระมหากษัตริย์ภายใต้
 ใต้รัฐธรรมนูญ เดี่ยวท่านจะเสนอญัตติว่าเรื่องนี้ไม่ควร พระมหากษัตริย์
 ภายใต้รัฐธรรมนูญก็ต้องเป็นอย่างนั้น เราจะไปแก้อย่างมหาชนรัฐแล้วจะ
 เสนอญัตติว่าอันนี้รับ แต่ข้าพเจ้ามองเห็นว่าไม่มีข้อมากนักก็อย่างด้วยอย่าง
 แล้วต่อไปไม่มีใครท้วง เพราะฉะนั้นขอ ให้เขาดูตามข้าพเจ้า

นายโชติ คุ้มพันธ์ : ข้าพเจ้าไม่ยอมเด็ดขาด คือเจตนารมณ์ประชาชน
 เข้าใจผิดหรือถั่งเขาใจผิด มันต่างกัน คือบอกว่าอำนาจที่จะร่างรัฐ
 ธรรมนูญเป็นอำนาจของเราหรือไม่ นี่เป็นเรื่องหนึ่ง อำนาจของเรา
 แต่ขอให้นับสนุนไม่ใช่อำนาจอันนั้น คือเดี่ยอนัดว่ามีอำนาจจะร่างอย่างไร
 ก็ได้ รัฐธรรมนูญต้องรับเสียก่อน ส่วนฉบับคณะเรียง เรื่องใดสมาชิก
 เห็นสมควรไม่อภิปรายข้าพเจ้าขอจึงถอนให้รับเสีย แต่อำนาจของผู้เขียน
 แล้วรับได้ ความต่างกันอย่างนั้น อย่างที่ประธาน ฯ ขอคัดค้านว่าให้
 มติว่าเดี่ยอนัดมีอำนาจที่จะร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่ ก็ขอให้ถ่มมติเช่นนั้น

นายสุวิชัย พิธีเศรษฐ์ : ขาผมเดินจะไปกันไม่ได้ คือเรื่องเป็น
 อย่างนี้ ท่านสมาชิกที่ขานถาม ให้สังเกตงมนต์ว่า เขามีอำนาจในสภาหรือไม่
 ธรรมนูญหรือไม่ สำหรับสภาของรัฐธรรมนูญตามกฎหมายเพิ่มเติมข้าพเจ้า
 มองว่าให้หนักกว่า ก็คือไม่ได้หมายความว่าอำนาจทุกประการ หรือให้เป็น
 อำนาจที่ไปข้างหน้า ซึ่งจะมีหน้าที่หรือไม่ ข้าพเจ้าเปรียบเปรยเช่นค
 ือมีหน้าที่ที่จะร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วเป็นหน้าที่ของสภา
 หากจะตกลงกันอย่างไรโดยบางหนึ่งเหมือนแบบที่จะเบียดขับ มีปัญหาที่มี
 ภาวะบังคับหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าตกลงกันได้ก็ขอให้ตกลงกัน อย่างมีเงา
 ของข้อประเศที่เรา ก็เห็นว่ามีหน้าที่ที่จะเบียดขับถ้าหากจำเป็นประมหา
 วิทยาลัยเรื่อกว่าเราไม่มีหน้าที่รับผิดชอบ คือเราเรียกว่าหน้าที่ ไม่ใช่อำนาจ
 เพื่เจ้าก็คว่าควรให้ลงมติได้

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าเห็นว่ามีญัตติอยู่ ๒ ญัตติค
 ็นญัตติเหมือนกัน คือของคุณโชติ คือให้จากคหรือไม่ว่า คือให้ประชม
 ธิกว่าจะวินิจฉัยของใครหรือจะวินิจฉัยระของบรรดกรัย ๆ ที่ว่ากันไปเป็น
 ที่เดียว เกี่ยวกันไม่รวม

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : นี่กำลังพูดกันอยู่ ถ้าไม่มีใคร
 คคือไปก็เสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นว่าควรรับญัตติของสมาชิกคือพระยา
 บรรดกรัยนั้นพันซ์ คือว่ามีอำนาจหรือไม่อำนาจ หรือควรระงับหรือไม่ควร
 หนึ่ง หรือให้เบียดขับไปละเพราะหน้า คือไม่จำเป็นจะต้องเสนอวางหลัก
 ภายหลัง ส่วนของ ดร. โชติ ว่าวินิจฉัยว่าเรามีอำนาจโดยไม่มีจำกัดขอบเขตค
 ือได้เห็นว่าเราจะพิจารณาด้วยอำนาจหรือไม่อำนาจ จะควรระงับหรือไม
 ือควรระงับอย่างไรก็ควรบรรดกรัย ๆ ไปรอดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ นาย
 ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย คืออย่างไร
 ดร. โชติ ไปรอดยกมือขึ้น

ต่อมาอีกยกมือ ๑๕ นาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ข้าพเจ้าจะบอกว่ามีท่านใดคัดค้านหรือไม่ เป็นอันว่าถึงเวลาแล้ว ข้าพเจ้าขอลงมติที่เห็นว่าเรื่องเปลี่ยนชื่ออำนาจที่เราควรจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ คือมีอำนาจที่จะเปลี่ยนได้หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่ามีอำนาจพิจารณาได้ โปรดยกมือขึ้น

ต่อมาอีกยกมือ ๒๗ นาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดเห็นว่าไม่มีอำนาจ โปรดยกมือขึ้น

ต่อมาอีกยกมือ ๗ นาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เป็นอันว่าตกลงว่ามีอำนาจ ใครจะเห็นอย่างไรว่าควรจะเปลี่ยนหรือไม่

หลวงประภคณบดีสภา : เรื่องชื่อประเทศ ข้าพเจ้าเห็นว่ามีหลายอันแต่ขอจับตามที่ท่านนักประวัติศาสตร์ ว่ากันมาหลายอัน บางคนประวัติศาสตร์ว่าสยาม บางคนประวัติศาสตร์ว่าไทย ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องประวัติศาสตร์เรื่องต้นพื้นฐานนี้ไม่มีอะไรเลย ที่จะมาพูดกันว่าต้องเป็นอย่างไรอย่างนี้ เหมือนอย่างมาพูดกันยอพระเรื่องประวัติศาสตร์ นักปราชญ์เปลี่ยนจนมาคิดผิดเมื่อก่อนโลกแตกมาจากดวงอาทิตย์ เคยจนไม่เป็นอย่างนั้น มาจากโน้นจากนี้ นี่เป็นเรื่องประวัติศาสตร์เดิม โฉมหน้าต้นพื้นฐานทั้งนั้น ว่าถึงประวัติศาสตร์เราพึ่งใครช่วยเอาไว้ไม่ได้ บางท่านว่ากล่าวสยามมาจากพระเจ้าอะไรจำไม่ได้ ท่านบอกว่าไทยมาจากได้ ข้าพเจ้าก็ยังไม่เชื่อ ข้อสำคัญศัพท์ภาษาไทยก็เหมือนกันไม่ต้องมาจากอื่น ท่านนึกว่าที่เขียนมาจากไทยหรือไม่ใช่มาจากกระดาษ ท่านไปหาคำว่า "กิน" หรือ "ไป" เพราะฉะนั้นคำว่าสยามหรือไทยก็อาจจะเป็นไทยแท้ก็ได้ เพราะฉะนั้นพหุคลังไทยอันหนึ่งที่ข้าพเจ้าขอถามมาอย่างหนึ่ง คุณทูลหมานครั้งตราทวงบุญญัตติในครั้งสมเด็จพระเจ้าเอกทศรฐก ใช้คำว่า ชายไทย ที่หญิงไทย

กำหนดราคาที่ถูกนายเงินเอาไปใช้ไม่เป็นไทย เป็นทาส ความหมายข้าพเจ้า
 ใช้หมายความว่าพัวหรือสยามแปลว่าเมืองทอง ข้าพเจ้าไม่เอาใจได้ ภาษา
 หยุคำว่าภาษาไทยอาจจะเป็นภาษาไทยเองก็ได้ แต่ภาษาไทยอาจจะมีความ
 หมายถึงไทยไม่ใช่ทาส ท่านพลิกคฤทหมายเก่า ๆ เป็นอย่างนี้เขียนภาษาไทย
 ตลอด และคำว่าไทยไม่ใช่ทาส ก็เมื่อเร้นกันที่เราใช้คำว่าประเทศไทยก็หมาย
 ความว่าประเทศไทยไม่ใช่ทาสทั้งคักคนไทยไม่ใช่ทาส แต่ว่าความหมายเดี๋ยวนี
 ้ปัจจุบัน ไม่ใช่อย่างนั้น กลายเป็นแต่ว่าไทยเป็นชนหมู่หนึ่งซึ่งวันมาจากเมือง
 ลินคณอินไม่ใช่ไทย อย่างชาวมะลายูหรืออินโดจีนไม่ใช่ไทย ล้วนพม่า
 กุลมาแต่โบราณไม่ใช่ไทย เป็นการแบ่งแยกหมู่คณะ แบ่งแยกชน
 ุคอยู่ในประเทศของเรา นี้อ่อนเป็นขอท่อกัดเดียงไม่พิน กิยทานพิวรณา
 ทำนปฏิญาณตนแต่ว่าท่านจะวางรัฐธรรมนุญเพื่อประโยชน์แก่ประเทศ
 ชาติและประชาชน ท่านไม่ต้งปฏิญาณว่าเพื่อประโยชน์แก่คนไทย จริ่ง
 ุ้ยคนไทยเป็นส่วนใหญ่ แต่ว่าท่อกัดนี้ท่านต้งคำนึงว่าชนต่างชาติต่างภาษา
 ่างศาสนาอะไรก็ตาม เขาอาจจะเป็นคนไทยเขาทักได้ง่าย นันเขาขอ
 ุยชนชาติแต่ก็เป็นไทย แต่จตใจจะเป็นไทยหรือ ไม่นันอีกอย่างหนึ่งแต่เขา
 เป็นคนของประเทศนี้ ในสมัยท่านเขาเรียก เขาเลิกพูดเชื้อชาติ เขาพูดถึง
 ้ประเทศ สหประชาชาติเขาไม่ได้เขาเชื้อชาติคำนึง เพราะเขาเชื้อชาติคำนึง
 ้ล็ดมันกยให้เกิดสงคราม สงครามโลกครั้งที่สองเกิดเพราะอะไร เกิด
 ้เพราะเรื่องเชื้อชาติคนใช่ไหม ย่างว่ามีเชื้อชาติของนันอยู่ในดินแดนนั้น ฉิน
 ้จะต้งไปเอามา ท่อกัดว่าไปมองเรื่องเชื้อชาติเกินไปแล้ว คนไทยทัก
 ้ไปเป็นเชลยพม่าในครั้งกรุงแตกจะต้งไปถามเขามาด้วยหรือ แต่จตใจ
 ้คนเหล่านั้นเขาไม่ได้เป็นไทย เป็นพม่าไปแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องเชื้อชาติ
 ้ ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่ของไทย และข้าพเจ้าจะเป็นไทยเป็นเด็กหรืออะไรอะแหรณา
 ้แต่ข้าพเจ้าก็ต้งเป็นไทย ก็ต้งเป็นคณของประเทศไทยแล้ว เพราะฉะนั้น
 ้จึงเป็นอะไรก็ตาม และเห็นอำนาจแรงไปแต่จะกระทบกับค่างประเทศใน ้ดิน

แดนไหนก็เกิดกระทบกัน เพราะจะคิดแบ่งแยก เพราะเราจะขึ้นให้เขาเป็น
ไทยในเมื่อเขารู้สึกว่าตัวเขาไม่ใช่เป็นไทยใช้ไหม ถ้าเราเป็นสยามแล้วข้อ
ข้อใจก็จะหนักไป ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าไม่คำนึงคำว่าไทยหรือสยามอะไร
แต่คำว่าสยามนี้จะกระจายความแตกแยกให้หายไปหมด

พล. ท. จีระ วิชิตสังคราม : ข้าพเจ้ามีความเห็นกับท่านสมาชิก
ที่อภิปรายเมื่อก่อนว่าเราจะไม่ยึดถือตามหลักประวัติศาสตร์เป็น การแน่นอน
เพราะว่าเป็นการไม่แน่และเท่าที่ฟังมาเมื่อก่อน สยามยุคด้วย ๆ ก็ยังว่าเกิดก่อน
คนไทยจะเข้ามาใน ประเทศนี้ก็มีเหมือน กันก็เลย เชื่อไม่ได้ว่าจะเป็นอย่าง
แต่ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าอย่างนี้ คำว่าไทยข้าพเจ้าเข้าใจว่าเดิมเราทุกคน
คือไทยมีจุฬินไม่ใช้ไทยที่มาจากญวนหรือไหน เพราะเหตุที่เราเรียกคำว่าไทย
นี้ทุกคนยอมรับกันว่าเป็นชาติผสมแล้ว เวลานี้ใครเป็นไทยแท้ เราเรียก
กันว่าคนไทยที่อยู่ใน ประเทศเราขณะนี้ หมายความว่า คำนี้ที่เรายกขึ้นเรียก
ประเทศไทยเป็นประเทศซึ่งไทยก็ผสมอยู่ปัจจุบันนี้ ไทยเราไม่มีนโยบายจะไม่ทำ
เลือดผสมนี้ ใครเป็นเลือดไทยแท้เราไม่มีนโยบายอย่างนั้นเลย เพราะฉะนั้นการ
ที่เราจะเรียกบ้านเราว่าประเทศไทยกับคนไทยซึ่งข้าพเจ้าไม่เห็นเป็นขัดเสียหาย
อะไรเลย ก็น่าจะเป็นการที่ดีด้วย ถ้าหากว่าเราอยู่นับเป็นประเทศของ
คนไทย คนไทยมีการผสมแต่เชื้อชาติของมาอยู่ได้ เพราะฉะนั้นการเรียก
ว่าประเทศไทยทางสังคม ไม่เห็นเสียหายอะไร ในการที่จะเขาชื่อมาจัด
ว่าจะไปตั้งถิ่นที่ต่าง ๆ นั้นก็มากเกินไป ซึ่งสถานที่เกี่ยวกับการกระทำ
ต่างหากแล้ว ถ้าหากว่าในทางนโยบายการกระทำไม่มี มีเรียกชื่อเฉย ๆ
ก็ไม่เห็นเป็นข้อขัดกระทบกระเทือนอะไร คำว่าประเทศไทยซึ่งข้าพเจ้าว่าเป็น
คำที่เขมมฤทธิ หมายความว่าเข้ามาได้โดยสงบแต่เป็นการแพร่หลายออกไป
ในนานาประเทศ และซึ่งเขาเข้าใจว่าเป็นการแพร่หลายทั่วไปทั่วทุกคนไทย
เป็นส่วนมาก เมื่อเข้ามาเข้ามาเขาก็แพร่หลายเช่นนั้นแล้ว ทำให้เราจะ
กลับไม่กลับมามาก ประเทศเดียวเป็นไทย ประเทศนี้เป็นชาวสยามกลับมามาก

ที่ตกอับมานานได้ประโยชน์อะไรบ้าง ข้าพเจ้าคำนึงและได้พิจารณาตาม
 ความมานะของบุคคลที่เราจะเปลี่ยนกลับมาซึก ก็เมื่อมองความผิดส่วนใหญ่ที่อะไร
 ไม่เห็นโทษอะไรเลย เมื่อมีความเข้าใจอย่างเช่นนั้นแล้ว แต่ไม่มีการเสีย
 ใจเราก็คงจะให้อภัยต่อไปไม่ใช่อภัยต่อไป แล้วปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือ
 ในหตุกตกไปในทันทีที่เราจะไปตักคนอื่นมา คนนั้น คนนี้ เขามา
 ข้าพเจ้าคิดว่าเดี๋ยวนี้เราไม่แล้ว เพราะเราเองก็ยหตุกตกตามตามหลัก
 ของสหประชาชาติเมื่อเมื่อไรก็ไม่เห็น ข้าพเจ้าเองเห็นอยู่เพียงคำบอก
 ว่าเป็นประเทศไทยแล้วเราจะไปตักคนอื่นเข้ามาโดยเหตุผลอย่างที่ว่า แล้วใน
 ใบบายทิว ๆ ไปข้าพเจ้าก็มองไม่เห็นว่ามีอะไรที่เราจะไปแล้ว เมื่อไม่มีความเสีย
 ใจเราก็คงจะก้าวต่อไปไม่คงจะกลับมอขยหลังมาซึก

นายจิง ใจภักดี : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านส่งมาซึกทุกถั่วเมื่อถั่ว
 เราไม่ควรจะเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาจะทำให้หน้าชาติ เห็นว่าเราเป็นคน สัมปถัม
 เราเราเปลี่ยนมาเมื่อ «-๕ มีนั้นแล้ว กลับมาก็คงได้ประโยชน์อะไร อย่าง
 ทุนของเราไปเข้าใจส่วนน้อยนั้นไม่ถั่ว เราจะต้องเข้าใจคนส่วนมาก ข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่มีใครทำอย่างนั้น แล้วต้องการอื่น เช่นในเรื่องเศรษฐกิจประเทศ
 ของเราเดาถั่ว เขากลับเข้าไปแล้วตั้ง ๕๐% ถ้าหากว่าเราเปลี่ยนเป็นประเทศ
 ภายนอก คนเขาอาจจะบอกว่าเป็นคนไทยในบังคับสยามไป นี่ประการหนึ่ง
 เราจะเห็นข้าพเจ้าเห็นว่ามีไม่ควรเปลี่ยน แล้วที่จะเปลี่ยนไปเช่นนี้ สมมติ
 ท่านเป็นเจ้าของบ้านนี้ แล้วมีนาย ก. นาย ข. มาอาศัยบ้านท่านอยู่ แล้ว
 มาขอให้ท่านเปลี่ยนชื่อเป็นชื่อท่านจะทำหรือไม่ว่าท่านไม่ทำ แต่ในการ
 เปลี่ยนนี้รัฐรวมแผน โดยที่จะเปลี่ยนชื่อของข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ในส่วนที่
 ข้าพเจ้าอยู่ใกล้สหประชาชาติแล้ว ๆ ขอเรียนแจ้งว่าจากที่เคยขบตั้งว่าควร
 จะเปลี่ยนเป็นประเทศไทย หรือจะเปลี่ยนชื่อจากคนไปตั้ง บ้านพัก
 ไม่ใช้บ้านนี้ดีกว่าหรือจะเสียพระทัยมาก เพราะฉะนั้นเราจะต้องพิจารณา

ก็คิดว่าก็จะเปลี่ยนเป็นไทยเหมือนกัน ท่านอาจจะเปลี่ยนได้ แต่เราทั้ง ๕๐ คน
จะมาเปลี่ยนได้อย่างไร คน ๓๘ ถ้าคนคนหนึ่งไม่มองเห็นการราษฎรก็เขาฟัง
เราว่าอย่างไร เขาบอกว่าเขาไม่เปลี่ยนอะไร ถ้าจะเปลี่ยนเป็นอย่างไรเขา
ก็ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอว่าขออย่าให้เปลี่ยน

นายอินท สิงหนตร : ข้าพเจ้าคิดว่าจะไกลประเด็นไปมากแล้ว
คนที่ มีปัญหาในพื้นที่มีอยู่เราจะเปลี่ยนชื่อประเทศไม่ใช่ชื่อคน ชื่อประเทศ
คือขอบเขตของดินแดนที่เราเรียกว่าเขตของมี เราเปลี่ยนชื่อประเทศนี้
คนไทยเองก็รับรองกันอยู่แล้วว่าเราจะเรียกว่าคนไทย เราเปลี่ยนชื่อประเทศ
แล้วจะเขาชื่อตามทัศนคติขงเขื่อนหรือ ไม่ก็ตามทั่วโลกแล้วไม่จำเป็น เช่น
ชื่อของดินแดนเช่นชื่อนักคนของประเทศก็ไม่จำเป็นต้องเป็นชาวชื่อนักเขา
ก็ใช้ชื่ออื่น เพราะฉะนั้นคนที่อยู่ในประเทศสยามก็เป็นคนไทยได้ เราจะ
ไม่พ้นทางประวัติศาสตร์ที่เปลี่ยนว่าเป็นคนไทยน่ะไป ตามที่เปลี่ยนมาเป็น
ไทยนเพราะอะไรก็ดูเหมือนว่าจะเร็วไปสักหน่อยก็ควรพิจารณาพิไมมาเปลี่ยน
ชื่อว่าเป็นไทย ที่เปลี่ยนชื่อเป็นไทยก่อนที่เปลี่ยนมาเป็นไทย ในเวลาเล็กน้อย
สักปีหนึ่งกรรมึงที่มีเพลงร้องว่าไทยน้อยไทยใหญ่เมื่อยังทางไกลก็เป็นไทยด้วย
กันนี้เพราะอะไร เพราะจะตั้งไทยมาช่วยด้วยกัน ใคร ๆ ก็เห็น ทางประเทศ
เขาก็เห็น การทำเช่นนั้นได้ผลหรือเปล่าไทยน้อยไทยใหญ่เป็นไทยด้วยกัน
เขาไม่ต้องการเขาต้องการให้เขื่อนสยามมากกว่า ชื่อไม่ควรพิจารณา ประเทศ
ฝรั่งเค้าของคนเขาไม่ใช่ฝรั่งเค้าเรียกว่าเป็นชาวไกล ชาวคอชตะไรนก็
ไม่เกี่ยวกัน ทำให้เราจึงถือว่าคนไทยแต่ประเทศจึงจะเป็นชื่อไทย ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วยกับฝ่ายที่เห็นว่าไม่ให้เปลี่ยนต้องการว่าชื่อนี้ ตัดแล้วเราเป็นคนไทย
ต้องชื่อประเทศว่าไทย อีกคนหนึ่งก็พูดอีกว่าเราเป็นชาติไทยแม้จะคิดสยาม
มีอยู่กัน ไม่มีแต่ในสมัยก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นมันปะปนกันต่าง ๆ กัน
ชาติหนึ่งก็ยังมีคนเขื่อนเราจะมีกับป้อมวัดแล้ว แต่อีกฝ่ายก็ว่า
ไม่ใช่แต่ชื่อชาติไทย สัญชาติไทย เมื่อย่างว่ากันเด็กใจดีก็ไม่ต้องการ

LIRT

ถ้าจะมีอีก ๒๒ หน้าเรื่องเป็นอนุกรมมี บางคนที่ชอบพูดกันและข้าพเจ้า
 นี้แหละแต่ ชื่อนี้ มีมติมหาชน เป็น อย่างไร ประชาชน ต้อง การ เปลี่ยน หรือ ไม่
 ข้าพเจ้าขอถามเธอมาจากไหนที่ถามมติมหาชน ท่านไปถามพวกข้าพเจ้าได้อัน
 นานี่ก็เมื่อคนที่พูดข้าพเจ้า ไปถามมาแต่ก่อน ๒๐ คน ใช้ โทม ๑๗ ล้าน
 ทำได้ใหม่ ถ้าไม่ไม่ถามเมืองข้าพเจ้าบ้าง & จึงหัดคิดว่าได้อันมติมหาชนเขา
 อหรือไม่มี เขาเลือกท่านมาในท่านจะเอาอะไรที่เขาไปไหนเขาจะเอาอะไร
 ก็เป็นมติมหาชนใน โทม การที่เขาหงส์ชื่อพิมพ์ว่าอันไม่ถูก จะให้โยธยงค์
 หรือไม่เราจะฟังที่ถามมาจากมหาชน มหาชน ๒๐ คนหรือ ๒๕ คน นั้นไม่ใช่
 ประชาธิปไตยที่ถามมติมหาชนมาแล้วอย่ามาพูดในอัน มีอีกอันหนึ่งที่มีคน
 บอกว่าการที่กลับไปกลับมาจะได้อะไร เว้นแต่ท่านจะทำเป็นไม่เข้าใจ กลับ
 มาจะได้อะไรเราพูดกันแล้วพูดกันมากเข้าไทยคนรู้จักไม่เข้าสยามคนรู้จัก ทำไม่
 กลิ่นทำเป็นไม่เข้าใจความจริงพูดกันเหลือเกินแล้ว มากมายแล้ว ข้าพเจ้า
 เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าท้อกว่าจะถามว่า กลับมาจะได้ประโยชน์อะไร
 ท่านก็ดูรายงานการประชุมที่เขาคัด ๆ ไว้บ้าง อาจกลับมาได้ประโยชน์อะไร
 เพราะฉะนั้นคงขอไปยังที่กลับมาให้เป็นสยามคงได้ยศศักดิ์รับชกใจแล้ว แต่
 ถ้าการพูดกันมากเหลือเกิน เรื่องได้ยศศักดิ์รับชกใจนั้น เพราะฉะนั้นขอ
 ให้เป็น "สยาม"

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : หมดเวลาแล้ว ท่านข้าพเจ้าจะ
 เติงไปพิจารณาต่อของวันหลัง ข้าพเจ้าจะถามที่ประชุมว่าในอนันที่จะประชุมกัน
 โดยไปก่อนพูดนั้นเป็นอันหยุดราชการเราจะมีการประชุมหรือไม่ คือถาม
 เสียก่อน

พระชัยบัญชา : ผมเห็นว่าควรจะมีการประชุม เพราะจะได้มี
 เวลามากขึ้น

หลวงประภอนนิตสาร : ข้าพเจ้าเห็นว่าปัญหาเรื่อง "ไทย"
 หรือ "สยาม" เรื่องเปลี่ยนชื่อสยาม.....

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ไม่ใช่เราคงจะประชุมกันใน
ที่ ๒๓ นหรือไม

หลวงประกอบนิติสาร : ผมเห็นว่าคงจะประชุมกันในบ่ายวัน
นี้ให้เสร็จไปเรื่องหนึ่ง คือปัญหาข้างยูนิตเดียว

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ข้าพเจ้าจะถามที่ประชุมว่าในวัน
ที่ ๒๓ นั้นจะประชุมกันหรือไม่

พระยาสาริกพงศัธรรมพิลาศ : ข้าพเจ้าเห็นว่าคงจะประชุม

พระยาอรธการวิธานพิท : เรื่องวันหยุดไม่สำคัญ แต่อันนี้
เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา แต่ว่าวันนั้นจะประชุมกันจะไม่ค่อยดี

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : คือเป็นวันหนึ่งในทางพระพุทธ
ศาสนา

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเดมนว่าวันพระพุทธศาสนา
ให้งดประชุม แต่ขอให้ประชุมในบ่ายวัน

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : วันนั้นเป็นวันประชุมกรรมการ
ข้าพเจ้าตกลงว่าวันที่ ๒๓ เราไม่มีประชุม ถ้าอย่างนั้นขอความเห็นที่ประชุม

ขุนประเสริฐศุภมาศตรา : ทางศาลาเดอนให้ท่านให้เป็นประ
โยชน์แก่รัฐ วันที่ ๒๓.....

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดเห็นว่าจะประชุมต่อไป
ในวันที่ ๒๓ ขอได้ไปปรคยก็มีชชน

มีสมาชิกยกมีช ๒๔ คน

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดเห็นว่าจะหยุดในวัน
ที่ ๒๓ ไปปรคยก็มีชชน

มีสมาชิกยกมีชชน ๓๐ คน

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เสียงข้างมากเห็นว่าคงจะ
เป็นอันว่าประชุม เพราะฉะนั้นปัญหาบ่ายวันนั้นขอเดอนไป

หลวงประกอบนิติสาร : เพียบพร้อมเสร็จไป ขอเดินต่อไป
ประชุมในภายหลังคดีนี้ เป็นเรื่องเสร็จแล้วไปเดี่ยวเรื่องหนึ่ง

ประธานสภา枉รัฐธรรมนุญ : คือเป็นอนาจวันที่ ๒๓ นรรมการ
ประชุมตามปกติ ที่เขาเดินชนใหม่ด้วยอนาจวันที่ ๒๓ นรรมการประชุมอีก

นายโชติ คุ้มพันธ์ : ผมขอเสนอให้มีการประชุมต่อเพื่อช้กรวย
วังช้อโมงผมขอเสนอญัตติให้ประชุมคือจนกว่าจะเสร็จไป

นายอินทร สิงหนตร : คือว่าเคยอนเขาเคยกันมา ๒ วันแล้ว
ภาพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ประธานสภา枉รัฐธรรมนุญ : ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควร
รรมการ เป็นเรื่องสำคัญ ความเห็นของท่านบางท่านก็ขยาก็พูด
ก็พูดก็พูดไป ไม่ใช่คิดจะเพระบุดคด ไม่ใช่ นี่เขาเดินชนแล้วด้วย
เป็นเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ควรจะมีประชุมพิเศษ ผู้ใดเห็นว่าการจะมี
ประชุมพิเศษ โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๕ นาย

นายเทพ โชติณษิต : เจ้าของญัตติเขาบอกว่ ถ้าประชุมวันที่
๒๓ นี้ การประชุมบ่ายอนนคกไป

ประธานสภา枉รัฐธรรมนุญ : ไม่ใช่ ข้าพเจ้าบอกแล้วว่ว่าคณะ
ประเค็น วันที่ ๒๓ ตกลงจะประชุม ที่นเราจะขอให้ประชุมพิเศษอีก นอก
จากวันที่ ๒๓ ประชุมแล้ว เขาตั้งการพิเศษบ่ายอนน ผู้ใดเห็นว่บ่ายอนน
ไม่ควรจะประชุม เพราะว่เราจะประชุมวันที่ ๒๓ แล้ว โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๓ นาย

ประธานสภา枉รัฐธรรมนุญ : ผมเห็นว่าควรจะมีประชุม ๑๕
เสียง ที่ไม่เห็นด้วย ๑๓ เสียง เป็นต้น ๑๔.๐๐ นาฬิกาจะมีการประชุม

นายเกษม บุญศรี : วันที่ ๒๓ นนมีการประชุมแล้ว ก็คงเป็น
เวลาเดิม ข้าพเจ้าขอเสนอให้เป็นเวลาบ่าย ๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : ถ้าท่านจะคัดค้านใหม่ ให้นำถ้อย
เป็นข้อที่ ๒๑ ของถ้อยเป็นเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ผู้ใดจะคัดค้านใหม่

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช : ขอเข้าครับ โทษ ๆ ที่ขอร้องท่าน
แล้ว ขอให้ถอนเข้า

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : จะยืนยันหรือไม่ยืนยัน

หลวงประกอบนิติสาร : ผมเห็นว่าเรื่องที่เราจำกัดเวลาวันที่ ๒๑
เขาไว้หมกประชุมวันนี้ ค่อยคิดว่าเราจะไปแต่ไหนกันดีกว่า ขอย้ำจึงขอ
เวลานี้เลย

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : ถอนแล้วเป็นอันไม่มี กรรมวา
ธิการว่างเป็นอันจบ หมดเวลา เลิกประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : พิจารณาเรื่องข้อของประเทศไทย
จะเปลี่ยนหรือไม่ต่อไป

พระยาสุวิฑูรย์พิพิธภัณฑสถาน : ในเรื่องข้อประเทศไทย
กันมา ๒ เวลาแล้ว สำหรับความเห็นของกรมเมื่อรัฐบาลได้เปลี่ยนชื่อจาก
ประเทศสยามมาเป็นไทยกรรมรู้สึกสงัดใจมาก คือไม่เห็นด้วยเพราะ
สยามครอบงำของชนทุกเผ่าที่อยู่ในประเทศไทย มนุษย์เราจะมาจากอียิปต์
ก็ตาม แต่ทั้งหมดมาตลอดไม่ทราบเวลาที่เรารู้แต่ว่าแตกแยกเป็นถึงกันด้วย
หลายแห่งแล้ว ต่อมารัฐบาลได้เปลี่ยนเป็นประเทศไทยแต่ได้ใช้กันมาหลาย
แล้ว ก็จะไม่เปลี่ยนกลับเป็นสยามอีกจะได้ชื่อว่าเป็นคนจับจุกหรือ ไม่ใช่
สงัดใจในข้อนี้ กรมไม่ยกจากจะสมัครใจในทางจับจุก เพราะฉะนั้น
เมื่อเปลี่ยนมาแล้วถึงไม่เหมาะสมควรให้เป็นไปตามนั้น

LIRT

นายเทพ โชติณัฐ : มีปัญหาเรื่องสัดส่วนที่ค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับ
 สัดส่วนเดิม ถ้าจะพูดกันชัดๆ เราจะดูว่ามีสัดส่วนที่เปลี่ยนแปลงตามเป็นไทย
 ความจริงการเปลี่ยนแปลงใหม่ เป็นที่น่าพอใจแก่เหตุการณ์และสถานะ
 การตั้งสมัครหรือไม่ ปัญหาเรื่องจากสยามมาเป็นไทยถ้าพูดอย่างตรงไปตรง
 มาอย่างไม่มีกำกวมคือมีอีกอาจจะเป็นความคิดของคนหนุ่มน้อยคนหนึ่ง ซึ่ง
 ปรากฏว่า ถ้าหากจะพูดให้เห็นชัดเรามีผู้เปลี่ยนแปลงนี้ได้ดำรงอำนาจอยู่
 เปลี่ยนจากสยามมาเป็นไทย แต่ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศก็ตั้งคำถามต่อ
 ว่าทำไมไทยแทนสยาม แต่ความรู้สึกของคนไทยทุกคนในประเทศไทยนั้นเรา
 ยากจะไว้คิดว่าเขาเหล่านั้นเห็นพ้องด้วย เพราะว่าทุกคนในยุคนี้การปกครอง
 ที่เห็นอำนาจปกครอง ก็ยากแต่เขากลับถกกันไม่ลงเขาจำเป็นต้องยอม
 พึ่งต่อความดีของคนแต่จะดีแต่ร้ายอะไรจะเห็นได้ว่าความจริงประเทศ สยาม
 ที่มีซึ่งมีความรู้สึกกันแต่ตั้งแต่ครั้งเด็ก ๆ ว่าสยามเป็นอย่างไร ตอนคำว่า
 คนเมืองไม่ใช่ชื่อประเทศเราแต่ชื่อของคนซึ่งใคร ๆ ก็ว่าคนไทย เพราะ
 มีชื่อไทยและสยามแล้วจะอธิบายกันแต่กับมาทั้งปัญหาว่าเรา ควร
 จะไทยหรือไม่ เมื่อนักคิดเหล่านี้เห็นถึงว่าสยามนั้นเปลี่ยนมา
 เป็นไทย เพราะการเปลี่ยนแปลงแต่คนนั้นการเมืองก็ยังมีความอยู่ในขณะ
 นี้เขาพูดด้วยความจริงใจเพราะว่างานเป็นหน้าที่ของการพูด เขาพูดไม่
 ต้องเกรงหรือพูดไป ๆ ทั้งนั้น พวกนี้พูดด้วยเหตุสมเหตุเราเพื่อประโยชน์
 ของคนหมู่มากเราจะหวังเพื่อประโยชน์ของคนทั่วไป ๑๗ ท่านคน ข้าราชการ
 ความเห็นที่ว่าควรจะลงมติกันหรือไม่ แต่ประเทศสยามนั้นประชาชนประเทศไทย
 ที่เห็นเขาพูดเปลี่ยนจากพ่อเมือง แต่เขาก็ทำไม่ได้เพราะเราลงมติไป
 เปลี่ยนมาเราจะลงมติกันหรือไม่ใช่ การคิดค้นคิดเขาทำในที่ไม่
 พิจารณาแต่สักไปเป็นอันหนึ่ง ๆ เขาจะไปลงมติสักอย่างหนึ่งหรือคิด
 การเปลี่ยนแปลงนี้ไปของของหนึ่งนั้นเหตุผลทางการเมืองอย่างใดละมันไทย
 นั้นมันคิดกันมาเพราะว่าในสมัย ที่เห็นคำว่าไทยเพราะ ของ ของ และ เขา

แทนเราจะเปลี่ยนคำว่าไทย จากสยามนี่ ถ้าจะพิจารณาตามความ
 หมายแล้ว กระผมเห็นว่าควรจะเป็นประเทศไทยมากกว่า เพราะว่าถ้า
 สยามถ้าแปลความประทวนกรมแล้วแปลว่าเมืองไทย แคว้นไทย หรือ
 ประเทศไทย ถ้าอ่านตามภาษาสันสกฤตแปลว่าสยามะ ถ้าอ่านตามภาษา
 ขอมว่าตำมะ คำว่าสยามหรือตำมะในถิ่นแปลว่าของตามททามตำมะอีกผู้หนึ่ง
 แปลว่าความแล้ว แต่ว่าไม่ใช่ของคำเหนือที่เป็นของคำตั้งคือขอบหรือของ
 ตำมะ

ทั้งคำว่าไทยนั้น ในปทานุกรมมีอยู่ ๒ อย่าง คือไทยที่มีตัว “ย”
 ไทยที่ไม่มี “ย” ไทยที่มีตัว “ย” แปลว่าผู้เป็นใหญ่ ไทยที่มี
 “ย” แปลว่าความเจริญ ความมีอิสระ ความไม่เป็นทาส เมื่อแปล
 ว่าไทยกับ “สยาม” แล้วข้าพเจ้าก็ควรจะเรียกว่า “ประเทศไทย”
 เพราะว่าประเทศไทยนั้น ตรงกับชื่อชาติของคนไทยและความนิยมของคนไทย
 ไป สัมมัตถ์ว่าเราจะตั้งนามบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้นก็เป็นการจำเป็นแต่
 ก็จะต้องเลือกเอานามดีเป็นมงคลนาม ต้องเอา “เศรษฐ” หรือ “ศรี”
 เพราะว่า “ไทย” มีความหมายไปในทางดี เช่น มีความหมายไปในทาง
 ใหญ่ ไม่เป็นทาส ความมีอิสระ เมื่อความหมายที่จะปรากฏ ความ
 ใหญ่ ความไม่เป็นทาส เป็นอิสระ เหล่านี้ซึ่งท่านสมาชิกบางท่านได้
 กล่าวว่า ไทยภาคกลางได้มีการผสมกันมาดังนี้ ความจริงเป็นเรื่องของ
 ชาติที่หาใช่เกี่ยวข้องกับนามของประเทศไม่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า
 ควรจะตั้งนามคำว่า “ไทย” นี้ไว้เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองพระเกียรติของ
 มหาชาติบริยติได้ตั้งเลือกชื่อตั้งวางประเทศให้เป็นมงคลนามจนทุกวันนี้.

ขุนคลังทูลชี้แจงกราบทูล : สำหรับเรื่องชื่อประเทศ ข้าพเจ้า
 เห็นในทางที่จะตั้งนามที่จะให้เป็น “ไทย” คงเหตุผลคือไปนี้ เขาท
 ให้นำชื่อผู้เกียรติหลายท่านไปแล้วในทางประวัติศาสตร์ ข้าพเจ้า

ก็จะไม่กล่าวซ้ำ แต่จะชกกล่าวซ้ำคำว่า “ไทย” เพราะคำว่า “ไทย” นั้นเราได้ใช้เรียกชื่อประเทศไทย เรียกเมืองไทย ซึ่งเราได้เรียกกันมาตั้งแต่สมัยที่การค้าขายกับต่างประเทศได้โบราณกาลนานแล้ว นับว่าคำนี้ได้มีความนิยมในแว่นเมืองของไทยเรามาก่อนคำว่าประเทศ “สยาม” และคำว่าประเทศสยามเป็นที่ปรากฏชัดแต่ได้มีการเรียกชื่อกันในทางราชการในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เท่านั้น เพราะฉะนั้นคำว่า “ไทย” มีมาก่อน ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าสำหรับประเทศไทยเราชื่อ “ไทย” เป็นการเหมาะสมตามประวัติศาสตร์

ในประการต่อมาให้เห็นว่า สำหรับชาติไทยเรา เราใช้ชื่อว่า “ชาติไทย” โดยเหตุนี้เราจึงควรเรียกกันที่ชื่อของไทยว่า “ประเทศไทย” ส่วนคำแปลต่าง ๆ นั้นในเรื่อง “สยาม” กับคำว่า “ไทย” ซึ่งได้มีท่านทั้งหลายแปลกันมาแล้ว ชาวเขาจะไม่กล่าวซ้ำ แต่เห็นว่า “ไทย” เป็นมงคลนามที่ดีอยู่แล้ว คำนี้จึงสมควรที่จะให้เป็นชื่อของประเทศเรา แต่ในประการต่อมาไม่สมควรที่จะเป็นห้วงคำที่ใช้คำว่า “สยาม” นำหน้าคำต่าง ๆ ดังที่บางท่านได้อภิปรายว่า พระสยามเทวาธิราชอะไรต่าง ๆ ในข้อนี้ข้าพเจ้าขออธิบายว่า คำว่าสยามเทวาธิราช หมายถึงว่าเทวาธิราชเพศคนเป็นใหญ่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของคหบดีซึ่งรักษาประเทศสยาม และที่ใช้สยามนำหน้าโดยเหตุที่เราสัมพันธ์นาม ของเทวาราชองค์นี้ ในขณะที่เราใช้คำว่าสยามเป็นชื่อประเทศ เพราะฉะนั้นเทพาคาท่านทรง บัญญัติ ศักดิ์สิทธิ์นี้ท่านจะไม่ถือสำคัญความอะไรเลย ถ้าเราจะใช้ชื่อประเทศเป็นประเทศไทย ถ้าก็เป็นประเทศไทย เทวดาองค์นี้ก็ทรงรักษาประเทศไทย และใช้ตามนามศัพท์ที่ว่า “พระไทยเทวาธิราช” เพราะฉะนั้นท่านไม่จำเป็นต้องทำนองเดียวกัน ถ้าเราจะกล่าวศัพท์คำสยามประกอบคำอื่น เช่นสยามมนตรีก็ไม่ขัดข้องเลยที่จะใช้กับประเทศไทยและใช้เรียกพระนามของพระเจ้าอยู่หัว

ในประการต่อมา การเรียกชื่อประเทศต่าง ๆ ที่เป็นเอกราช ประสงค์ที่เป็นเอกราชสำคัญ ๆ เช่นอย่างหลายประเทศในยุโรปเขายังนิยมเรียกกัน

ราชชวกรให้ทั้น ๆ เป็นศิลาอย่างพื้น จะเห็นว่าเขาเรียกประเทศว่าพื้นดินคน
 ชาวอังกฤษเรียกอังกฤษว่าอินเดียน ชาวชองกฤษท์เรียกว่าอินดิส เขาเรียก
 ผู้ประเทศเขาว่าอินเดียน อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นคำไม้นาวะเป็น
 ปัญหาอะไร แล้วประการต่อมาไม่ควรจะยึดถือจากคำเรียกภาษาของอินมา
 เรียกชื่อของตนเอง ทั้งนขาพเจ้าชองชองกฤษท์เด็กเล็กน้อย เช่นอย่างประเทศ
 ญี่ปุ่น ๆ เป็นคำไทยเรียก แต่ตัวญี่ปุ่นเองเรียกว่าวันปปอน แต่อังกฤษ
 เรียกเขาว่าเจแปน แล้วเรียกคนชาติของเขาเจแปนนี่ แล้วจึงคำเราเรียกเขา
 ว่าจีนเป็นประเทศจีน แต่จีนเองไม่เรียกตัวว่าจีนหรือประเทศจีน เช่นคนจีน
 ภาตามศัพท์จีนว่า จุงก้อหมิน ถ้าเป็นประเทศจีนก็จุงก้อ ประเทศจีนฝรั่ง
 เรียกว่าไชน่าเรียกคนจีนว่าไชนีส นี่ไม่ใช่มปัญหา อย่างญี่ปุ่นก็เหมือนกัน
 ภาษานับถือชื่อประเทศเขาอย่างนั้น คนภายนอกจะเรียกอย่างไรก็ตาม กราว
 ภาษากวอลถึงประเทศเรา คนประเทศอื่นเรียกเราว่าสยาม อินทาทนทั้งหลาย
 ชอบไปวาทมากแต่คำว่าคำว่าสยามนั้นเกิดจากคำที่จีนเรียกเราบ้าง อะไรเถา
 หรือคำสำกถบ้าง เรียกว่าเซียม หรือเซียม หรือสยาม แต่คำคำมรวพ
 ถ้อยคำเป็นคณภายนอกเรียก เราไม่ควรสนใจ และหากว่าใช้ว่าเขาเรียก
 อย่างนั้นและเราจะตั้งเป็นอย่างนั้น ขาพเจ้าไม่เห็นด้วย ควรนับถ้อยมใน
 ชื่ออันเป็นมงคลนามแต่ประวัติคำศัพท์ของเราเองเป็นสำคัญ อันนเป็รียบ
 เหมือนเรามีบ้าน ตั้งมีตขาพเจ้าชองกฤษท์ ๆ มีบ้านหลังหนึ่งเป็น ตักทาส์
 เรียกด้วยงาม ขาพเจ้าตั้งชื่อบ้านของขาพเจ้าว่า "บ้านคองกฤษท์ " แต่คน
 อื่น ๆ ที่ขย้นอกบ้านขาพเจ้า เช่น คนตามถนนหรือคนรวางรถยนต์ผ่านบ้าน
 ขาพเจ้าเขาไม่เรียก "บ้านคองกฤษท์ " เขาเรียก "บ้านตั้งเขี้ยว " จะไป
 ที่ "บ้านตั้งเขี้ยว " พูดว่า "บ้านคองกฤษท์ " เขาไม่รู้จัก แต่พูด "บ้าน
 ตั้งเขี้ยว " เขารู้จัก ซึ่งขาพเจ้าไม่ต้องตกใจ ขาพเจ้าไม่ต้องบดลือคำตลก
 ที่เขาเรียก ควรจะยึดเอาเดิมชื่อของบ้านที่ขาพเจ้าตั้งไว้ หรือแต่การที่จะ
 เรียกชื่อบ้านของขาพเจ้าเพื่อเอาใจคนอื่น เพื่อความกว้างขวางสำหรับคนอื่น

ถ้าเขามาอยู่หรือมาร่วมมันไม่จำเป็น เพราะเหตุว่าในเรื่องนี้เปรียบเหมือนบ้าน
 เช่นบ้านอย่างที่เขาพูดว่า "บ้านคงบุตซ์" ถ้า "บ้านคงบุตซ์" ของ
 ชาวเจ้าเมืองอยู่ที่อาศัยผู้คนในบ้านทุกสิ่งทุกอย่างใครเข้ามาอยู่ร่วมเย็นเป็นสุข
 เมื่อเข้ามาไม่เดือดร้อน ถ้าคนนอกบ้านเข้ามาคิดคือหรือคนในบ้านไม่ยอม
 แยกออกไป แต่บ้านของชาวเจ้าหากความดีมีได้ แม้แต่คนอยู่ภายในก็
 จะออกไปข้างนอก เพราะความดีในบ้านนั้น ไม่ได้อยู่ที่ชื่อของบ้านเป็นสำคัญ
 ชัยของประเทศไทยคนอื่นจะรักอย่างไรก็ตาม แต่ชาวเจ้าเห็นตรงกัน
 ชั่วม ชาวเจ้าอยากจะยกหลังว่า เรืองเรวทอจะยกหลังในทางที่จะ
 ค่องการเป็นเจ้าของประกาศตัดออกไป เพราะถ้าในเรื่องนี้จะตั้งการถกกัน
 ชาติเป็นสำคัญ ถ้าหากเราทำใจกว้างขวาง ทำใจกว้างขวางคล้าย ๆ บ้าน
 เมืองไม่มีใครอยู่ต้องการมนุษย์อีกมากมาย เจริญเข้ามา ถ้าหากว่าเป็นเช่นนี้
 แล้วจะไปชาวเจ้าคิดว่าการถกกันชาติจะเป็นเรื่องสำคัญที่สุด คงที่เป็นปัญหา
 ที่ปรากฏอยู่เวลานี้ซึ่งชาวเจ้าไม่จำเป็นจะต้องอภิปรายต่อไป หวังว่าท่านคง
 จะทราบแน่งใจของผู้มีปัญญาอยู่แล้ว คำว่าสยามจะอยู่ที่ใดก็ตาม ประเทศไทย
 ไทยเรา สัมมุติจะพูดไปทางใดก็ตาม ประเทศไทยก็จะเหลือไว้เป็นชื่อ เป็น
 นครหรือเป็นดินแดนที่เราเคยอยู่ แต่บางทีซึ่งเป็นมงคลซึ่งเป็นประเทศไทย
 คงจะได้รับความเป็นมงคลในฐานะประเทศไทยจะเจริญก้าวหน้ามีชื่อเสียงอยู่
 ในโลก เป็นประเทศที่เจริญ เป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นถิ่นที่บรรด
 ทัพคองภักตสมัย อาณาเขตคองกว้างขวางพร้อมคนนคนนั้น ชาวเจ้าขอ
 เจริญศอกปรชมนันว่า ขอโทษอยากจะยกตัวอย่าง ๔ ดินแดน ๔ จังหวัด
 ภาคใต้ที่เป็นอยู่เวลานี้ ไม่ใช่เป็นเพราะเขาจะยกชื่อไทยหรือประเทศไทย
 ที่เขาใช้รัฐธรรมนูญนี้ใช้มาแต่ พ.ศ. ๒๔๗๓ แต่ที่เขาก็คือเกิดเมืองถ
 พ.ศ. ๒๔๕๐ จนกระทั่งถึงบัดนี้ แต่เหตุที่เกิดขึ้นไม่ใช่ชื่อประเทศไทย
 แต่เกิดเพราะเกี่ยวกับการปกครอง เกิดเพราะเหตุการเมืองในหรือเรื่องกรรม
 การที่สหภาพการเมือง คือในเรื่องตั้งรัฐธรรมนูญนิยม อย่างไรก็ตาม

ทุกประเทศจะเห็นประเทศไทยในแง่ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับชื่อประเทศไทย เพราะฉะนั้นชื่อประเทศจะเป็นเหตุนี้ไม่ใช่ ตรงกันข้าม ถ้าเป็นประเทศไทยแล้วถ้าหากว่าเขาจะมีกำลังแสนยานุภาพในภายหลังก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด อย่างประเพณีอื่น ๆ ที่เป็นจักรวรรดิ เป็นคณาธิปไตยหรืออังกฤษ ถ้าใช้ชื่อว่าเป็นญี่ปุ่น อังกฤษ หรือข้าพเจ้าเรียกภาษาไทย เขาจะขำขันเมื่อชื่อประเทศไทย ไม่ใช่เพราะชื่อประเทศดี แต่เป็นทัศนของเขาดี เป็นเพราะความสามารถ เป็นเพราะกำลังแสนยานุภาพเขา สามารถที่จะปกครองเขาอีกหน่อย ไม่ใช่ชื่อเลย แต่ชื่อประเทศจะพิเศษปานใดก็ตามเขาไม่มีความสามารถ ไม่มีกำลังแสนยานุภาพ ไม่มีมีความสามารถไม่เอาได้ อย่างเพื่อนสมาชิกกล่าวว่าไทยชื่อด้านเขาไม่ชอบให้เรียกไทยชื่อด้าน ข้าพเจ้าขอปฏิเสธในฐานะที่ข้าพเจ้ามีภาคชื่อด้านเหมือนกัน เพราะไม่มีความจริง ความจริงกันออกไปเทียบเคียงกันต่างหาก ไปว่าเขาต่างหาก คือว่าฉันเป็นคนไทย ใครมีเชื้อสายอย่างไหนไม่เรียกว่าไทยอะไรก็ตาม อย่างนี้เป็นต้น ที่จริงเขาคิดว่าเขาไม่เหมือนกัน

คนที่พูดถึงเชื้อชาติที่ชาวอเมริกประเทศไทยเวลานี้รู้สึกว่าเป็นใครก็ตาม ในดินแดนทั้ง ๆ ไปว่าใครคือและยึดเป็นไทยด้วยกันทั้งหมด ข้าพเจ้าอยากจะเรียนด้วยความเคารพนับถือ ขออวยด้วยว่าท่านผู้ใดทั้งในดินแดนนี้ที่เป็นไทย ก็เป็นไทยทุกคน ยกตัวอย่างแม้ในกลุ่มน้อย ๆ นี้ก็เป็นคนไทยทุกคน ใครจะไปรังเกียจคำว่าไทยใหม่ ที่พูดกันนั้นเป็นท่านของเชื้อชาติต่างหาก เช่น เจมส์หรือต่าง พวกฝรั่งเมืองไทย ในเมื่อเกิดเป็นไทยชนคนทุกหมู่มาเกิด หรือเป็นไทยโดยเชื้อชาติเกิดขึ้นได้รวมอยู่เป็นกลุ่มของคนไทย ข้าพเจ้าคิดว่าใช้คำว่าไทยทั้งหมด

แต่อย่างไรก็ตาม ที่เราเป็นเจ้าของประเทศนี้เราคงจะยึดเหนี่ยวของดินแดน และในที่สุดข้อสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอสรุปว่าเรื่องชื่อประเทศไทยข้าพเจ้า

ความเห็นอย่างแน่นอนและเป็นมงคลาคือจะให้ชื่อประเทศไทยเพื่อไม่ให้ระเทศไทย นั้นเป็นของคนไทยโดยประชาชนใช้ชาติไทย และเพื่อประโยชน์ในศักดิ์ภาพของชาติไทยในอนาคต

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช : ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่านทราบ มีหนังสือเวียนฉบับหนึ่ง ขอการขอเรียนสักหน่อย บางท่านสมาชิกได้รับแล้วหรือเห็นหนังสือตกใจ คือในข้อบัญญัติ ข้าพเจ้ายอมรับ เป็นปัญหาตั้งดีเป็นวิธีการที่จะดีพิจารณามาหลาย แต่ในเวลาเดียวกันการที่ตั้งชื่อครั้ง เช่นนี้มา ข้าพเจ้าก็มีเหมือนกัน คือท่านสมาชิกผู้มีการศึกษาได้ตั้งพระราชาศัพท์จารึกในแผ่นดินพระรัตนตรัยมอบให้ เฮอร์ชายแมจิสตี ไปถวายสมเด็จพระนางเจ้าศุภคยาธิบดี พ.ศ. ๒๓๑๗ ในหนังสือว่า "ไทย" ๗ แห่ง ข้าพเจ้าได้ค้นดู หมายในรัชกาลที่ ๔ ระเบียบเคยใช้คำว่า "สยาม" ถึง ๕๐ ครั้ง ข้าพเจ้าจะขออ่านให้ฟังสั้น ๆ ดังนี้ ประกาศตั้งกรุงสยามเป็นต้นฉบับเดือนเดือน ๓ ๒๓ ๑๕ คำ มีข้อความว่า "เพราะสำหรับพระเจ้ากรุงสยามแต่ราชหัตถ์เสนาของพระเจ้ากรุงสยามเป็นสำคัญ" อีกยังมีเทศารามากวารักษ์ ให้เป็นกงตั้งฝ่ายสยามมีฐานันดรตามภาษาสันสกฤต โดยอย่างธรรมเนียมสยามว่า หลวงสยามยศบาท กงตั้งฝ่ายสยาม เมื่อพระเจ้ากรุงสยามให้ อานาจอันเต็มแก่ มีเทศารามากวารักษ์ หลวงสยามยศบาท เพื่อบริการราชการในตำแหน่ง กงตั้งฝ่ายสยามตาม กฎหมาย " นมิตา " "สยาม" หลงคำ ถ้าท่าน ผู้ใด สนใจจะ อ่าน ดูได้ ในฉบับ นมิตา "สยาม" ถึง ๕๐ แห่ง ท่านท่านจะอ้างว่าท่านใช้คำว่า "ไทย" ข้าพเจ้าตั้งดี ท่านผู้ใดจะทำอะไร ท่านท่านเห็นว่าข้าพเจ้าทำใจกว้างเกินใน ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าอย่างนั้น ถ้าเราทำใจแคบที่นั่นก็จะแคบไป ทุกอย่างนั้น ทำให้เราจะมีคำอย่างนั้นชอบอย่างนั้น ไม่ใช่อย่างนั้น บัญชีของชาติเป็นปัญหาเพราะหน้า เป็นกาวเหนียวต้องเอาปัญหาเพราะหน้ามาใช้เอาปัญหาเรื่องศัพท์มาใช้หรือประวัติคำศัพท์มาใช้ เราต้องนำคดี

ขอเถียงว่าไม่เป็นความจริง ไม่เคยใช้แม้แต่ว่ากรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี ประเทศไทยไม่เคยใช้ ๆ แต่กรุง อยุธยา กรุงศรีอยุธยา กรุงศรีอยุธยา จริงเราใช้ว่า คนไทย แต่ไม่เคยเรียกว่าประเทศไทย พงมาใช้กัน เพราะฉะนั้นเอา คือก้าวบรรพมาพูด เราพูดแต่ว่ากรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี ข้อสำคัญก็คือว่า ถ้าเทียบกับสังคมเซเชลล์แล้ว ชาวเราด้นบนด้นบน ประเทศสังคมเซเชลล์มีคน ๓ จำพวก คือฮิตาเทียน ฝรั่งเศส และเยอรมัน ทำให้ไม่เรียกว่าฮิตาเทียน แตนต์ ฝรั่งเศสแดนต์ และเยอรมันแดนต์ เพื่อไม่ให้กระเทือนใจคน แต่คิดว่าสยาม อาจกระด้างขวางเพื่อไม่ให้คล้ายชาติ อัยว่าถนัดชาติไทย บัญญัติ คล้ายชาติเพราะหน้าหรือไม่ใช่เขาจะไม่อยากจะเสียเวลาทำไม แต่เขาพยายัง ชั่งใจบัญญัติข้างต้นเป็นปัญหาจิตใจที่คิดใหม่กว่า คนของเราจะพอใจ หรือไม่ แต่ใหม่เพียงไร และมีปัญหากระเทือนใจเป็นปัญหาถนัดชาติ มีบาง คนว่า จะแตกแยกไป ถ้าเปลี่ยนแล้วจะตั้งเขาถนัดเข้ามาได้ ส่วนบัญญัติจะ ถัดกันนั้น เมื่อเราเป็นไทยก็ต้องสู้เรา ถนัดกว่าดีเราดีกว่าพูด สู้ด้วยกฎ กระทำถ้าเราเชื่อตัวเอง ต้องบัญญัติการถนัดชาติได้ แต่ว่าคนจะช่วยให้หรือ ไม่ ข้อข้อหนึ่งก็คือว่าหลักกฎหมายท่านสมาชิกยังไม่พิจารณาการเขียนรัฐธรรมนูญ ทั้งหลายทุก ประเทศ เขาไม่ถือ เอา หลัก ชาติ เป็น เกณฑ์ ในการ กำหนดสมาชิกของชาตินั้น เขาก็เอาดินแดน ไปดูรัฐธรรมนูญเขาเห็นได้ เช่นในการถนัดกัน สังคมเซเชลล์แดนต์ ว่าบุคคลที่อยู่ในดินแดนนั้น ถนัดว่าเป็น ชาวสังคมนั้น ๆ เขาก็เอาที่ดินแดนทั้งหมด แต่ข้อสำคัญอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ เกี่ยวข้องใหม่ปัญหาเพราะหน้า เพราะฉะนั้นเขาจึงอยากที่จะพิจารณามาก กว่าอื่น

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม : ปัญหาเรื่องการที่จะเปลี่ยนแปลงประเทศไทย เป็นไทยหรือสังคมนั้น ชาวเขาได้พียงเห็นแต่ความเห็นควรเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมนั้น คน บางคนได้ต่างเขาประวิตคำศัพท์มาเป็นสาระสำคัญ บางคนบอกว่าการประวิต คำศัพท์นั้นไม่จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง บางคนอ้างเหตุผลทางการเมือง บางคน

LIART

ถูกคนได้ ก็ต่างไป ถึงว่า เกี่ยวกัน ใน ความ รู้สึก ของ ต่างประเทศว่าคนที่เรา
 กลายเป็นไทยมาก่อน เป็นการทำไปแย่งเขาราชอาณาจักรหรือดินแดนของคน
 เหตุผลต่าง ๆ เท่านั้น ข้าพเจ้าใครจะเสนอให้ประชาชนพิจารณา ความ
 ของข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของท่านสมาชิกทุกคน แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า
 วัตถุประสงค์ในปัญหาต่าง ๆ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ไป ในในทางท่านของที่จะเปลี่ยน
 ๆ กัน ในชั้นต้นข้าพเจ้าขอขอยกชื่อของชื่อนามคือท่านสมาชิกผู้หนึ่ง
 ของมาของสังคมชาติ ๆ ได้ให้เหตุผลไปในทางประวัติศาสตร์ว่า คำว่า
 ไทย” นั้นแปลว่าคนชะโมย ส่วนคำว่า “สยาม” นั้น แปลว่าของคำ
 อธิปไตยนั้น ความจริงในเรื่องประวัติศาสตร์ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่อย่างไร
 ทางการเมือง ทางการเมือง โดยไม่ได้ หมายความว่า เสรี ความเพียงแต่ยกเอา
 ทางการเมืองมาพูดกันเป็นการไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้
 มาว่าความจริงคนไทยแค่ว่าชื่อนามว่า ข้าพเจ้า อยู่ใน ประเทศจีน เวลาที่คน
 ชาติ ไปตามต้นแม่น้ำจะวัดคอกมอสาชา เป็นไทยใหญ่ก็มีชื่อสาชาหนึ่ง โดยตง
 ทางที่เรียกว่าเมืองทอง คือไทยมีจุบนั้น อีกสาชาหนึ่งก็ไปทางฝั่งแม่น้ำ
 ซึ่งคนไทยน้อย แล้วมีสาชาต่าง ๆ เหล่านี้บางสาชาซึ่งตกอยู่ใน
 ประเทศจีน ๆ ก็เรียกด้วยนั้น แต่ไม่ได้หมายความว่าจีนเรียกไทยนั้นว่าเป็นคน
 ชะโมย เป็นการเรียกอย่างนั้นเรียกสาชาที่ลงมาทางน้ำไทยมีใหญ่ซึ่ง
 ผู้มีบิชัสดั้งเดิม ในการที่เรียกอย่างนั้นหรือเรียกอย่างนั้นเป็นชนกลุ่มเดียว
 การที่จะให้เกียรติแก่ชนส่วนหนึ่งก็เขามาดีหมดเหมือนกัน เป็นการให้เกียรติ
 การที่จะเห็นความสามารถในสมัยที่ยูนิอันเจ้านั้น ประเทศไทยไม่ยอมอยู่ได้
 ภายใต้อาณาจักรของเขามิได้ เพียงแต่ขอให้อ่อนน้อมในเรื่องบรรณาการทางการเมือง
 ของแต่มีการว่าจักมีเหตุผลมาแต่เดิมมีการใช้บังคับด้วยแต่พยานภาพ ไทย
 ภายนั้นแต่มาด้วยเหตุนี้ จึงเห็นกับคนต่างประเทศเป็นคนที่เขาเห็น ทางไทย
 ได้โดยปรารถนาเสีย เพราะเหตุอย่างนั้นจึงในเวลานั้นก็ออกประเทศอื่นว่า

เป็นส่วนหมายถึงเป็นคนป่า แต่อย่างไรก็ตามบุคคลนั้นรักความยุติธรรม
 ไม่ยอมยอใต่อำนาจของใครและได้คำใหม่ว่าไทย ไทยหมายถึงความกล้าหาญยิ่ง
 นกน้อยเหมือนกัน ในประวัติ ศาสตร์ที่แปล ว่าสยาม แปลว่า ชาวหรือของ ต่าง ๆ
 นั้นท่านทำไม่ไม่ยกกรมให้ลงคำทรงราชานภาพวิชาณค้ำว่าสยามัน และชื่อ
 ความอื่น ๆ ไม่ปรากฏว่ามีมาอย่างไรบ้าง และนอกจากนี้แต่ท่านจะถือเอาคำ
 ของคนต่างต่างมาคำหนึ่งทีเดียวนั้นจะเป็น ด้วยความจงใจหรือมีวิชาอารยธรรมก็เห็น
 ชัดที่ใดเราเออทั้งคำว่าไทยซึ่งเป็นคำของบรรพบุรุษของเรา ท่าน ชื่อให้ท่าน
 ระลึกคือไปว่าการที่ท่านนำคำแปลนั้นมาว่าไทยเป็น ชลกรชชะโมย ข้าพเจ้ารู้สึก
 สดุดใจ แม้ว่าจะมีชื่อประเทศไทยประเทศสยามก็ค้ำว่าไทยยังมีไม่คง
 รับค้ำกล่าวหาจากคนต่างต่างซึ่งไม่ใช่คนไทย นอกจากนั้นข้าพเจ้าโดยบท
 สมานสิกษัตหนึ่งได้ยกประวัติศาสตร์เมื่อครั้งขอมมามีอำนาจมีพระศรี
 สยามมาธิราช ข้าพเจ้าขอเรียนตามท่านว่าสมเด็จพระสยามมกุฎราชกุมารเป็นองค์
 กักศิษธิ์ สามารถนำ ความเจริญก้าวหน้ามาให้แก่ประเทศไทยก็ยังมีพระมกุ
 ฎราชกุมาร ข้าพเจ้าขอเรียนตามว่าประเทศไทยเสียความเป็นเอกราชมาครั้ง ครั้ง
 แรกเมื่อครั้งพระเจ้าพรหมมซึ่งต้องตั้งด้วยให้ขอมละไว้ ครั้งที่ ๑ พระเจ้าบรม
 กำแหงกัเอกราชจากขอม ครั้งที่ ๒ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชกัเอกราชขอม
 และครั้งที่ ๔ พระเจ้าตากสินมหาราชกัเอกราชกัคืนมาตั้งเดิม การเสีย
 เอกราช ๔ ครั้งนี้ท่านเชษฐาพระสยามมกุฎราชกุมารไทยได้แสดงท่าไม่ว่าได้
 ไปอย่างไร ความจริงนั้นข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะเป็นขอมละไว้โดยแท้
 ผลแต่ทำเพื่อหวังประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น เราไม่คิดจะละมว่าบรรพบุรุษของเรา
 ค้ำอะไร บรรพบุรุษของเราคือไทยและบรรพบุรุษของเราได้ใหม่ค้ำ
 แผ่นดินในแหม่มทองนั้นให้แก่พวกเราทั้งหลายใช้ใหม่ ถ้าหากว่าพวกเราร
 ด้งบรรพบุรุษของเราเป็นชาติประเทศจะเป็นการ เสียหายไ้ไหม เราเรียน
 ประเทศเราว่าประเทศไทยค้ำประเทศไทยของเจ้าบรรพบุรุษของเรา เจ้าช
 รัชามารกัถอนใจเพื่อเป็นการระลึกถึงบรรพบุรุษของเรา ท่านประธาน

ถ้าเราคิดเปรียบให้ท่านระลึกจากที่เราไม่พบพระพุทธรูปมาแต่ไหนแต่ไรแต่ของทาง
 ฝรั่งก็คิดเป็นความความคิดให้ช่วยให้เราพบพระพุทธรูปเช่นเดียวกับกรีกกับบรรพบุรุษ
 ของเขาได้เสียตั้งแต่เขาค้นพบแผ่นดินไทยก็ยกย่องกรีกก่อนมาให้ได้ ถึงขั้น
 ที่ในแวดวงของเรามีคำว่า “สยาม” หรืออะไรต่างๆ นานา (เหตุผลเช่นนี้
 คิดไปเอง ไม่จำเป็นจะต้องถึงถึงคือไป) คำว่าถ้าหากว่าเราใช้ประเทศไทย
 ฝรั่งเขาคิดเห็นว่าเป็นความหมายว่าเราจะเขียงดินแดนของกันอื่น ก็เป็นความ
 หมายที่ตาต้องหันกลับไป ในสมัยเรามาองค์การสหประชาชาติเรียกจ่า
 ยใน” แต่จะเทียบเขายบ้านเมืองของใคร ๆ น่ะจะกระทำได้ง่ายหรือ
 หมอกคือหนึ่งเช่นเรื่องชื่อเช่นชาวสยาม ชาวเจ้าขอเรียนว่า เราจะเรียก
 ชาวสยามหรือชาวไทยอะไรต่าง ๆ น้อยก็คุณภาพ ถ้าหากว่าชาวอนุคน
 ชาติใดแล้วก็ไม่ใครต้องการ เพราะฉะนั้นตามต่างประเทศเขาเจ้าไม่ยก
 ชาติใดสักคนกันไป ถ้าทวีปต่างประเทศเขาจะเรียกเราว่า “ไซแอม”
 ก็ไม่ห้ามเรียกได้ตามใจสมัครของเขา แต่ต้องการอย่างเดียวกันที่จะให้
 ใจคิดจิตใจของเราในประเทศไทย ระลึกถึงบรรพบุรุษ เพราะฉะนั้นประเทศ
 นี้ของเขานับเป็นประเทศอื่นไม่ได้ นอกจากคนชาวเจ้าขอเรียนให้ประเทศ
 ของเรา ถ้าทวีปชาวเจ้านพร้อมที่จะเห็นด้วยในเหตุผล ถ้าหากว่าคำว่าสยาม
 ชาติให้ตั้งห้วงภาคใด หรือจะตามวรรณะอะไรต่าง ๆ ตั้งโดยเฉพาะหน้า
 ใจเขาก็ยินดี แต่ขอให้ท่านระวังว่า ในจังหวัดภาคใดนั้นหรือฝ่ายเหนือไม่
 อยุ่ทำการเปลี่ยนชื่อเป็นไทยหรือสยามอะไรทั้งนั้น เพราะอยู่ติดข้างเดียว
 หมดแล้วคิดจิตใจ ถึงต่างสำเนียงต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านทราบหรือไม
 ่ถ้าได้มีการปกครองในดั้งเดิมมาเป็นประการใด การเปลี่ยนแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 อยู่กับสำเนียงประการใด ในเรื่องเหล่านี้ชาวเจ้าขอให้ความหวังว่าถ้าไปตั้ง
 ปลาย ๆ ก็ก่อน เพราะเกี่ยวแก่การปกครองเป็นเหตุ และแม้แต่สมัยรัฐ ๆ น
 ี่ฝ่ายนี้ตั้งมาได้ซึ่งแจ้งว่าการกระทำที่ควรจะทำก็แตกแยกออกไปจาก ประเทศไทยนั้น
 เป็นเป็นความจริง เพราะอยู่ในร่มเงาของรัฐธรรมนูญ แต่ว่ามีบางสิ่งบางอย่าง

LIRT

ซึ่งฝ่ายปกครองจะตั้งหาทางแก้ไข เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้ท่าน
ได้ทราบว่าถึงได้เรามีเหตุผลแต่มีความมุ่งหวังที่จะทำประโยชน์ที่ดีจากพวก
เราให้เป็นปึกแผ่นเดียว ก็ขอให้ช่วยกันรักษาไว้ อย่าหมายความว่าถ้าหากว่า
เราได้คำว่าไทยเดี่ยว จะเป็นผลเสียหายหรืออะไรในอนาคต มันเป็นการคาด
หวังจนเกินไป จึงเป็นการไม่เหมาะ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนสั้น ๆ ว่า
ขอให้ที่ประชุมได้ยึดคติในทางที่ดีจะเอา เรื่องอะไรต่าง ๆ ประเด็นสำคัญอะไร
ร้อยแปดมาพูดโดยหยาบๆจะเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง นักเดียง
เดี่ยวว่าเราเป็นอะไร บรรพบุรุษของเราเป็นอะไร และเราควรหรือไม่ที่จะ
ยกเกียรติให้แก่บรรพบุรุษของเรา ถ้าหากว่าเรายังเคารพต่อบรรพบุรุษของ
เราอยู่แล้ว ก็ให้ทุกคนเกี่ยวข้องกับบรรพบุรุษโดยตรงใจของเราให้เป็น
ประเทศไทย ความมุ่งหมายของข้าพเจ้าเป็นหลักขานนี้ สำหรับท่านทั้งหลายจะ
เห็นอย่างไรก็สุดแล้วท่านจะเห็นควร

นายโชติ คุ้มพันธ์ : ความจริงในเรื่องคำว่าไทยหรือสยามนี้
ข้าพเจ้าก็อยากจะได้ฟังความเห็นแต่ไม่คิดว่าจะพูดหรอก แต่เมื่อชวนฟังไป
ก็คุยกับคนไทย คุยกับชาวสยาม ดังนั้นด้วยความเห็นส่วนตัวทำให้ผมไป
ถึงชื่อ เขมรชาติ ถ้าหากว่าให้ชื่อด้วยชื่อ เวลานั้นก็ไม่มีกันแล้ว เพราะ
เห็นว่าด้วยอนาทรบถไม่ต่องไปครองเมืองเกิดแย่งเมืองแล้ว ก็เลยไม่รู้ว่าชื่อ
ของใครกันแน่ มอญก็เหมือนกัน นทำให้ชาวเจ้านครเมืองไทยว่าจะให้ชื่อ
อะไร แต่ถ้าให้ชื่อสยามนี้ข้าพเจ้าก็กลัวไปว่าคือไปคนไทยแล้วมันจะตั้ง
ไปรวมยังที่ตนกันว่าเป็นนครเมืองไทยนะ ยิ่งกว่านั้นไทยเป็นชาติที่ใหญ่พอ
อยู่ จนผมฟังเขียนว่า Thai Race อันนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนสมาชิกในสภา
แยกเดี่ยวว่าไม่รู้ว่าไทยอยู่ในเมืองจนเท่าไรบ้าง ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้ เพราะ
ฉะนั้นอยากจะให้ชื่อไทยมีเหตุผลทีเดียว ไม่ใช่เอาประวัติเพราะประวัติได้
ลักษณะโมฆะอะไร ข้าพเจ้าไม่ถือ อย่าให้ตั้งชื่อไทยไม่มีแผ่นดิน อย่างถ้า
เจตนาไม่เร่เมืองไทยเสียแล้ว เพราะว่าคือไปเกิดแยกกัน เขมรชกถ้าไม่

LIRT

ไทย แต่รักไทยดีในเชิงแยกกัน ชย เสนอแนะให้เขียนไทยชย ซึ่งหมายถึง
 ราชวงศ์จะสร้างไว้ชาวเจ้าเมืองไทยหรือฝรั่งก็คิดอย่างหนึ่ง ชาวเจ้าเมือง
 ไทยของชาวเจ้าเมืองอื่นนั้น จึงชยยากจะใหม่ชยชยนั้นอาจเป็นของชนชาติไทย
 ซึ่งมีความเมื่องไทยอยู่เมืองหนึ่งคือในแหลมทอง ไม่ใช่เมืองจีนเมืองพม่า
 หรืออะไร ในแหลมทองของชาวเจ้าเมืองเพียงเท่านั้น

ม.จ. เฉลิมศรี จันทรทัต : เมื่อก่อนหม่อมราชวงศ์เจ้านาย ๆ มา
 ก่อนแล้วจึงว่าพระราชาธิบดีเป็นกรุงสยาม ไม่ใช่เป็นกรุงสยามในพระราชาธิบดี
 ชาวเจ้านายมาเพียงแต่ตั้งว่า เริ่มตั้งจะเปลี่ยน กรุงสยาม ขึ้นนั้นเป็น ชย สักคำก็มี
 ก็ราชบัณฑิตได้ตรวจ แต่กฎหมายท้าวท้าวเป็นกฎหมายทั้งนี้ ไม่ใช่ของไทย
 มีนักคิดจากกรมศาลาไม่ว่าใครก็ใครก็เห็นหลายคนแล้ว พระราชาธิบดีเป็น
 หม่อมสุดท้ายที่เรียกว่ากรุงไทยแต่ค่อยไปกรุงสยามก็ เกิดขึ้นทันที กรุงสยาม
 ในสมัยนั้นกำลังเหมือนเมืองชกกัน ซึ่งถูกยุบเสียโดยชาวเจ้าเมืองเดียวพระมา
 ถาน เราไม่อะไรก็เลยเปลี่ยนเป็นสยามแล้วอย่างความเมืองชกเหมือนชกกัน
 ลาดเฉียง ฉางเหนือ กระเหรี่ยง อะไรบ้างในสมัยนั้นหัวเมืองจนมีหลาย
 เมือง และอีกอย่างหนึ่งเราต้องการประชุมฝรั่ง ได้ทำสัญญาเพื่อใหม่คิด
 ใจก็เพราะไปรัชชอนันท์ ชาวเจ้าเห็นว่าหม่อมเจ้าสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
 รัตนปถอัย ให้มีบุตรหลายจิตใจดีก็จะตั้งรัชชชาติ เพราะว่าราชอนันท์เจ้านาย
 มาแต่จากบ้านมีความสามารถกว่าไทย และอีกอย่างหนึ่ง ไม่อยากให้เกิด
 อนุชิตพลกหนึ่ง เป็นไทยต้องการให้เป็นไทยหรือต่างชาติไม่ต้องการให้
 กรุงสยามออกพลกหนึ่งซึ่งพลกนั้นมาแทรกไม่ใช่ เจ๊กไม่ใช่ แต่ถกหนึ่ง
 นั้นนพระการหนึ่ง แต่อีกประการหนึ่งคิดว่าไทยเราจะต้องเราไม่เห็นไทย
 ไปได้ เราตั้งเป็นไทยก็ถกหนึ่ง ไทยจะตั้งแต่แก่เสียไม่ใช่ไทยไม่มีเราจึงยึด
 อยู่นั้น คือนามประเทศเป็นอนุชิตพลก ถ้าเราปถอัยให้เป็นต่างแล้วเราตาม
 ไปด้วยนั้นเราไม่มีคนทักเตือนเขา ถ้าเขาแซงเราเป็นต่างประเทศสยามตั้ง
 ประเทศใหม่เรียกว่าประเทศบูรพามันใดถูกอ้างสยาม

LIART

ขุนปรีชเสวีสุภุมมาทรา : บัญชีโรงเรียนประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ภายประเทศเขื่อนกั้น ประเทศไม่ให้เกิดขึ้นลงๆ เกิดขึ้นประเทศด้วยกั้นดิน
 เดิม เพราะฉะนั้นจึงมีตักอยู่ ๒ หลัก ตักดินแดนหรือหลักดิน อย่างที่
 เรียกว่าเรตักย้ายโลดทิศ ในเรื่องดินแดนนั้นไม่สำคัญเพราะได้แก่แม่น้ำและ
 ภูเขาและหน้าผานหน้าตั้ง แต่จะไปตั้งชื่ออย่างไรดินแดนไม่เรอที่วอน แต่
 ว่าตามที่ตัก คนตามโรงเรียน มหาวิทยาลัย ท้องโลกเราตักคน กั้นว่าดินแดน ของ
 ประเทศนั้นจะแค่นั้น และข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าเราตักประเทศไทยเพียงแต่ไป
 เปิดแผนที่ประเทศไทยก็จะมี ถึงจะเขียนแผนที่ประเทศไทยโดยไม่เกี่ยวข้องกับ
 เพราะฉะนั้นเรื่องย้ายโลดทิศสำคัญกว่า ถ้าจะยกเอากฎหมายตั้งชื่อชาติของไทย
 มาสนับสนุนแล้วจะเห็นได้ว่าแม้พระมหากษัตริย์ ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช
 ก็ได้ตรากฎหมายว่าด้วยสัญชาติไทยไม่ใช่ว่าด้วยสัญชาติสยาม คือบุคคล
 ที่เกิดในประเทศไทยเรียกว่าไทย ถ้ามีแต่บิดาเป็นไทยแต่แม่แต่ด้วยบิดาเป็น
 ไทย ถ้ามารดาเป็นไทยแต่ฝ่ายเดียวก็เรียกว่าไทย นั่นเป็นหนึ่งก็เรื่องย้าย
 โลดทิศ ยิ่งกว่านั้นคือความเป็นไทยอาจจะไปถึงการร่วมร่างของคณะราษฎรชาติ
 ก่อเกิดมีหลักกฎหมายว่าด้วยการร่วมร่าง เพราะ ๒ คนคู่ร่วมร่างเป็นคนต่างชาติ
 ซ้ำมา ถ้า ๒ ประเทศนั้นเกิดรวมกันใครจะฆ่าใครได้ เพราะจะให้ได้สาม
 มรียาหรือจะให้ภริยาสามามี ถ้า ๒ คนนั้นชาติตั้งใจหากันได้แล้วจะให้
 บุตรหลานของเขาเหมือนกันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นหลักเรื่องย้ายโลดทิศ
 จึงเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ เรื่องสัญชาตินั้นเกี่ยวกับจิตใจ จิตใจใครจะ
 คนที่อยู่ดินแดน เพราะฉะนั้นชื่อของประเทศจึงควรจะให้พ้องกับชื่อของคน
 แต่ถ้าจะให้ชื่อว่าเป็นตักขมกัญ ท้ายมังกรก็จะเป็นทางควมได้โดยงั้นก็เรียกไป
 หลงจากที่ฟังความเห็นเรื่องประวัติศาสตร์และทางสังคม ใจมาแต่รัฐตั้งชื่อว่า
 เขมรนั้นบริบรองว่ารัฐตั้งเรียกว่าสยามและมีผู้อ้างว่าหากษัตริย์ไทย
 จะเรียกชื่อว่าไทยนั้น เพราะปรากฏตามหนังสือพิมพ์สยามเมืองงามนั้นพอ
 ได้อ่านหนังสือพิมพ์ทราบว่าชาวอิสลามภาค ไทวองใหม่เขมรตั้งชื่อว่าระบอบกษัตริย์

LIART

จากประเทศไทย เพราะฉะนั้นเท่าที่ได้ศึกษาครีมีฟังก์ชันก็ว่าหนักไปในทางที่
 ว่าจะให้ประเทศไทยอยู่ในดินแดนของตน ชัยพองกับ ชัยของหมื่นคนก็ อยู่ร่วมกัน
 นั้น ซึ่งประกอบด้วยหมื่นคนหลายชาติร่วมกัน อย่างข้าพเจ้าขอตั้งหมื่นคน
 อย่างเด็กเกิดขึ้นมาแล้วถูกพลตกจากพ่อแม่ แล้วมีคนเอาไปเลี้ยงบอกว่าเป็น
 ไม่นับพ่อแม่กับประเทศที่เกิดขึ้นก็เรียกว่าหมื่นคนมา เด็ดเนื้อ ฆ่า
 ปลดชาติแล้ว ความสูงมั่งคั่งได้รับจะต้องเกิดขึ้นมา เมื่ออายุ ๒๐ มีความ
 มีคุณสมบัติกฎหมายว่ามีความรู้ สึกคือชอบ อะไรดีอะไรไม่ดีกับคนนั้น ก็ยอมได้
 ก็ยุบชาติลงประเทศนั้น เรืองนัยยอมถือหลักดินแดนทำใจจึงมีหลักเรื่องสาย
 โลหิตขึ้น เขาให้เหตุผลว่าเพราะความหมายที่จะได้รับถ่ายของตนเอง สำหรับ
 ประเทศไทย เรานับ ก็ได้แก่ นามม ของ มารดาและ นามกษัตริย์ของบิดา ยอม
 ครอบครองเลี้ยงถึงแต่อยู่ในนบารและจนกระทั่งเขานับเคอกรเวทนต์ แต่เมื่อ
 ขึ้นใหม่ คับตั้งแดนขึ้นไปก็ยอมแล้ว ทั้งกฎหมายบัญญัติไว้ต่าง
 นามนำอดีตใจของบุคคลนั้นให้รักสัญชาติ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในปัจจุบัน
 นี้มีการเกิดขึ้นในดินแดนไทยเรามาก และเกิดโดยบิดามารดาไทย เมื่อมี
 บุตรตามหลักกฎหมายทั่วไปก็ควรจะได้ชื่อว่าคนไทย และตามตัวบทกฎหมาย
 ของประเทศไทยฉะนั้นเรียกว่าด้วย สัญชาติหนึ่ง จะ มีชาติ นก คือชก
 ประเทศก็จะพ้องกับชื่อคนโดยกฎหมายลักษณะสัญชาติ ถ้าหากว่าจะให้ชก
 เป็นประเทศสยามก็ได้ ใช้นิติตามกฎหมายสัญชาติไทย หรือก็เป็นตามกฎหมาย
 เป็นนगर แล้วการที่เรานับนี้ประเทศไทยว่าเราจะต้องคิดแก้คดีน้อย ขึ้น
 เป็นมาจะพ้อง เพราะเขารวมทั้งการ โลกเกิดขึ้นแล้วทั้งประเทศไทยก็เป็น
 สัญชาติ หรือให้รับถ้าจะถ่วงเรานับนโยบายเป็นจักรวรรดิหมื่นคนก็จะไม่ใช่
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าความเจริญและ สัมพันธ์ไมตรี ระหว่างประเทศจะ ยินดี มีบริษ
 ทางการมากกว่า ถ้าหากว่าจะปล่อยให้ชกประเทศ ได้สหภาพกันขึ้นมาเป็นไป
 ของพลเมืองมาในมากกว่าที่จะหวัดหมื่นในเร็ว ซึ่งต่างประเทศ.

ม.ร.ว. สุขุมชาติ สวัสดิ์ทิกุล : ความจริงอันน่าเศร้าที่จิตใจ
 มานั่งฟังเรื่องราวได้พุดตามากตั้งแต่ได้มีการวิจารณ์คำพูดของ ข้าราชการด้วย
 ประการต่าง ๆ เมื่อใดนั่งฟังมากก็เริ่มพาดพิงมาที่ ข้าราชการบ้างก็ว่าเป็นชาติของ
 พุคเพิกแก่ให้ตั้งมาชกที่ยังไม่ค่อยทราบได้ทราบเสียบ้าง คือว่าอย่างท่านสมาชิก
 บางคนบอก ว่า คำว่าสยามเราเพิ่งใช้เมื่อรัชกาลที่ ๕ ข้าราชการไม่เข้าใจ
 โกลเขาเพียง รัชกาลที่ ๓ ความรู้เพียง มีขมมวิท ๘ คือ หนังสือ เสด็จพ่าย
 “ชาดสยามร่วมเคือกถิ่น ท้องเมือง ” “จอมสยามคร้ามศึกได้ ไบ่ม ”
 “ปิ่นสยามรวมฤทธิเม่น เดิมยศ ทานญ ” “เมืองนนทบุรี สยามพริ ”
 นเพียงมีขมมวิท ๘ หนังสือ เสด็จพ่ายกับมพระบรมราชูปถัมภ์ ในรัช เป็น
 คนไทยแท้ก็เรียกว่าสยามตั้งใช้มานานแล้วในรัชกาลที่ ๓ ถ้าเป็นหนังสือ
 วรรณคดีในสมัยเมื่อ ๕๐๐ ปีมาแล้ว ก็อย่างเช่นในหนังสือสัตตกฤษณพ่ายเมื่อ
 ได้ยกทัพไปตีเมืองเขมรใหม่ก็มี “สยามกอนญองทวยงพี ศักติยา ” สยาม
 ทั้งนี้ เพราะฉะนั้นเหตุเพราะคบคิดกันเริ่มใช้รัชกาลที่ ๕ ข้าราชการเอ๋ย
 ให้ทราบด้วยว่า ถ้าหากว่าจะพุดถึงหนังสือเหล่านี้ก็ควรจะเห็นอย่างนั้น ในกร
 ข้าราชการได้มาอภิปรายในสภาพุดว่าคำว่ายามแปลว่ากระไร ให้แปลว่า
 กระไรนั้น ข้าราชการที่เดาเป็นทวนหัว แล้ว ข้าราชการได้รับเลือกมากในฐานะ
 ที่เป็นผู้ที่มีความรู้ดีประเภทปริญญา เพราะฉะนั้น ข้าราชการก็ควรจะรู้ความ
 รู้ ข้าราชการใหม่เป็นประ โยชน ในสภาบ้าง ดิจงานบ้าง ๆ หรือยกมือ ตามเขาใน
 ด้วยเหตุนี้ ข้าราชการใช้สยามหรือขมมวิทได้บ้าง โยชนบ้าง ไม่ใช่ใครจะอะไร
 ตามกันตั้งมีหมดตั้งมีขึ้นเสียแล้ว ความผิดพลาดของพวกไม่ตั้งมาตั้งตั้งมา
 ด้ก้าไม่ ข้าราชการไทยว่าอะไร โยชน ตระกูลตระกูล ข้าราชการขมมวิทว่า
 กากว่าเราไม่รู้ว่าเราตั้งชื่อบ้านชื่อเมือง ถ้าเราไม่รู้จักเสียเหมาแล้ว ทั้ง
 ขได้ใคร่ทราบด้วยที่เราทำอะไร ตั้งชื่อโดยทุกบ้านว่าขมมวิทบ้าง สัก
 จะรู้หรือถ้าขมมวิทไทยหรือขมมวิท ไม่ใช่หน้าที่ของ ข้าราชการ ข้าราชการไป
 ฐานะมีคือมีขมมวิทบ้าง ก็แต่งตั้งตาม ข้าราชการบ้าง ๆ แปล ๆ คำว่าได้

บุคคล ๆ ว่าทำไมเขาประวัติน่าเศร้าจังเลย แต่ท่านก็พูดประวัติน่าเศร้ากับ
 คนอื่น ไม่เห็นพูดเรื่องอื่นบ้างที่ท่านจะเข้าใจว่าประวัติน่าเศร้ามันไม่เพียงพอ
 เพียงถึงค่าความหมายของสยามข้าพเจ้าใน ๒ คำที่แล้ว เป็นเพียงสิ่งที่
 ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นไปได้ แต่อีกท่านหนึ่งว่าถ้อยคำเรื่องราวมีอย่างไร
 ขอบย้าข้าพเจ้าให้ความหมายในฐานะที่เป็นไปได้ก็ให้เห็นชัด ๆ หรือที่เป็นอยู่
 คำเรื่องเขาราว นอกจากนั้นถ้าข้าพเจ้าจะพูดในทางโอภาปราศรัย เช่นใน
 หนึ่งของเพื่อจะเอาแพ้อาชนะแล้ว ข้าพเจ้าอาจจะแปลให้ท่าน ทั้งหลายฟัง ได้
 ว่าสยามแปลว่าพระแก้วมรกต ข้าพเจ้าแปลได้ครั้งแรกลดอย่างนั้น แต่ว่า
 เมื่อประโยชน์อะไรที่ท่านไม่เชื่อ แต่ว่าเมื่อสยามได้แปล โอภาปราศรัยให้ข้าพเจ้า
 ออกความเห็น ข้าพเจ้าได้จะออกความเห็นไว้สักเล็กน้อยซึ่งก็ไม่ได้
 ลงมากนัก ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือ ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในสยาม ๑ มี
 คำสยามเพราะฉะนั้นสยามทุกแห่งทุกหมู่ ข้าพเจ้าเชื่อว่ามันอยู่จริง เหมือน
 มาตั้งแต่ยุคบาบิโลน ข้าพเจ้าไม่เชื่อใจ แต่ความที่ข้าพเจ้าได้ดูเป็นพิเศษ
 คำว่าสยาม ไม่ใช่ใช้เรียกชื่อประเทศที่เราเท่านั้นแต่ความหมายที่ชาย
 ฝั่งหลายประเทศ แต่ประการสำคัญที่สุดแปลได้ว่าแก้วสีเขียว คือแก้ว
 ใสมีสีเขียวที่ขั้วหรือทำด้วยทองหรือวัสดุต่าง ๆ นักโบราณคดีชาวต่างประเทศทั้ง
 จีนอินเดียที่ทางเปอร์เซีย ก็คิดออก มาด้วย มีต่างก็ให้ความหมาย ขอบย้าว่า
 ทัศนจำแก้วอันเห็นมันแปลว่าแก้วสีเขียวทำให้ ความหมายหรือข้อยกของไว้
 เขามองว่าแก้วอันคนสามารถที่จะนำมาบดขยี้พบปะที่เกิดขึ้นมาเมื่อใด ก็
 หากว่าใสได้แก้วไว้ในบ้านเมืองจะตั้งผ่านพันภพพันศตวรรษ แล้วจะเกิด
 ไร่ต่าง ๆ มาก่อนส่วนว่าอาจจะเกิดขึ้นที่รายใต้ของแก้วชนิดนี้นักโบราณคดี
 ภูมิภาคต่างเป็นแถวที่ชนชาติหนึ่งพวกที่สืบเชื้อสายมาจากเอเชียกลางได้แก้ว
 ในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าพูดมีหลักฐานอย่างไรก็ตามขอจะอ่านก็ได้ว่าข้าพเจ้า
 เป็นได้เล่มหนึ่งแต่ไม่ได้อ่าน คำว่าสยามเขียนไว้มากที่เดิมนักเขียน

ปลาดุกชื่อว่ายี่งอ ด้ยยามเผอิญมี ฮทอตุทชเ้ากับพระ แก้วมรกตของ เราเผอิญจะ เห็นจำเรียกชื่อเมืองเราว่าด้ยยามเข้กับพระแก้วนัน ซึ่งเราทกคนคงจะรับว่าเรานับถือพระแก้ว จึงทำให้ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะรับรองค่านัน ซึ่งไม่เสียหากมีบ้านเมือง ส่วนคำว่าไทยข้าพเจ้ายังกะวิตระของใจอยู่แต่เผอิญว่าเข้ใจไม่รักใจเพราะฉะนั้นจึง ขอเรียนให้ท่าน ประธานทราบ ส่วนคำว่าไทยภาษาเซ้นท้องถิ่นนัน ทคนเรียกไทยนันทจริงตามตัวอักษรอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างนัน เช่นคำที่เรียกว่าไทย เรียนตามสมาธิพูดเมื่อเข้านักได้เรียนแต่ว่าเรียนได้หลายอย่าง และเรียกได้หลายอย่าง ไทยคงเรียกประเทศไทยคำนันไม่มีความหมาย ส่วนแปลว่าใหญ่หรือโตเรียนอีกอย่างหนึ่ง คือที่แปลว่าด้ยยามหรือฟ้าเราเรียนอีกอย่างหนึ่ง คือเรียนให้ทราบไม่ใช่หมายความว่าจรงคมีให้ทประมุขนเขาคำว่าด้ยยาม เป็นแต่เรียนให้ทราบในฐานที่ทานได้เล็ดเข้มา ไม่ใช่มาหนึ่งเลย ๆ

พ. อ. ชูนานังภูมิเวท : คือว่าการที่อภิปรายคำว่าไทยหรือด้ยยามนี้ข้าพเจ้าได้ฟังโดยความรอบคอบหลายประการแล้ว รู้สึกว่ามีใจความพิเศษด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย ด้ยยามก็มีเหตุผล ไทยก็มีเหตุผล สำหรับใจข้าพเจ้ามีความเห็นส่วนในทางไทย ก็คือว่าบรรพบุรุษของเราเป็นไทยอยู่ในดินแดนที่เคยประเทศจีน เมื่อได้ขยับขยายลงมาในคอนไต เรียกว่าดินแดนฝั่งหงตงหมายคือความว่าคำว่าไทยนันแปลว่าใหญ่ คือคำว่าไทยรวมความว่าไทยเื่ออพยพมาจากภาคเหนือมาตั้งแถวกันต่าง ๆ ก็มีคำว่า “ใหญ่” สะเต็มมาด้วยคนกระตังถึงบนัน มาแยกเบ็งหลายสาขาด้วยกันอย่าง ๑๒ ๆ โดยที่หรือตามไทยหรือพระเจ้าแผ่นดินก็มีชื่อคำว่าไทย เช่นเลขไทย สไทย ตลอดจนคนไทยก็เป็นคำไทยทั้งนัน ถึงไม่ม่มีคำว่าใหญ่ปนอยู่ด้วย รวมความว่าบรรพบุรุษของเราเคยยกย่องกันว่า “ใหญ่” ทั้งจนักได้ยกย่องคำว่า “ใหญ่” เวนั้นกัน ดังที่ทานสมาธิก็ได้อภิปรายมาแต่จนพวคังปัญหาปะกอบนี้ข้าพเจ้าไม่ม่ความรู้ รวมความว่าเราคงจะใช้ชื่อประเทศไทยของเรา

บรรพบุรุษ ตามประวัติที่ส่งตัว ส่วนทางความคิดทางจิตใจนั้นชาวเจ้าเมือง
 ถือเป็นเหมือนกันที่เราตัวจะเรียกชื่อคนไทย ประเทศสยามและประเทศไทย
 ก็เรียกประเทศไทยคนที่อยู่ในประเทศไทยเป็นคนไทย ทนถงแม่ว่า
 ชาติไหนมาสมกันอยู่แต่ โดยมากก็ต้องเป็นคนไทยอย่างจีนเป็นต้น ซึ่ง
 เราจะไปเรียกว่าจีนเป็นเจ้า ก็อย่างที่เขาเจ้าเห็นมาเขาต้องให้ว่าเป็นคนไทย
 อีกประการหนึ่งพวกที่มาจากเมืองเหนือ หรือภาคอีสานซึ่งเราเรียก
 ภาคลาวอย่างนี้เป็นต้น ก็คิดว่าถ้าเขาไปเรียกเขาเป็นลาวเขาก็โกรธมาก
 เพราะเขาเป็นคนไทย มีเชื้อสายไทยลาวเป็นต้น จะเรียกเป็นลาวเขาก็โกรธ
 อย่างที่ท่านส่งมาชีวิตอภิปรายมาแล้ว เขาให้เรียกว่าเป็นไทย เมื่อเปรียบ
 กับคนแถบในอเมริกาซึ่งมีหลายชาติไปรวมกันอยู่ในประเทศนี้ด้วย มีอยู่
 หลายชาติด้วยกัน ถ้าเราจะเรียกว่าอย่างนั้นอย่างนี้เขาโกรธ เราต้องเรียก
 ว่าเป็นอเมริกันทุกคน นั่นเป็นจิตใจของเขาที่อยู่ในประเทศอเมริกา อย่าง
 ประเทศอเมริกาแต่เรียกชื่อประชาชนเป็นอเมริกันเป็นต้น อย่างนี้ถ้าหากว่า
 ประเทศเราซึ่งเป็นประเทศเล็ก ๆ นั้นเราจะมีเชื้อชาติส่วนมากเป็นคนไทย แม้จะ
 มีภาคเหนือภาคกลางภาคตะวันออกก็ตามซึ่งเป็นดำราชาของไทยได้เข้าอยู่รวม
 กันแล้วเขาก็เป็นไทยทั้งนั้น ไม่ต้องเป็นไทยน้อย ไทยใหญ่ซึ่งรวมกันหรืออะไร
 เพราะฉะนั้นกรมกได้พิจารณาโดยรอบคอบก็เห็นว่าในทางจิตใจได้คำนึงประ
 ชาติศาสตร์หรืออะไรก็ตามควรจะเป็นไทย แต่คำว่าสยามมีแต่ราชทินบางคนที่
 ชาติศาสตร์หรืออะไรต่าง ๆ สยามมานาน อาจจะเป็นชื่อพระเจ้าแผ่นดิน
 ก็เขาเรียกว่า เขมรตลก สมัยนี้ไม่ค่อยทราบนัก แต่มีบางท่านอ้างว่า
 สยามมาจากพราหมณ์ตามตำนานพราหมณ์ นั้นเป็นเรื่อง คนละเรื่อง กัน
 เพราะฉะนั้นเราจะไม่ควรเรียกทำไม เราเรียกตามบรรพบุรุษเป็นไทย
 เรียกชื่อประเทศไทยเป็นประเทศไทย อย่างนี้เห็นจะเหมาะสมกว่า เรียกว่าสมก
 เป็นต้นคนไหนเป็นคนไทยทั้งนั้น เมื่อได้อภิปรายกันมากมายแล้ว กระทรวง
 ให้นิพนธ์ให้ส่งหมึกกันเสีย

LIRT

ประธานสภา : ต้องให้ยื่นต้นของมติ

นายเพชร ราชธรรมนิเทศ : ข้าพเจ้าขอประทานอนุญาต
 ความเข้าใจบทพระธรรมนูญท่านที่กล่าว ถึงเรื่องสยามในแถลงพยานนั้น
 หน่อย คือสยามในแถลงพยาน ความจริงสมเด็จพระปรมานวธิ์
 ทรงแต่ง เป็นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประเทศสยาม แต่ทว่าท่านมิได้ทรง
 รัชกาลที่ ๓ ในประวัติปรากฏว่าทรงเป็นกรมหมื่นในรัชกาลที่ ๔ ทรง
 เป็นกรมพระปรมานุชิต แต่ทรงแต่งในระหว่างรัชกาลที่ ๔ นั้นเอง เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าขอประทานแก้ขอเดชะองค์ศาลคดีข้อนี้ ว่าว่าสยามนั้น
 เมื่อนำในแถลงพยานได้ใช้ ในรัชกาลที่ ๔ หาในรัชกาลที่ ๓ ไม่ ต่อ
 ตลอดของพยานถึง ๕๐๐ ปี เราจะเห็นว่าแต่งราว ๕๐๐ ปี แต่ว่าใครจะ
 คืบเตมดังเดิมเป็นทอด ๆ พวกกบฏรณคดีนี้ไม่มีใคร เพราะฉะนั้น
 สยามในถึง ๕๐๐ มีมา ข้าพเจ้าก็สงสัย แต่ทว่าเราไม่จำเป็นต้องพูดถึง
 ประวัติศาสตร์หรือเรื่องที่มาของคำ เป็นคำที่เราวางรัฐธรรมนูญ มี
 อยู่เพราะหลักฐานของนั้น ซึ่งประเทศนั้นเราจะเขียนให้เป็นที่พอใจของ
 คนในประเทศอื่น ๆ ให้เป็นที่พอใจของคนต่างต่าง เพราะเราวางรัฐ
 ธรรมนูญของไทย และเขียนเรื่องทั่วด้วยชาวไทยของไทย ส่วนต่างต่าง
 เกือบจะพอใจซึ่งคำนี้เอง เพราะว่าเราเรียกประเทศไทยว่าไทยแท้ก็ไม่ว่า
 เราเรียกคนไทยว่าไทยแท้ก็ไม่ว่าอะไร ส่วนชื่อไทยแท้ของข้าพเจ้ารับรอง
 ตลอดประเทศซึ่งเคยเป็นประเทศไทยมากกว่า แต่การที่เราจะแปลประเทศ
 เป็นประเทศสยามก็ควรจะเป็นการแต่งแปลโดยปมของตนไปอีกทีหนึ่ง เรา
 ปมของตนนั้น ๆ สันเกี่ยว่าราชวงศ์ของเราจะเก็บคำนี้คืนแล้ว เรา
 รัฐธรรมนูญด้วยใจฟู ไม่ใช่ใจผ่อ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเรา
 กังขามพอใจของคนไทยทั่วประเทศดีกว่า เราวางด้วยใจฟู ไม่ใช่
 ฝืนหน้าจะมีหมักมิไม่ได้สำหรับรัฐธรรมนูญ

LIART

นายอินทพร สิงหนตร : ข้าพเจ้าคิดว่าเราก็น่าจะพอเพราะเหตุว่า
ราษฎรทั้งหมด ๓ ยกแล้ว เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกบริวารของ

ประธานสภาข้าราชการธรรมนุญ : มีผู้เสนอให้ลงมติดัง เมื่อผู้ใด
จะคัดค้านก็ขอขงขบคชภิปวาย เมื่อไม่มีผู้คัดค้าน ข้าพเจ้าก็จะให้ลงมติ
ไปเห็นว่าการจะเปลี่ยนชื่อประเทศ เป็น "สยาม" ตามที่ชกภิปวายมาน
โปรดข่มมือชน

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาข้าราชการธรรมนุญ : ผู้ใดเห็นควรว่าจะคงเป็นประเทศ
สยามตามเดิม ขอไปโปรดข่มมือชน

สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาข้าราชการธรรมนุญ : สดถคงใจเป็นโดยความเดิม
อันคนผู้เสนอญัตติว่าควรที่จะเพิ่มประชุมชนออก ขอเชิญ ขุนคงฤทธิฯ

ขุนคงฤทธิศึกษากร : ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติไว้ว่าขอให้เพิ่มอัน
ประชุมโดยที่ใคร่ถึงกันใหม่ประชุมแล้วอากาที่เราประชุมราช รัฐธรรมนุญ
ตามประชุมกันตามเบ็ดเตล็ดประชุมถก ๓ ครั้งแล้ว หรือถกกันบ่อยแต่ได้เป็น
มาชกมาถก ๑๐ วันแล้ว การร่างหรือการปรึกษาพิจารณายังไม่ก้าวหน้า
สักก็ยกหน้าถกใหม่ เพราะได้เพียง ๒ ข้อ ถ้าจะเป็นรัฐเดี่ยวแต่เป็นชื่อ
ประเทศไทย เพราะฉะนั้นเพื่อจะให้งานนี้ได้ถูกต้องไปสมควรมุ่งหมายเพราะ
ข้อที่เรารวบรวมกัน จะต้องกัน จะต้องได้กันนั้น ยังมอชกมากมาย โดย
เห็นข้าพเจ้าจึงได้เสนอเพื่อขอให้เพิ่มวงประชุม แต่การที่จะประชุมในอันใด
นั้นก็สุดแล้วแต่การประชุมจะเห็นสมควร สำหรับข้าพเจ้านั้นเห็นว่าการ
ที่จะเป็นวงประชุมได้ เพราะเหตุว่าถ้าเสียง ครบเราประชุมชกชกเข้าชก

LIART

๑.๓๐ น. ถึง ๑๓.๑๐ น. ด่วนองค์การตอนบ่าย ท่านสมาชิกที่เป็นสมาชิก
วุฒิสภาจะได้ประชุมตั้งแต่ ๑๕.๑๐ น. จะได้เป็นการต่อวอร์ดกันไป จึงยัง
ท่านอาจจะเหนื่อย ชาวจะเพลีย แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่าด้วยความเต็มใจและตั้งใจ
สามารถ ข้าพเจ้าเชื่อในกำลังของชาวสงขลาคงจะทำให้ และนอกจาก
นั้นในวันอื่น ๆ เช่นวันเสาร์ไวการจะมีหรือไม่นั้นก็แต่ที่ประชุมนี้ ข้าพเจ
้าจึงได้เสนอเป็นแค่เพียงกลาง ๆ ขอให้มีการเพิ่มวันประชุม เพราะฉะนั้นจึงขอ
ได้โปรดพิจารณาต่อไปด้วย

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย คือว่าการประ
รัฐธรรมนุญเพื่อสงรมสภาพของสมาชิกควรให้มีเวลาว่างบ้าง คือประ
วันวันหนึ่ง และวันว่างก็ไม่ได้อยู่แต่ๆ ควรจะขานบ้างคิดบ้าง ถ้าประ
ทุกวันจะประชุมกระตือรือร้นไป ให้มีเวลาพักผ่อนบ้าง มีควมคิดมีความเห็น
เราจะประชุมทุกวันงานจะเต็ม ไม่ใช่เรื่อง

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : ก็รู้สึกอยู่แล้วว่าเพิ่มหรือไม่
เราอภิปรายกันมานานแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่ม โปรดข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : ผู้ใดเห็นว่ายังไม่ควรเพิ่ม โปรด
ข่มมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ : เห็นว่ามีไม่เพิ่ม ห้ามกระ
วาระ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๒๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมสภาจังหวัดสุพรรณบุรี

ยศ/นาม	ชื่อ	ผู้ตรวจงาน
นายกเทศมนตรี	นายเจริญ บัณฑิตโร	ผู้ตรวจงาน
รองนายกเทศมนตรี	ประเสริฐ บัณฑิตมนตรี	„
รองนายกเทศมนตรี	นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	„
อ. กำนัน จําปงภูมิเขต	นายสุรินทร์ ตัณฑการ	„
อ. บุญเที่ยง ทอสงวัตต์	นายสุพันธ์ จิตรกรถัก	„
	นายศิริ มนต์ไครเวศย์	„
	นางสาวอารีรัตน์ สุ่มบุญ	„
	นายเล็ก จารุณี	„
	นางโสมเนลา ตัณฑการ	„
	นายพิพัฒน์ เอกะโรทิศ	„
	นายสอง เขียวพงศ์	„
	นางสาวฉันทนา ชาวบุญข้ม	„
	นางสาวผาณิต สัตตะกูระ	„
	นายโชค คุปตะวงาทิน	„
	นายอุดม พลอยสังวาลย์	„
	นายประภัสร์ จินตามัย	„

นายหยุด แสงอุทัย
สภาธิการสภาจังหวัดสุพรรณบุรี

ศรีธรรมมาธิเบศ
ประธานสภาจังหวัดสุพรรณบุรี

LIRT